

**ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNDE EV ÖDEVLERİNİN BEDEN
EĞİTİMİ VE SPOR DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARI ÜZERİNE
ETKİSİ**

Emine Dereli

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ ANABİLİM DALI**

**GAZİ ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

KASIM, 2020

TEZ TELİF HAKKI VE TEZ FOTOKOPİ İZİN FORMU

Bu tezin tüm hakları saklıdır. Kaynak göstermek koşuluyla tezin teslim tarihinden itibaren 12 ay sonra tezden fotokopi çekilebilir.

YAZARIN

Adı : Emine

Soyadı : Dereli

Bölümü : Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı

İmza :

Teslim Tarihi :

TEZİN

Türkçe Adı : Ortaokul Öğrencilerinde Ev Ödevlerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi

İngilizce Adı : The Effect Of Homework On Physical Education and Sports Attitudes In Secondary School Students

ETİK İLKELER UYGUNLUK BEYANI

Tez yazma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyduğumu, yararlandığım tüm kaynakları kaynak gösterme ilkelerine uygun olarak kaynakçada belirttiğimi ve bu bölümler dışındaki tüm ifadelerin şahsıma ait olduğunu beyan ederim.

Yazarın Adı Soyadı: Emine Dereli

İmza:

JÜRİ ONAY SAYFASI

Emine Dereli tarafından hazırlanan “Ortaokul Öğrencilerinde Ev Ödevlerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi” adlı tez çalışması aşağıdaki jüri tarafından oy birliği ile Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı’nda Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Danışman: Prof. Dr. Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı, Gazi Üniversitesi

Üye: (Unvanı Adı Soyadı)

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı, Gazi Üniversitesi

Üye: (Unvanı Adı Soyadı)

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı, Gazi Üniversitesi

Tez Savunma Tarihi: 20/10/2020

Bu tezin Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı’nda Yüksek Lisans tezi olması için şartları yerine getirdiğini onaylıyorum.

Prof. Dr. Yücel GELİŞLİ

Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürü

Babama...

TEŞEKKÜR

Araştırmam boyunca bana her konuda, yardımını ve desteğini esirgemeyen, danışmanım Prof. Dr. Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU'na, tez konumu belirleme aşamasında bilgi ve tecrübelerinden yararlandığım Prof. Dr. Ekrem Levent İLHAN'a, yüksek lisans eğitimim süresince devamlı desteğini gördüğüm Arş. Gör. Yunus Emre YARAYAN'a, lisans ve yüksek lisans eğitim sürecimde ihtiyacım olduğu her an bana gereken desteği veren hocam Dr. Figen ALTAY'a teşekkürü bir borç biliyor, sonsuz şükranlarımı sunuyorum.

Sincan Cumhuriyet Ortaokulu beden eğitimi öğretmenleri ve tezimde emeği geçen 7. Sınıf öğrencilerine teşekkür ederim.

Son olarak, tezime başladığım ilk günden bu yana bana sabırlarıyla güç veren, benden sevgilerini esirgemeyen, en zor anlarımda beni motive ederek her zaman yanımda olduklarını hissettiren aileme sürecindeki destekleri için sonsuz teşekkürlerimi ve sevgilerimi sunuyorum.

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNDE EV ÖDEVLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARI ÜZERİNE ETKİSİ

(Yüksek Lisans Tezi)

Emine Dereli

GAZİ ÜNİVERSİTESİ

EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Kasım, 2020

ÖZ

Bu çalışma ortaokul öğrencilerinde ev ödevlerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları üzerine etkisini çeşitli değişkenlere göre incelemek amacı ile yapılmıştır. Bu araştırmada ön ve son test kontrol gruplu uygulamalı model kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 2019-2020 eğitim-öğretim yılında Ankara ili Sincan ilçesinde MEB'e bağlı Cumhuriyet Ortaokulunda öğrenim gören 7. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Rastgele örneklem yöntemi ile seçilen 84 öğrenci (42 kadın-42 erkek) oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan ve katılımcıların demografik bilgilerini belirlemek amacıyla kullanılan Kişisel Bilgi Formu ve Demirhan ve Altay (2001) tarafından Türkçeye uyarlanan “Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerden toplanan verilerin dağılımlarına ilişkin normallik varsayımlarının test edilmesinde Kolmogorov-Smirnov Z testi kullanılmıştır. Bu bağlamda normallik varsayımı sağlamadığından dolayı karşılaştırmalarda nonparametrik istatistik tekniklerinden

yararlanılmıştır. Öğrencilerin demografik özellikleri içerisinde iki grup olan değişkenlere göre tutum ölçeğinin ön ve son testten aldıkları puanlar arasındaki farklılığa Mann-Whitney U Testi analizi ile bakılmıştır. Öğrencilerin demografik özellikleri içerisinde ikiden fazla grup olan değişkenlere göre tutum ölçeğinin geneli ve alt faktörlerinden aldıkları puanlar arasındaki farklılığa Kruskal-Wallis H testi ile bakılmıştır. Öğrencilerin demografik özellikleri içerisinde grup içi değişkenlere göre tutum ölçeğinin ön ve son testten aldıkları puanlar arasındaki farklılığa Wilcoxon İşaretli Sıralar testi ile bakılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre, uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin gruplar arası ön ve son test puanları karşılaştırıldığında ön test tutum puanları arasında anlamlı bir fark tespit edilmemiş olup, son test tutum puanları arasında anlamlı düzeyde fark olduğu tespit edilmiştir. Bu anlamlılık uygulama grubundaki öğrencilerinin son test tutum puanlarının kontrol grubu öğrencilerinin son test tutum puanlarından daha yüksek olmasından kaynaklanmaktadır. Dolayısıyla uygulama grubundaki öğrencilere uygulanan ev ödevlerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını artırmış olabileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi, Ev Ödevi, Tutum

Sayfa Adedi : 103

Danışman : Prof. Dr. Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU

THE EFFECT OF HOMEWORK ON PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS ATTITUDES IN SECONDARY SCHOOL STUDENTS

(Master Thesis)

Emine Dereli

GAZI UNIVERSITY

INSTITUTE OF EDUCATIONAL SCIENCES

November, 2020

ABSTRACT

This study aimed to examine the effects of homework on attitudes towards physical education classes in secondary school students according to some variables. In this study, a pretest-posttest experimental design with a control group was used. The sample of the study consists of 7th-grade students studying at Cumhuriyet Secondary School affiliated to the Ministry of National Education in the Sincan district of Ankara province in the academic year of 2019-2020. Selected by a random sampling method, 84 students (42 females and 42 males) made up the study sample. A Personal Information Form prepared by the researcher to determine the demographic information of the participants, and the "Physical Education and Sports Attitude Scale," which was adapted to the Turkish population by Demirhan and Altay (2001), were used as data collection tools in the study. The Kolmogorov-Smirnov Z test was used to test the normality assumptions regarding the distribution of the data collected from the students in the experimental and control groups. In this context, since the normality assumption was not satisfied, nonparametric statistical tests were used in order to make comparisons. To examine the differences between the attitude scale's pretest and posttest scores regarding the

demographic characteristics of the students, for those variables with two groups, the Mann-Whitney U test was used. Kruskal-Wallis H test was used to examine the difference between the demographic characteristics and the difference between the scores obtained from the general attitude scale and its sub-factors regarding the variables with more than two groups. Among the demographic characteristics of the students, the difference between the pre and posttest scores of the attitude scale according to the variables within the group was examined with the Wilcoxon Signed Ranks test. The study results revealed that there was not any statistically significant difference between the experiment and control group on the attitude pretest scores; however, the groups had significantly different posttest scores so that the experimental group gained higher scores. Therefore, it can be said that the homework applied to the students in the experimental group can increase their attitudes towards physical education classes.

Keywords : Physical Education, Homework, Attitude.

Number of Pages : 103

Advisor : Prof. Dr. Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU

İÇİNDEKİLER

TEZ TELİF HAKKI VE TEZ FOTOKOPİ İZİN FORMU	i
ETİK İLKELER UYGUNLUK BEYANI.....	ii
JÜRİ ONAY SAYFASI.....	iii
ÖZ	vi
ABSTRACT.....	viii
İÇİNDEKİLER	x
TABLolar LİSTESİ.....	xiii
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	xv
SİMGELER VE KISALTMALAR LİSTESİ	xvi
BÖLÜM I.....	1
GİRİŞ.....	1
Problem Durumu.....	1
Araştırmanın Amacı	3
Alt Problemler	3
Araştırmanın Önemi	3
Varsayımlar	4
Sınırlılıklar	4
Tanımlar.....	4
BÖLÜM II	5
KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR.....	5
Beden Eğitimi ve Spor.....	5
Beden Eğitimi ve Sporun Tanımı.....	5
Beden Eğitimi ve Spor Dersinin Amaçları.....	6
Beden Eğitimi ve Spor Dersinin Önemi	7
Beden Eğitimi ve Spor Dersinin Bireyin Gelişimine Etkisi	7

<i>Fiziksel ve Fizyolojik Gelişim</i>	7
<i>Psikomotor Gelişim</i>	8
<i>Zihinsel Gelişim.....</i>	8
<i>Psikolojik ve Sosyal Gelişim.....</i>	8
Ortaokul Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı Hedefleri ve Kazanımları..	9
Tutum	10
Tutumun Tanımı ve Özellikleri	10
Tutumu Oluşturan Öğeler.....	12
<i>Bilişsel Öğesi.....</i>	12
<i>Duygusal Öğesi.....</i>	13
<i>Davranışsal Öğesi.....</i>	13
Tutumun Oluşması.....	13
Tutumunların Değişmesi	14
Tutum ve Davranış İlişkisi	15
Beden Eğitimi ve Tutum.....	17
Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Tutumlarını İnceleyen Araştırmalar	18
Ev Ödevi	20
Ev Ödevinin Tanımı ve Amaçları	20
Beden Eğitiminde Ev Ödevinin Rolü.....	21
Beden Eğitiminde Ev Ödevi Uygulamaları ve Dikkat Edilmesi Gereken Noktalar .	22
Beden Eğitiminde Ev Ödevi Çeşitleri.....	23
<i>Fiziksel Aktivite Gelişimi için Ev Ödevi</i>	23
<i>Bilginin Tanıtımı için Ev Ödevi (Duyuşsal ve Bilişsel Gelişim).....</i>	23
Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Ev Ödevleri ile İlgili Araştırmalar	24
BÖLÜM III.....	26
YÖNTEM	26
Araştırmanın Modeli.....	26
Araştırmanın Grubu	26
Veri Toplama Araçları.....	27
Kişisel Bilgi Formu.....	27
Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği.....	27
Verilerin Toplanması	28
Verilerin Analizi	33

BÖLÜM IV	35
BULGULAR VE YORUM	35
Cinsiyet Değişkenine Göre Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi Var Mıdır?	36
Vücut Kütle İndex Değişkenine Göre Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi Var Mıdır?	38
Anne Eğitim Değişkenine Göre Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi Var Mıdır?	35
Baba Eğitim Değişkenine Göre Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi Var Mıdır?	41
Gelir Değişkenine Göre Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi Var Mıdır?	42
Boş Zamanda Spor Yapma Değişkenine Göre Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi Var Mıdır?	44
Kulüp Sporcusu Olma Değişkenine Göre Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi Var Mıdır?	46
Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi Var Mıdır?	47
BÖLÜM V	49
TARTIŞMA VE SONUÇ	49
Tartışma	49
Sonuç	59
Öneriler	62
KAYNAKLAR	64
EKLER	77
EK 1. Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı 7.Sınıf Kazanım ve Açıklamaları	78
EK 2. Öğrenci Kişisel Bilgi Formu	80
EK 3. Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği	81
EK 4. Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği İzni	83
EK 5. Gönüllü Olur Formu	84
EK 6. İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nden Alınan İzin Yazısı	85

TABLÖLAR LİSTESİ

Tablo 3.1. <i>Tutum Ölçeğine Ait Cronbach Alfa Güvenirlik Katsayıları</i>	28
Tablo 3.2. <i>Öğrencilere Çalışma Kapsamında Uygulanan Ev Ödevleri</i>	29
Tablo 3.3. <i>Uygulama ve Kontrol Gruplarındaki Tutum Ölçeğinin Ön- Son Test Uygulamasından Aldıkları Puanların Normallik Testine İlişkin Sonuçları</i>	34
Tablo 4.1. <i>Uygulama ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Tutum Ölçeğinin Ön Test Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann Whitney U Testi Sonuçları</i>	35
Tablo 4.2. <i>Uygulama ve Kontrol Gruplarındaki Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Uygulamasından Aldıkları Puanlara İlişkin Betimsel İstatistikler</i>	36
Tablo 4.3. <i>Uygulama ve Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Cinsiyet Değişkenine Göre Tutum Ölçeğinin Ön Test Kendi İçinde-Son Test Kendi İçinde Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları</i>	36
Tablo 4.4. <i>Cinsiyet Değişkeninin Kendi İçindeki Karşılaştırılmasına Göre Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Puanlarına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları</i>	37
Tablo 4.5. <i>Uygulama ve Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Vücut Kütle İndex Değişkenine Göre Tutum Ölçeğinin Ön Test Kendi İçinde-Son Test Kendi İçinde Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Kruskal-Wallis H Sonuçları</i>	38
Tablo 4.6. <i>Vücut Kütle İndex Değişkeninin Kendi İçindeki Karşılaştırılmasına Göre Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Puanlarına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları</i>	38
Tablo 4.7. <i>Uygulama ve Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Anne Eğitim Değişkenine Göre Tutum Ölçeğinin Ön Test Kendi İçinde-Son Test Kendi İçinde Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları</i>	39
Tablo 4.8. <i>Anne Eğitim Değişkeninin Kendi İçindeki Karşılaştırılmasına Göre Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Puanlarına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları</i>	40

Tablo 4.9. Uygulama ve Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Baba Eğitim Değişkenine Göre Tutum Ölçeğinin Ön Test Kendi İçinde-Son Test Kendi İçinde Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları	41
Tablo 4.10. Baba Eğitim Değişkeninin Kendi İçindeki Karşılaştırılmasına Göre Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Puanlarına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları	41
Tablo 4.11. Uygulama ve Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Gelir Değişkenine Göre Tutum Ölçeğinin Ön Test Kendi İçinde-Son Test Kendi İçinde Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları	42
Tablo 4.12. Gelir Değişkeninin Kendi İçindeki Karşılaştırılmasına Göre Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Puanlarına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları	43
Tablo 4.13. Uygulama ve Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Boş Zamanda Spor Yapma Değişkenine Göre Tutum Ölçeğinin Ön Test Kendi İçinde-Son Test Kendi İçinde Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları	44
Tablo 4.14. Boş Zamanda Spor Yapma Değişkeninin Kendi İçindeki Karşılaştırılmasına Göre Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Puanlarına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları	45
Tablo 4.15. Uygulama ve Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Kulüp Sporcusu Olma Değişkenine Göre Tutum Ölçeğinin Ön Test Kendi İçinde -Son Test Kendi İçinde Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları	46
Tablo 4.16. Kulüp Sporcusu Olma Değişkeninin Kendi İçindeki Karşılaştırılmasına Göre Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Puanlarına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları	46
Tablo 4.17. Uygulama Grubundaki Öğrencilerin Tutum Ölçeğinin Ön - Son Test Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları	47
Tablo 4.18. Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Tutum Ölçeğinin Ön - Son Test Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları	48
Tablo 4.19. Uygulama ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Tutum Ölçeğinin Ön - Son Test Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann Whitney U Testi Sonuçları	48

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1. Konu İle İlgili Gazete Ödevi (Oryantiring Gazetesi)	30
Şekil 2. Beden Eğitimi ve Sağlık Arasındaki İlişkiyi Araştırma Ödevi	30
Şekil 3. Atletizm'in Ülkemizdeki Yeri ve Önemi. Jamaika'da Atletizm ve Usain Bolt'u Araştırma Ödevi	31
Şekil 4. Haftalık TV Spor Haberlerini İzleyerek Rapor Hazırlama Ödevi	31
Şekil 5. İnternet-TV Üzerinden Canlı Olarak Yayınlanan Bir Yarışma, Müsabaka, Maç İzleyerek Rapor Hazırlama Ödevi	32
Şekil 6. Gazetelerin Spor Sayfalarını Okuyarak Rapor Hazırlama Ödevi	32
Şekil 7. Atatürk'ün Spora Verdiği Önemi Araştırarak, Atatürk'ün Spor İle İlgili Söylediği Sözlerin Onlar İçin Ne Anlam İfade Ettiğini Raporlama Ödevi	33

SİMGELER VE KISALTMALAR LİSTESİ

%	Yüzde
$\bar{X}$	Ortalama
MEB	Milli Eğitim Bakanlığı
NASPE	Amerikan Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Birliği
PEAUK	Birleşik Krallık Beden Eğitimi Birliği
N	Örneklem / Gözlem Sayısı
P	P değeri / Anlamlılık Düzeyi
Ss	Standart Sapma
SPSS	Statistical Package For the Social Sciences
Z	Standartlaştırma Değeri
df	Serbestlik Derecesi

BÖLÜM I

GİRİŞ

Bu bölümde problem durumu, araştırmanın amacı, araştırmanın önemi, varsayımları, sınırlıkları ile ilgili bilgilere ve tanımlarına yer verilmiştir.

Problem Durumu

Bireyin, bir konu ile ilgili bilgi ve becerisinin yeterli düzeyde olması konuya ilişkin istendik davranışların sergilemesinde yeterli olmayabilir (Şişko ve Demirhan, 2002). Celep'e (2000) göre, bireylerin istendik davranışları sergilemelerinde bilgi ve becerinin yanında tutumların da önemi büyüktür (Kalemoğlu, Ünlü, Erbaş ve Sünbül, 2016).

Tutum, olumlu ve olumsuz olarak çeşitli düzeylerde olabilir. Olumsuz tutumlar; herhangi bir konu hakkında olumsuz düşünceye sahip olma, onu reddetme / sevmeme demektir. Olumlu tutumlar; olumlu düşünceye sahip olma, onu benimseme / sevmeye ise göstergesidir. Tutumun olumlu olması dersin verimli işlenmesini sağlayıp öğretmeni ve öğrenciyi derse karşı güdüleyebilir. Öğrenci ders içinde ve dışında kurallara uyarlar, başkalarıyla uyumlu çalışırlar, onlara saygı gösterirler ve serbest zamanlarını yararlı etkinlikler için değerlendirirler (Demirhan ve Altay, 2001). Amerikan Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Birliğine (NASPE, 1995) göre, beden eğitimi dersinin öncelikli amacı, öğrencilerde olumlu tutumlar geliştirmek ve hayat boyu fiziksel aktiviteye katılımının devamına ve yükseltilmesine katkıda bulunmaktır (Demirhan, Hünük ve Kangalgil, 2006). Tutumun bazı araştırmacılar tarafından birçok tanımlanmıştır. Ertürk'e (1998) göre; tutumlar, ilgiler, beceriler ve bilgi ile ilgili hedeflerin gerçekleştirilmesinde birbirinden farklı unsurlar, yaptıraçlar, ipuçları, pekiştireçler ve

malzemeler olabilir. Silverman ve Subramaniam' e (1999) göre bir davranışa başlamayı, davranışı sürdürmeyi ya da başarıya ulaşmayı etkileyen önemli bir etkidir (Karakılıç, 2009).

Bireyler tutumlara sahip olmayı sonradan öğrenirler. Bazı tutumlar bireyin kendi deneyimlerinden bazıları da başka kaynaklardan oluşur. Bireyin tutumlarının oluşmasına etki edebilecek kaynakları genel olarak üç şekilde sınıflandırılmıştır. Bunlar; ailenin (ana-baba) etkisi, çevrenin (akran grupları, akrabalar, öğretmenler) etkisi, direkt kişisel deneyim (Özkurt ve Pepe, 2016). Strand ve Scatling (1994)'e göre, öğrencilerin beden eğitimine yönelik tutumları ve tercihlerini araştıran çalışmalar sonucunda, öğrencilerin beden eğitimine yönelik tutumlarına etkili olan etmenlerin program içeriği, öğretmen davranışları, sınıf atmosferi, öğrencilerin kendi algıları ve tesisler olduğunu belirtmişlerdir. Ayrıca, öğrencilere karar verme şansı verilmesi de beden eğitimine yönelik tutumun belirlenmesinde etkidir (Koca & Aşçı, 2004).

Günümüzde beden eğitimi ve spora karşı tutum son derece önemli bir konu haline gelmekte ancak beden eğitimi ders saatinin yetersiz olması ve beden eğitimi dersine yeterince değerin verilmemesinden dolayı öğrencilerin, velilerin ve diğer branş öğretmenlerinin beden eğitimi ve spora yönelik tutumlarında azalma olduğu düşünülmektedir. Öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumunun yüksek olması yaşam boyunca beden eğitimi ve sporu yaşam tarzı haline getirmesinde ve eğitim sistemi içerisinde başarılı olabilmesi açısından önemlidir. Bu nedenle yalnızca eğitim sistemi içerisinde yer alan müfredatın, öğrencilerin derse yönelik olumlu tutum sergilemelerinde yetersiz kaldığı düşünülmektedir. Tutumu artırmak için ders içi ve ders dışında farklı yöntemler geliştirilebilir. Bunlarda birisi de dersten sonra öğrenciye verilen ev ödevleri (hafta sonu ödevleri, günlük tutma, spor haberleri seyretme, gazetelerden spor haberleri okuma, branşların ortaya çıkışın/tarihsel gelişimini araştırma, başarılı sporcuları araştırma, müsabakalara izleyici olarak katılma, video izleme vb.) olabilir.

Literatür taraması sonucunda Balyan, Yerlikaya Balyan ve Kiremitçi (2012), Bilgin (2017), Çetin (2007), Güllü (2007), Haslofça (2013), Koca ve Aşçı (2004), Özyalvaç (2010), Şişko ve Demirhan (2002), Yağcı (2012), gibi bazı araştırmacıların beden eğitimi dersine yönelik tutum kavramı ile ilgili çalışmalar yaptıkları belirlenmiştir. Ancak ev ödevlerinin öğrencilerin beden eğitimi ve spora karşı tutumlarına olan etkisini incelemeye yönelik çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu durum çalışmanın önemini ortaya koymaktadır. Çalışmanın amacı ise ortaokul

öğrencilerinde ev ödevlerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları üzerine etkisini çeşitli değişkenlere göre incelemektir.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, 7. Sınıf öğrencilerinde ev ödevlerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarına olan etkisini, çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Bu kapsamda araştırmanın alt amaçları olarak aşağıdaki sorulara yanıt aranacaktır.

Alt Problemler

1. Cinsiyete değişkenine göre ortaokul öğrencilerinde ev ödevlerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları üzerine etkisi var mıdır?
2. Vücut kütle index değişkenine göre ortaokul öğrencilerinde ev ödevlerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları üzerine etkisi var mıdır?
3. Annenin eğitim düzeyi değişkenine göre ortaokul öğrencilerinde ev ödevlerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları üzerine etkisi var mıdır?
4. Babanın eğitim düzeyi değişkenine göre ortaokul öğrencilerinde ev ödevlerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları üzerine etkisi var mıdır?
5. Gelir düzeyi değişkenine göre ortaokul öğrencilerinde ev ödevlerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları üzerine etkisi var mıdır?
6. Boş zamanlarında spor yapma/yapmama değişkenine göre ortaokul öğrencilerinde ev ödevlerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları etkisi var mıdır?
7. Kulüp sporcusu olma değişkenine göre ortaokul öğrencilerinde ev ödevlerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları etkisi var mıdır?

Araştırmanın Önemi

Türkiye’de ilgili literatür genel olarak incelendiğinde öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları ile ilgili birçok çalışma bulunmaktadır. Ancak beden eğitimi dersinde öğrencilere verilen ev ödevlerinin tutuma olan etkisini inceleyen çalışmaya rastlanılmamıştır. Ev ödevleri ile desteklenen beden eğitimi dersinin öğrencilerin derse olan tutumuna etkisi merak edilen bir konudur. Bu konuda lisansüstü düzeyde araştırmalar yapılması bu eksikliği

gidermesi açısından, ileride yapılacak olan çalışmalar ve öğretim programlarının bu doğrultuda yapılandırılması ve desteklenmesi için faydalı olacağı düşünülmektedir.

Varsayımlar

Araştırma sırasında uygulama ve kontrol grubundaki öğrenciler ek çalışma yapılmamıştır.

Araştırma sırasında uygulanan ölçekleri, öğrenciler içtenlikle yanıtladıkları varsayılmaktadır.

Veri toplama araçları güvenilir ve geçerlidir.

Araştırmada yer alan örneklem grubunun evreni temsil ettiği ve evrenin görüşlerini yansıttığı varsayılmaktadır.

Sınırlılıklar

Araştırma 2019/2020 öğretim yılı ile sınırlıdır.

Bu araştırma ortaokul yedinci sınıf öğrencilerine ev ödevleri verilerek yürütülmüştür.

Araştırma Ankara ili Sincan ilçesindeki MEB' e bağlı Cumhuriyet Ortaokulunda öğrenim gören 7/A-F-G-H sınıfları öğrencileri ile sınırlıdır.

Araştırma kapsamında kullanılan yöntem ve veri toplama araçları ilgili araştırma sorusuna en uygun yanıtı bulmak amacıyla seçilmiştir.

Tanımlar

Beden eğitimi: Kişinin fiziksel hareketlere katılmak suretiyle davranışlarında kasıtlı olarak bedensel, duygusal, sosyal ve zihinsel değişme meydana getirme sürecidir. Hareket öğrenme ve hareket yoluyla öğrenme esas alınmaktadır (Tamer ve Pulur, 2001, s. 41).

Tutum: Bireyin kendine ya da çevresindeki herhangi bir nesne, toplumsal konu ya da olaya karşı uygulama, bilgi, duygu ve motivasyonuna dayanarak örgütlediği zihinsel, duygusal ve davranışsal tepki, ön eğilimdir (İnceoğlu, 2004, s. 36).

Ev Ödevi: Öğrencilerin, eğitim programındaki kazanılması beklenen performansa ilişkin yeni edindikleri becerileri uygulamaları ve bireysel çalışma becerisi kazanmaları amacıyla sınıf dışında gerçekleştirdikleri görevlerdir (Batan, 2007).

BÖLÜM II

KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Bu bölümde beden eğitimi ve sporun tanımı, beden eğitimi ve spor dersinin amacı, önemi, beden eğitimi ve spor dersinin bireyin gelişimine etkisi, ortaokul beden eğitimi ve spor dersi öğretim programı hedefleri ve kazanımları; tutumun tanımı ve özellikleri, tutumu oluşturan öğeler, tutumun oluşması, değişmesi, tutum ve davranış arasındaki ilişki, öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları inceleyen araştırmalar; ev ödevinin tanımı ve amaçları, beden eğitiminde ev ödevinin rolü, beden eğitiminde ev ödevi uygulamaları ve dikkat edilmesi gereken noktalar, beden eğitiminde ev ödevi çeşitleri ve beden eğitimi ve spor dersine ilişkin ev ödevleri araştırmalara yer verilmiştir.

Beden Eğitimi ve Spor

Beden Eğitimi ve Sporun Tanımı

Beden eğitimi; Milli Eğitimin temel ilkelerine uygun olarak bireyin beden, ruh ve fikir gelişimini sağlamaktadır. Beden ve ruh olarak sağlıklı bireyler; toplumda belirlenen kurallara uyum sağlama, diğer bireyler ile iyi ilişkiler kurma, insan haklarına değer verme ve yardımsever olma gibi nitelikleri taşırlar (Yetim, 2005, s.132).

Beden eğitimi, bireyin zihinsel, duyuşsal, motorsal ve sosyal gelişimini, bulundukları gelişim döneminin özelliklerine göre bireysel farklılıkları gözетerek, belirli kurallar çerçevesinde gerçekleştirilen fiziksel etkinliklerden meydana gelmektedir (Bal, 2010; Hekim, 2015).

Birleşik Krallık Beden Eğitimi Birliği (PEAUK), beden eğitimini “normal olarak eğitim kapsamında yürütölen, fiziksel yetkinlik geliştiren, fiziksel gelişimin teşvik edilmesine yardımcı olan ve katılımcıların hakkında bilgi sahibi olunmasını sağlayan amaçlı fiziksel

aktiviteler ve ilgili çalışmalar” olarak tanımlamıştır (Capel, Davison, Arthur & Moss, 2000, s.10).

Avrupa Spor Tüzüğü (1992)’ne göre ise spor bireysel veya toplu katılım yoluyla fiziksel uygunluğu ve zihinsel gelişmeyi, sosyal ilişkiler kurmayı veya rekabete dayalı, başarı elde etmeyi amaçlayan her türlü fiziksel aktivitedir (Capel vd., 2000, s. 136.). Spor ise, çeşitli branşlarda fiziksel, zihinsel ve diğer spora özgü yeterliliklere üst düzey seviyede, sahip olmayı amaçlayan, yarışmaya yönelik ve belirli kurallar çerçevesinde yapılan etkinliklerdir (Aracı, 2001, s. 5).

Beden Eğitimi ve Spor Dersinin Amaçları

Beden eğitimi ve sporun temel işlev ve amaçları; hedefler çevresinde, zihinsel, duygusal gelişmeyi, üretkenlik sağlayarak bireyin toplumsallaşmasını, bireyin kendini gerçekleştirmesini ve doğaya uyumunu sağlamak, bireye yaşamda karşılaşacağı sorunları karşısında çözüm üretme becerileri ve beden kültürü kazandırmaktır (Demirhan, 2003).

Willgoose (1984), beden eğitimi dersinde ana hedeflerin fiziksel uygunluk ve motor becerileri, sosyal yeterlilik ve entelektüel yetkinlik geliştirmek ve sürdürmek olduğunu belirtmiş olup, Martens (1975) ise beden eğitiminin işlevlerinin birincisinin, fitness ve hareket ile ilgili beceri ve bilgilerin öğretilmesi ve ikincisinin de kişilerarası ilişkilerin öğretilmesi olduğunu söylemiştir (Laker, 2000, s.15-16).

Beden eğitimi dersi, öğrencilere aşağıdaki davranışları kazandırmayı amaçlayarak;

- İnisiyatif almayı öğretir,
- Yaratıcı fikirlerle kendi fikirlerini geliştirir,
- Titizlik ve sağlıkla ilgili bilgi ve anlayış kazandırır,
- Anti-sosyal davranıştan uzak durmalarını sağlar,
- Öğrenmeye ilişkin olumlu tutum geliştirir,
- Çeşitli düşünme becerilerini geliştirir,
- Kendi yetenekleri ve ilerlemeleri hakkında karar vermeyi öğretir (Capel vd., 2009, s. 9).

Beden Eğitimi ve Spor Dersinin Önemi

Bireyin, yaşamını daha sağlıklı ve kaliteli bir şekilde sürdürebilmesi için harekete gereksinimi vardır. Bu gereksinim insan yaşamının her döneminde vazgeçilmez temel unsurlardandır.

İlköğretim dönemi düşünüldüğünde 7-9 yaş grubundaki öğrenciler temel hareket becerileri, 10-11 yaşındaki öğrenciler özelleşmiş hareket becerileri, 12-14 yaş grubundaki öğrenciler ise sportif hareket becerileri yoluyla yaşam boyu fiziksel etkinliklere katılır (Temel, Avşar, 2008, s.10).

Çocuğun gelişim dönemlerinde kazanması gereken temel hareket becerileri ve spor alışkanlıkları vardır. Bu alışkanlıklar zamanında kazanılmazsa, sonradan ortaya çıkması zorlaşmaktadır. Etkin bir şekilde işlenen beden eğitimi ve spor dersiyle birlikte bu temel hareket becerileri ve spor alışkanlıkları oluşmaktadır (Nebioğlu, 2006, s. 442). Beden eğitimi yoluyla öğrenmeye yönelik yapısal destek, çocuğun temelden gelişmesine yardımcı olduğundan dolayı anaokulu eğitiminden itibaren çeşitli fiziksel aktivitelere katılımın temelini oluşturmak için temel motor becerilerin öğrenilmesini kapsayacak etkinliklere yer verilmelidir. İlköğretim döneminde, çocukların kendi bedenlerinde ustalık kazanmalarına yardımcı olmak önemlidir. Bu nedenle belirli sporları öğrenmek yerine çok yönlü motor beceri gelişimine odaklanmalıdır. (Murdoch, 1990, s. 73).

Eğitimin önemli bir parçası olan beden eğitimi ve spor çocuğun, bireysel ve toplumsal açıdan sağlıklı, ahlaklı, mutlu, yaratıcı, milli değerlerini ve hayatın gerektirdiği davranışları kazanmış bireyler olarak yetişmeleri için büyük önem taşımaktadır (Harmandar, 2004, s. 90).

Spor ortamı içinde birey kendi yeteneklerini ortaya çıkarmayı ve başkalarının yeteneklerini tanımayı, eşit şartlarda yarışmayı, yenilgiyi kabullenerek başkalarını takdir edebilmeyi, kazandığı zaman mütevazı olabilmeyi, başkalarına yardım etmeyi, doğayla ve zamanla yarışarak, zamanını ve emeğini en uygun şekilde kullanmayı öğrenir (Öztürk, 1998, s.79).

Beden Eğitimi ve Spor Dersinin Bireyin Gelişimine Etkisi

Fiziksel ve Fizyolojik Gelişim

Fiziksel gelişim sağlık ve sağlıklı bir yaşam tarzının teşviğiyle yakından ilintilidir. Beden eğitimi ve spor etkinliklerinin önemi insan sağlığını tehdit eden fazla kiloların atılmasına katkıda bulunduğu gibi sakatlıkları ve özellikle kalp ve dolaşım sisteminde görülebilecek rahatsızlıkların önlenmesi ve iyileştirilmesi bakımından tartışılmayacak kadar büyüktür. Beden eğitimi ve spor programlarının temelini, becerilerin geliştirilmesi oluşturur. Bu yolla bireyin bir bütün olarak gelişmesine katkıda bulunulabilir (Özdemir, 2000, s.2)

Psikomotor Gelişim

Beden eğitimi ve sporun en önemli amaçlarından biri, hayat boyu devam eden fiziksel değişimin sağlıklı şekilde olması ve motorik becerilerin kazanılmasıdır. Bu gelişimde hem kişinin organik gelişiminin sağlanması hem de yaşa uygun olarak edinilmesi gereken hareket becerilerinin doğru şekilde öğrenilmesi amaçlanmaktadır. Bunun oluşması için en önemli etken beden eğitimi öğretmenidir. Beden eğitimi öğretmeni derslerde çocuklara yaptırmış olduğu etkinlikleri çocuğun psikomotor gelişimine uygun olacak şekilde ayarlaması gerekmektedir (Demirci, 2008, s. 18).

Beden eğitimi dersi öğrencilerin fiziksel ve motor becerilerin gelişimini en öncelikli temel olarak kabul eden bir yapıdadır. Bu nedenle çocuk ve gençler fiziksel becerilerini geliştirme, daha iyi bir koordinasyon sağlama, daha hızlı tepki verme, daha hızlı, dayanıklı, dengeli, güçlü ve esnek olabilmeleri konularında eğitim almaktadırlar (Özdemir, 2000, s.2).

Zihinsel Gelişim

Beden eğitimi ve spor öğretimi ile yapılan hareketlerle edinilen davranışların öğrenilmesi, ilk önce zihinsel bir öğrenme ve etkinlik olarak gerçekleşmektedir. Psikomotor davranışın oluşması için ilk olarak duyu ve algı oluşması gerekir. Bu duyu oluşumu duygusal da olsa psikomotor da olsa değerlendirmesi bilişsel olarak gerçekleşmektedir. Öğretimin zihinsel gelişime katkı sağlayabilmesi için, yapılacak uygulamaların çocuğa uygun bilişsel öğrenme dönemine göre planlanması gerekmektedir (Topkaya, 2011, s. 31). Özellikle ilkokullarda beden eğitimi etkinlikleri yoluyla yaparak öğrenme sonucunda, öğrenme için gerekli algılama, düşünme, akıl yürütme, kıyaslama ve temel kavramların gelişmesi sağlanmaktadır (Güllü, 2007).

Psikolojik ve Sosyal Gelişim

Dünya Sağlık Örgütü (WHO) son yıllarda gençlerin psikolojik sağlığının kötüleştiği belirtmektedir (Bynner, Elias, McKnight, Pan, & Peirre, 2002) Beden eğitimi genç bireylerin fiziksel farkındalıklarını ortaya koyarak, kendi fiziksel becerilerine olan inançlarını geliştirerek, bedensel iyilik hissiyle özsaygı ve güvenlerini artırmalarına katkıda bulunur. Beden eğitimi aynı zamanda iradelerini, sorumluluk duygusunu, sabır ve cesaretlerini geliştirir. Bunun yanında fiziksel yetkinlikleri açısından gerçekçi olmalarını sağlayarak hem kendilerini kabul etmelerini hem de diğerlerinin farklılıklarına saygı duymayı sağlar. Fiziksel etkinlikler ayrıca

bireylerin daha dengeli ruhsal davranışlar sergilemelerine katkıda bulunur. Beden eğitimi bireylerin kendine güvenen ve girişken davranışı sergilemelerini ve olumsuz duygu ve stresle baş etmelerini sağlayacak yeni yollar geliştirmelerine yardımcı olur (Avrupa Komisyonu Raporu, 2013).

Beden eğitimi ve spor etkinliklerinin her biri toplumsal bir deneyimdir. Bu etkinliklerde bireyler hareketler yoluyla duygularını ifade edebilmektedirler. Yapılan etkinlik sırasında saldırganlık, öfke, utangaçlık gibi duyguların kontrol edilmesini öğrenirler. Ayrıca birey sorumluluk almayı, etkin olmayı, düşüncelerini ifade etmeyi ve sonuçlara katlanmayı öğrenir (Aracı, 2001, s. 34). İlköğretim çağındaki çocuğun fiziksel gelişimi ve kişilik oluşumu beden eğitimi ve spor ile olumlu yönde gelişimi sağlanmaktadır. Sportif etkinliklerdeki başarısızlıklar bu dönemde çocukları sosyal ve duygusal açıdan olumsuz yönde etkilemektedir (Demirci, 2008, s. 17).

Ortaokul Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı Hedefleri ve Kazanımları

Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı'nın amacı; öğrencilerin hayatları boyunca kullanacakları hareket becerileri, aktif ve sağlıklı hayat becerileri, kavramları ve stratejileri ile birlikte öz yönetim becerileri, sosyal becerileri ve düşünme becerilerini de geliştirerek bir sonraki öğrenim düzeyine hazırlanmalarıdır. Bu amaç doğrultusunda, Beden Eğitimi ve Spor dersini alan öğrencilerin aşağıdaki program çıktılarına ulaşmaları beklenmektedir:

1. Çeşitli fiziksel etkinliklere ve sporlara özgü hareket becerilerini geliştirir.
2. Hareket kavramlarını ve ilkelerini, çeşitli fiziksel etkinliklerde ve sporlarda kullanır.
3. Hareket stratejilerini ve taktiklerini, çeşitli fiziksel etkinliklerde ve sporlarda kullanır.
4. Sağlıklı hayatla ilgili fiziksel etkinlik ve spor kavramlarıyla ilkelerini açıklar.
5. Sağlıklı olmak, sağlığını geliştirmek için fiziksel etkinliklere ve sporlara düzenli olarak katılır.
6. Beden eğitimi ve sporla ilgili kültürel birikim ve değerlerimizi kavrar.
7. Beden eğitimi ve spor yoluyla öz yönetim becerilerini geliştirir.

8. Beden eğitimi ve spor yoluyla iletişim becerileri, iş birliği, adil oyun (fair play), sosyal sorumluluk, liderlik, doğaya duyarlılık ve farklılıklara saygı özelliklerini geliştirir (MEB,2018).

Beden Eğitimi ve Spor dersi ortaokul 5-8. sınıflarda okuyan öğrencilerin fiziksel etkinliklere ve spora katılmalarına ve bu süreçlerde bedensel, zihinsel, duygusal ve sosyal becerilerini geliştirmelerine katkı sağlayacak tüm eğitim süreçlerini içerir. Bu eğitim sürecinde öğrencilerin yaş düzeyi, hazırbulunuşlukları, ilgileri, beklentileri, gibi etkenlerin dikkate alınması gereklidir. Ders, öğrencilerin yaşıyla fiziksel özelliklerine uygun olan fiziksel etkinliklere ve sporlara katılacakları şekilde planlanır. Bu doğrultuda Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı, ortaokul 5-8. sınıflar düzeyindeki öğrencilerin gelişim ihtiyaçları ve eğitim öncelikleri göz önüne alınarak “Hareket Yetkinliği” ile “Aktif ve Sağlıklı Hayat” olmak üzere iki temel öğrenme ve gelişim alanı üzerine tasarlanmıştır. Beden Eğitimi ve Spor dersinde ortaokul düzeyinde “Hareket Yetkinliği” öğrenme alanı gelişimindeki temel amaç; öğrencilerin, ilkokulda edindikleri temel ve birleştirilmiş hareket becerilerini “bireysel, takım, raket, su sporları, dans, doğa ve macera etkinlikleri” gibi farklı spor ve fiziksel etkinlik gruplarına ait hazırlayıcı oyunlarda kullanmaları ve geliştirmeleridir. Ortaokul Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programında “Aktif ve Sağlıklı Yaşam” öğrenme alanı, öğrencilerin düzenli fiziksel etkinlik ve spor yapma alışkanlıklarını geliştirmelerine ve bu alışkanlıkları geliştirmede kişisel, toplumsal ve çevresel nedenleri anlamalarına odaklıdır (MEB, 2013).

Ortaokul beden eğitimi ve spor öğretim programında yer alan 7. Sınıf Kazanım ve Açıklamaları Ek 1’de verilmiştir.

Tutum

Tutumun Tanımı ve Özellikleri

Tutum, kişiyi bir davranışa hazırlayan karmaşık bir eğilimdir. Kişinin etrafındaki nesnelere karşı sahip olduğu duyguları, o nesneler ile ilgili bilgileri ve onlara yönelik göstermiş olduğu davranışları kişinin sahip olduğu tutumu belirlemektedir (Kağıtçıbaşı, 1999, s. 104).

Tutum, bireyin bir tutum ögesini kabul ya da reddetmesine yönelik yerleşik eğilimdir. Tutum nesnesi, kişinin karşı karşıya olduğu bir olay, kişi veya çözebileceği bir sorun, öğrenebileceği bir konu olabilmektedir. Tutum bir davranış değil, davranışı oluşturan bir eğilimdir. Bireyin

sosyal çevresi ne kadar karmaşık olursa olsun tutumu güçlü ve belirgin ise, kişinin davranışı ile tutumu arasında tutarlılık oluşmaktadır (Başaran, 1996, s. 293).

Tutum, bireyin çevresinde meydana gelen herhangi bir olay, olgu, durum ve nesneye ilişkin sahip olduğu tavır veya davranış biçimidir. Eşya, tasarım, durum, olay birey/birey topluluğu gibi somut kavramlar gibi sevgi, sevgisizlik, iyi, kötü, mutluluk, mutsuzluk gibi soyut kavramlarda tutumun objesi olabilir (İnceoğlu, 2011, s.16). Doob (1947) tutum objesinin sosyal açıdan aldığı değerin (iyi-kötü-nötr vb.) önemli olduğunu belirtmiştir. Ancak bu değerlendirme tek başına var olamaz. Bir davranışa yönelik tutum o davranışı oluşturan tutum objeleriyle ilişkilidir. Örneğin, bir derse ilişkin tutum oluşurken o dersin öğretmeniyle, niteliğiyle, sınıfın yapısı gibi diğer unsurlara olan yaklaşımı ile ilintilidir (Uğurlu, 2018, s.23-24)

Tutum, bireyin kendisine veya etrafından bulunan kişi, nesne, toplumsal olay/konuya ilişkin daha önceki uygulamam, duygu ve düşüncelerine dayanarak oluşturduğu zihinsel duygusal ve davranışsal bir tepki olup bir eylemin sonuçlanması için uygun görülen nesneleri veya davranışları arar, seçerek , uygular veya reddeder ve bunun sonucunda ortaya çıkabilecek sonuca göre eylemin gidişatına karar vererek tutum, eylemin uygulama aşamasında değişikliğe uğramasına neden olabilir (İnceoğlu, 2011, s.22-28). Uğurlu (2018)'e göre tutum, “bir nesneye ilişkin olumlu ya da olumsuz duygu, düşünce ve davranışsal eğilimlerin, öğrenme sonucunda zihinde tortulaşmış halidir”. Bireyler kendileri için psikolojik açıdan var olan her şey için tutum sahibi olabilirler (Tavşancıl, 2018, s.67)

Tavşancıl (2018)'e göre tutum, bireye ait bir özellik olup bireyin bir nesneye ait fikirlerine, duygularına ve tavırlarına ilişkin bir tutarlılık ortaya koyar. Bu özelliklerinden olayı tutum, bireysel bir özellik olup gözle görülemez ancak bireyin bir nesneye, olaya veya duruma yönelik davranışlarına, tepkilerine bakarak tutumu hakkında bilgi sahibi olabiliriz (Tavşancıl, 2018, s.67). Oskamp (1977) tutumu davranışların gözlemiyle anlayabileceğimizi söyleyerek tutumun önemini iki nedenle açıklamaktadır. Birincisi tutumun bireyin davranışlarındaki tutarlılığı ortaya koyması ikincisi ise kişiyi belirli davranışları yapmaya teşvik etmesi, yöneltmesidir (Uğurlu,2018, s.22)

Sherif ve Sherif (1996, s.112) ise “Bir tutum, psikolojik bir sürecin herhangi bir değer yargısıyla damgalanmış bir nesne veya duruma ilişkin olarak bireyin olumlu mu yoksa olumsuz mu duygusal tepki göstereceğini belirleyen oldukça sürekliliği olan bir hazır olma durumu” olarak tanımlamıştır (Tavşancıl, 2018, s.66).

Tavşancıl (2018) tarafından tutumun özellikleri şu şekilde belirtilmiştir;

- Bireyler tutumlara doğuştan sahip değildir, yaşantı ve deneyimler sonucunda sonradan kazanılır.
- Bireyde oluşan tutumlar geçici değildir, belirli bir süre aynı tutum devamlılık gösterir.
- Tutumlar öğrenme süreci içerisinde aşama aşama biçimlenir. Birey ve nesne arasındaki ilişkiye düzenlilik katar.
- Birey ve nesne arasındaki ilişkiye iyi-kötü-nötr gibi tutumların meydana getirdiği bir yanlılık oluşturur.
- Bir nesneye yönelik tutumun oluşması için o nesnenin başka karşılaştırılması gerekir.
- Tutumlar negatif veya pozitif davranışların oluşmasını sağlayabilir.

Tutumu Oluşturan Öğeler

Tutumların duyuşsal, zihinsel ve davranışsal olmak üzere üç ögesi vardır. Bireyin bir konu hakkında sahip olduğu bilgi (zihinsel öge), konuya ilişkin duyguları (olumlu, olumsuz, nötr) ve konuya ilişkin nasıl bir tavır sergileyeceği (davranışsal öge) bireyin tutumunu yansıtır. Bu üç öge birbirleri ile bağlantılı ve örgütlüdür. Aradaki bağlantı olmazsa tutumun oluşması beklenemez (İnceoğlu, 2011, s.29-30).

Bilişsel Ögesi

Ajzen'e (1989) göre bilişsel öge tutum nesnesi ile ilgili var olan algı ve bilgilerden oluşmaktadır (Uğurlu,2018, s.30). Üzerinde tutumun oluşması beklenen kişi, olay, durum ve objelere ilişkin bireyde var olan bilgi, fikir ve inançlar bilişsel ögeyi oluşturmaktadır. Bilişsel öge bireyin zihinsel işleviyle bağlantılı olup bu işlevin sistemli olmasını ve kategorize edilmesini sağlar. Birey öncelikle kendisinde meydana gelen uyaranları kendi içinde kategorilere ayırır daha sonra bu kategorileri birbiri ile ilişkilendirir. Oluşan kategoriler, bireyde ve çevresinde daha sonra meydana gelebilecek farklı durum ve nesnelere ilişkin algılamalarını etkiler aynı zamanda farklı uyaranlara ilişkin yeni tepkilerin de verilmesini sağlar (İnceoğlu, 2011, s.35).

İnceoğlu (2011)e göre “tutum konusu hakkındaki bilgiler, gerçeklerle ilgi derecesi oranında kalıcı veya geçici olurlar. Bilgi değişikliği tutum değişikliğini yaratabilir” (İnceoğlu, 2011, s.36). Bu tanımdan da anlaşılacağı üzere bilişsel öge tutum nesnesi ile ilgili olan gerçek

bilgilerden oluşmaktadır. Bu bilgilerin ışığında tutum nesnesi ile ilgili bilgiler ne kadar gerçek ise oluşan tutum da o derece kalıcı olur (Tavşancıl, 2018, s.73).

Duygusal Ögesi

Tutum konusu olan nesneye ilişkin bireyde var olan duygulardır. Bireyin bu duyguları ifade edişin şeklinden veya jest-mimiklerinden anlayabiliriz (Uğurlu,2018, s.30-31).

Bireyin geçmişteki yaşanmışlıkları ve bilgileri duyuşsal ögenin oluşmasına katkısı vardır. Bireyin daha önce bir nesneye, olaya veya duruma karşı oluşan pozitif veya negatif duyguların geçmiş yaşantılarla ilişkisi vardır (İnceoğlu, 2011, s.31). Tutum nesnesinin hedefleri doğrultusunda olup olmaması nesneye ilişkin pozitif veya negatif duyguların oluşmasına neden olur. Ayrıca bireyin tutum konusu olan nesneye ilişkin heyecanı tutumun duyuşsal ögesini oluşturmaktadır (Tavşancıl, 2018, s.76). Bireyin bir nesneye, duruma veya olaya ilişkin ortaya koyduğu davranış onun nasıl bir duygusal tepki içerisinde bulunduğunun göstergesidir (İnceoğlu, 2011, s.32).

Davranışsal Ögesi

Bireyin tutum konusu olan nesneye ilişkin ortaya koyduğu davranışlar veya davranış eğilimleridir. Bireyin yaşanmışlıkları ve bilgi birimi bu tutum nesnesine yönelik davranışlarını pozitif veya negatif yönde etkileyebilir (Uğurlu,2018, s.31). Baysal (1981)'a göre tutumun varlığını ortaya koyduğu çeşitli davranışlarla gözlemleyebiliriz. Bireyde var olan tutum gözlemlenemediği sürece kabul edilmez (Tavşancıl, 2018, s.78). Bireyin ortaya koyduğu davranışı gözlemleyerek tutumu hakkında bilgi sahibi olabiliriz (Uğurlu,2018, s.31).

Tutumun Oluşması

Bireyde herhangi bir konu ile ilgi tutum oluşması için konuyla doğrudan etkileşim içerisine girmesi gerekemeyebilir. Dolaylı olarak sahip olunan bilgiler (radyo, televizyon, gazete, internet, kitaplar vb.) de bireyin konuya ilişkin tutumu oluşmasına katkı sağlayabilir (İnceoğlu, 2011, s.60). Kağıtçı (1999)'ya göre tutumun oluşması çocukluk dönemine ve doğrudan tecrübe, pekiştireç ve çevre ile etkileşim sonucu ortaya çıkan öğrenmelere dayanmaktadır (Tavşancıl, 2018, s.78). Bireyler çevresindeki kişilerden özleşmek istedikleri noktalarını model olarak

tutumlarını oluştururlar. Öğrenme süreci bireyin neyin doğru neyin yanlış olduğunu kavramasını belirler. Bu şekilde tutumlar oluşur (Uğurlu,2018, s.150).

Eagly ve Chaiken (2007)'e göre tutumun tanımında öğrenme ve tecrübe yoluyla oluştuğu belirtilmektedir, Oskamp (1977) ise Tutumun oluşmasında etkili olan unsurları kişisel tecrübe, ebeveyn etkisi, okul ve diğer bireyler olarak sıralamıştır. Bu unsurlar aracılığıyla tutumun oluşumunu sağlayan asıl şey bireyin bu kişilerle etkileşimi esnasında yaşanan psikolojik süreçlerdir (Uğurlu,2018, s.26-27). Morgan (1995)'e göre yapılan çeşitli araştırmalarda anne-baba tutumu ile çocukların tutumları karşılaştırıldığında benzerliklerin oranın yüksek çıkmış olup bu da anne -baba tutumlarını çocuklarının tutumunun oluşmasında büyük etkisi olduğunu ortaya koymaktadır ve bu etkinin uzun süre kalıcı olduğu söylenebilir. Çocukluk döneminde yoğun olan bu etki ergenlik döneminin başlamasıyla birlikte giderek azalmakta ve sosyal etkenlerin tutumu oluşturmadaki yoğunluğu artmaya başlamaktadır. Bir bireyde oluşan tutumların büyük kısmı 12-30 yaşları arasında netlik kazanmakta ve bu dönemlerden sonra oluşan tutumlar çok az değişmektedir (Tavşancıl, 2018, s.80).

Tutumların Değişmesi

Tutumlar pozitif ve negatif arasında bir değişim aralığındadır. Sahip olunan tutum birey tarafından yüksek dereceli bir değere sahip ise değişmesi oldukça zordur. Aynı şekilde bireyin sahip olduğu inançların özellikleri de bireyin tutumlarının değişimini etkilemektedir. Eğer bireyin sahip olduğu inançlar set bir yapıya sahip ise tutumları da bir o kadar sert, değişime kapalı olacaktır. Diğer yandan bireyin sahip olduğu bilgi düzeyi de tutumların değişip değişmeyeceğini etkilemektedir. Eğitim durumu yüksek ve yaşam kalitesi iyi olan bireylerin tutum değişimine daha ılımlı yaklaştığı söylenebilir (İnceoğlu, 2011, s.57-59).

Tutum değişimi için bireyin gönderilen iletiye dikkat etmesi-gönderilen iletiyi alması ve iletiyi kabul etmesi gerekmektedir. Bireyin iletiye dikkat etmesi için aradaki iletişimin açık, anlaşılır ve etkileyici olması gerekmektedir. Etkileyici iletişim için ise iletişimin temel unsurlarından olan kaynak, mesaj dinleyici ve ortam öğelerini barındırmalıdır (Kağıtçıbaşı, 2006, s.176-177)

Çeşitli araştırmacılar tarafından tutum değişikliğine ilişkin kuramlar geliştirilmiş olup bunlara kısaca değinecek olursa sırasıyla şu şekildedir;

Öğrenme Kuramları; Bu kurama göre bireyin tutum konusu olan nesneye ilişkin olumlu bir uygulamam geçirmesi söz konusu nesneye ilişkin olumlu tutumu ortaya çıkarır aynı şekilde

olumsuz bir uygulamayı geçirirse olumsuz tutum ortaya çıkmaktadır. Burada tutumun oluşması diğer bir anlamda ödül ve cezalandırma sistemi ile ilişkilidir. Çeşitli çalışmalar tutumun oluşumunda gerçekleşen bu sistemin tutumun değişiminde de geçerli olduğunu belirtmişlerdir (İnceoğlu, 2011, s.69).

İşlevsel Kuramlar; Toplumsal etkileşim sonucunda tutum değişikliği çeşitli süreçlerden oluşur. Bunlar; uyma (kabullenme, Özdeşleşme ve benimsemedir. Uyma sürecine göre birey, tutumu değiştiren kişinin beğenisini kazanmak ve olumsuz bir duruma maruz kalmamak için tutum değişikliğine gider. Özdeşlemede ise birey kendisini tatmin eden ve iyi ilişkilerde bulunan kişilerin tutumlarını benimser. Benimsemede ise bireyin sahip olduğu tutum veya yeni oluşacak tutum ile değer yargıları aynı yönde ise değişim ortaya çıkar (İnceoğlu, 2011, s.70-71). Kağıtçıbaşı (1999)'na göre ise birey tutumu gereksinimleri doğrultusunda oluşturmaktadır ve bu gereksinim ortadan kalktığında tutuma da gerek kalmayacaktır (Tavşancıl, 2018, s.85).

Zihinsel Tutarlılık Kuramlar; Bireylerin zihinsel süreçlerinde, çeşitli nedenlerle bazı tutarsızlıklar meydana gelmektedir. Bu kurama göre bireylerin tutum ve değerleri, inançları arasında bir tutarlılık olmalı ve tutarsızlık durumunun oluşmasını engelleyen en uygun tutum oluşmaktadır (İnceoğlu, 2011, s.72-73).

Koşullanma Yaklaşımı; Freedman ve ark. (1993)e göre tutumlar sahip olunan alışkanlıklar sayesinde öğrenilmektedir. Bu kurama göre tutumlar da bilgiler, kavramlar gibi öğrenilen bir özelliktir ve tutumun değişmesinde tutum nesnesi ile çevredeki diğer etmenlerle bir çağrışımın kurulması gerekir (Tavşancıl, 2018, s.82).

Tutum ve Davranış İlişkisi

Arkonaç (2001)'e göre “tutumların ortaya çıkacak olan davranışı etkilediği varsayılmaktadır dolayısıyla tutumlara davranışa yol gösteren olarak bakılabilir. Ayrıca davranışta farklılık yaratmak için tutumları değiştirmek araştırmacılara anlamlı bir başlangıç noktası vermektedir.” şeklinde açıklamaktadır (Arkonaç ,2001, s.157).

Tutumlarla davranış arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmacılar tarafından başlangıçta davranışların tutumlar aracılığıyla oluştuğu varsayılmıyordu. Ancak bazı çalışmacılar tutum ve davranış arasındaki ilişkide tutarlılık olmadığını ortaya koymuştur. Örneğin; Kurtner, Wilkins ve Yarrow (1952) etnik ayrıştırmaya ilişkin yapmış oldukları çalışmada beyaz ve zencilerden oluşan karışık bir grupta toplamda on bir restorana gitmişler ve tamamına kabul edilişler. Daha

sonra bu restoranlara sadece zencilerden oluşan bir grupla yemeğe katılacaklarına dair bir mektup yaptıklarında dönüt alamamışlar ve daha sonra restoranları aradıklarında altısından ret cevabı almışlar, beşi ise zorlamayla kabul etmişlerdir. Bu sonucu göre ilk aşamada gösterilen olumlu davranış ile sonrasında ortaya konulan olumsuz tutum arasında çelişki vardır. Kelley ve Mirer (1974)'in yapmış olduğu çalışmada ise seçim öncesi seçim öncesi yapılan kamuoyu araştırması ile seçim sonuçları arasında %85 oranında tutum ile ortaya konulan davranış arasında tutarlılık oluşmuştur. Çalışmalarda bu şekilde tutarsızlıkların oluşmasının çeşitli nedenleri olabilir (Tavşancıl, 2018, s.85-88).

Collins, tutumlar ile davranış arasındaki ilişkiyi etkileyen nedenleri şu şekilde sıralamıştır (Tavşancıl, 2018, s.89, Akt. Baysal,1981, s.39);

- Çevresel etkenler; davranışın oluşması hem çevreye hem de tutuma bağlıdır. Çevre baskısının güçlü olduğu durumlarda, tutum ve davranış arasındaki ilişki azalır.
- Tutum dışı etkenler; tutumu ölçme yöntemleri tutum ve davranış arasındaki etkiyi azaltabilir. Ölçme yöntemlerinin uygulandığı alan toplumsal beklentilerden uzak sadece bireyin kişisel tutumunu yansıtabileceği alanda yapılmalıdır.
- Ölçme hataları; ölçme aracından kaynaklanan hatalar (açık olmayan sorular, ölme aracının güvenilir olmaması, ölçme esnasında yapılan hatalar soruların dikkatsiz yanıtlanması), tutum ve davranış arasındaki ilişkiyi ortaya koyarken yanıltıcı olabilir.

Tavşancıl (2018)'e göre “bir tutum ya da davranış ölçülmeden ya da gözlenmeden önce değişmeyecek kadar güçlü ve açık olması yanında, söz konusu davranışla özgül olarak ve doğrudan ilgili de olmalıdır. Tutarsızlıklar, güçsüz ya da iki yönlü duygulardan kaynaklanabilir”. Tutum belirli bir davranışın göstergesini oluşturmaktadır ve davranışın oluşması için sadece tutum yeterli değil sadece aracı unsur olabilir. Tutum ile tutarlı olamayan davranışın ortaya çıkmasının sebebi bireyin o davranışı nasıl yansıtacağını öğrenmemiş olmasından kaynaklanabilir (İnceoğlu, 2000, s. 115). Ayrıca tutum ne derece çarpıcı kılınırsa davranışta o derece artacaktır. Tutum ölçümünün istenilen özelliği ölçmeye yönelik nitelikte olması da davranışla olan ilişkisini artırmaktadır. Tutumların ölçüldüğü zamanla davranışın ölçüldüğü zaman arasında geçen süre tutumu değiştirebilir. Bu nedenle tutum ve davranış yaklaşık olarak aynı zamanlarda ölçüldüğünde tutarlılık da yüksek olacaktır. Baysal (1981)'e göre tutumun davranışı etkilemesi birçok etkenlere bağlıdır. Değerler, alışkanlıklar, çevresel ve ölçme aracı ile ilgili unsurların bu olaya etkisi vardır. Bu nedenle sayılan bu etkenleri en aza indirerek davranış ve tutum arasındaki ilişki değerlendirilmelidir (Tavşancıl, 2018, s.91-98).

Beden Eğitimi ve Tutum

Fishbein ve Ajzen (1975)'e göre tutum; “Sunulan bir nesneye tutarlı bir şekilde olumlu ya da olumsuz olarak tepki vermek için öğrenilmiş bir yatkınlıktır”, Eagly ve Chaiken (2007)' göre tutum öğrenme ve yaşantılar sonucunda oluşur (Uğurlu, 2018, s.22, 26). Kağıtçıbaşı'na (2005) göre, çocukluk döneminde (6-12 yaş) tutumlar çoğunlukla anne ve babanın davranışlarını taklit ederek oluşurken, ergenlik döneminde (12-21 yaş) ise doğrudan kişisel uygulamam ve okul ve çevrenin etkisiyle tutumlar şekillenmeye başlar. Yetişkinlik döneminde (21-30 yaş) ise bireyde oluşan tutumlar netleşir ve kalıcı olmaya başlar (Hazar,2019, s.22). Okul ortamında da bireylerin diğer öğrencilere, öğretmenlere ve idarecilere yönelik tutum oluşturabilirler. Oluşan bu tutum öğrencilerin derslere olan ilgisini, devamını ve başarısını etkileyebilir. (Güllü ve ark. 2016). Silverman ve Scrabis (2004)'e göre Öğrenciler beden eğitimi dersine yönelik de pozitif veya negatif tutum geliştirebilir. Bu tutumun pozitif olması derslerin daha verimli olmasını ve istenilen amaçlara ulaşılmasına katkı sağlayabilir. Negatif tutum geliştirmeleri ise dersten istenilen verimin alınmasını engelleyebilir ve öğrencilerin derse katılımı azalabilir. (Güllü ve ark. 2016). Graham (1995)'e göre beden eğitimine yönelik pozitif tutum geliştirmek beden eğitimi ders programının temel amaçları içerisinde yer almaktadır (Karakılıç, 2009, s.9).

İlköğretim II. Kademe öğrencilerinin de yaş itibariyle ergenlik dönemine geçiş yapmasından dolayı öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının netleşmeye başladığını söyleyebiliriz. Bu nedenle öğrencilerin bu dönemde beden eğitimi dersine yönelik oluşturdukları tutum daha sonraki dönemlerinde fiziksel aktivite ve egzersiz alışkanlığı kazanmaları açısından son derece önemli olduğundan bu evrede öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları ölçülmeli ve derse ilişkin olumlu tutum geliştirmeleri sağlanmalıdır (Hazar, 2019, s.23).

Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Tutumlarını İnceleyen Araştırmalar

Ortaokul öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını inceleyen çalışmalar bulunmaktadır. Bu konu ile ilgili yapılan bazı çalışmalar aşağıda verilmiştir.

Kılıç (2019) yapmış olduğu araştırmada Ankara ilinde 500 Ortaöğretim öğrencisinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutum ve sosyal beceri düzeyi arasındaki ilişkinin incelediğinde, öğrencilerin beden eğitimine yönelik tutumlarının orta düzeyde olumlu olduğu sonucunu elde

etmiştir olup Sosyal becerileri ile beden eğitimi dersine ilişkin tutumları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Kangalgil, Hünük ve Demirhan (2006) ilköğretim, lise ve üniversite düzeyinde öğrenim gören öğrencilerin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarını karşılaştırmak amacıyla toplamda 2632 öğrenci ile gerçekleştirmiş olduğu çalışma sonuçlarına göre öğrencilerin yaşları ve sınıf düzeyleri arttıkça tutum puanları artmış olup erkekler öğrencilerin kadın öğrencilere kıyasla daha çok olumlu tutuma sahip oldukları, spora aktif katılım açısından sporcu lisansı olan öğrencilerin daha çok olumlu tutuma sahip oldukları sonucuna ulaşmışlardır.

Kılıç ve Çimen (2018) Ortaokul ve lisede öğrenim gören öğrencilerin eğitimi ve spor eğitimi dersine yönelik tutumlarını incelemek amacıyla gerçekleştirmiş olduğu çalışmada, öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları olumlu düzeyde olduğu sonucuna ulaşmış olup cinsiyetler arasında anlamlı bir farklılık bulmamışlardır.

Haslofça (2013) İlköğretim beden eğitimi dersi programlarının oluşturacağı motivasyonel iklim çevresi ile algılanan bu çevre içerisinde çocukların hedef yönelimleri ve derse ilişkin tutumları arasındaki incelemiştir. Sonuç olarak; Öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının orta düzeyin üzerinde olumlu olduğu sonucuna ulaşılmış olup öğrencilerde performans eğilimi azaldıkça görev yöneliminin anlamlı bir şekilde artış gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır.

Balyan ve ark. (2012) ilköğretim beden eğitimi dersi müfredatına ek olarak uygulanan farklı sportif etkinliklerin, öğrencilerin sosyal beceri, beden eğitimi dersine yönelik tutum ve öz yeterlik düzeyleri üzerine etkilerinin etkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirmiş oldukları çalışma sonucunda farklı sportif etkinliklerin öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutum, öz yeterlilik ve sosyal beceri düzeyleri üzerinde anlamlı bir farklılık yaratmadığı sonucuna ulaşmışlardır.

Filiz (2018) ortaokul çağındaki çocukların beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları ile okula bağlanma düzeyleri arasındaki ilişkiyi saptamak amacıyla yapmış olduğu çalışmada, öğrencilerin okula bağlanma düzeyi ile beden eğitimi ve spor dersine tutumları arasında pozitif yönde ilişki olduğu görülürken, regresyon analizi sonucunda beden eğitimi dersine tutum arttıkça, öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinin arttığı tespit edilmiştir.

Kılçık (2016) İlköğretim 2. kademe öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarını belirlemek amacıyla yapmış olduğu çalışmaya sonuçlarına göre öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları pozitif yönde olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Özyalvaç (2010) Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları ile akademik motivasyonları arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapmış olduğu çalışmada öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları ile akademik motivasyonları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Sonuç olarak öğrencilerin tutumları arttıkça akademik motivasyonları da artış göstermektedir.

Aybek ve ark. (2011) yapmış oldukları çalışmaya ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersi ve ders dışı etkinliklerine karşı tutumlarını incelemek amacıyla gerçekleştirmiş oldukları çalışma sonucunda öğrencilerin derse ilişkin tutumları olumlu yönde olup erkek öğrencilerin kadın öğrencilere oranla daha yüksek çıkmıştır. Öğrencilerin ders dışı etkinliklere katılımının istenilen seviyede olmadığı ve ders dışı etkinliklerin öğrencilerin beklentilerini karşılamadıkları sonucuna ulaşılmıştır.

Güllü ve ark. (2009) ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarını belirlemek için yapmış oldukları çalışma sonucunda öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının olumlu yönde olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Şişko ve Demirhan (2002) İlköğretim ve lise öğrencilerinin (kadın-erkek) beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarını belirlemek amacıyla gerçekleştirmiş oldukları çalışma sonuçlarına göre öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarını olumlu yönde olduğunu belirlemişlerdir.

Ev Ödevi

Ev Ödevinin Tanımı ve Amaçları

Öğrenmeyi etkileyen çeşitli faktörler yapılan araştırmalarla ortaya konulmuştur. Bunlardan biri olan ödev, eğitimde tartışılan bir konu olmasına rağmen, öğretmenler tarafından yaygın olarak uygulanan bir eğitim aracıdır (Barnes, 2001). Aklar (2019) ev ödevini, öğretmenlerin yaygın olarak kullandığı, öğrencilere okul saatleri dışında yapmaları için kullandığı, okul saatleri öğretmenler tarafından yaygın olarak kullanılan görevler olarak tanımlamıştır. Ilgar (2005)'a göre ise ev ödevleri öğretmenlerin önceden planladığı, doğrudan denetlemediği öğrenciler tarafından ders dışında gerçekleştirmeleri gerek eğitsel faaliyetler olarak tanımlamıştır.

Ev ödevinin amacı, öğrencileri yeni öğrenilecek olan konuya hazırlamak, öğrenme sürecini kolaylaştırmak, öğrenmeyi pekiştirmek, öğrenilen bilgiyi günlük yaşama aktarmak, aktif öğrenmeyi gerçekleştirmek, öğrencilerin zihinsel, sosyal ve bedensel gelişimlerine katkı sağlamaktır (Güneş, 2014). Ev ödevi, öğrencilerin ders süresince öğrendikleri bilgileri tekrar etmelerine, konu ile ilgili pratik yapmalarına, teknolojiyi kullanma ve bilgiye ulaşma becerilerini kazanmalarına yardımcı olmaktadır (Ünal, Yıldırım ve Sürücü, 2018). Ayrıca öğrenciye sorumluluk duygusu kazandırmak ve zamanı doğru kullanmayı öğrenmelerini sağlamak da ödevin verilme amaçlarından biridir (Oluşum, 2016).

Öğrenmenin gerçekleşmesinde tekrar önemli bir yere sahiptir. Ödev aracılığı ile öğrenciler ders içerisinde öğrenmekte zorluk çektikleri konuları tekrar ederek öğrenmenin kalıcı olmasına katkı sağlamaktadır. Ayrıca öğrenciler ödev aracılığıyla kendi kendine öğrendikleri bilgileri kolay kolay unutmazlar (Büyüktokatlı, 2009).

Güneş (2014)' e göre yapılandırıcı yaklaşım ve beceriyi temel alan programlarda kazandırılması planlanan beceriler için sadece okul içerisindeki çalışmalar yeterli gelmemekte, okul dışında da öğrencilere verilecek çeşitli ev ödevleri ile öğrencilerin bu becerileri geliştirilmesi gerekmektedir. Bu nedenle yapılandırmacı yaklaşım öğrenmeyi gerçekleştirmek ve öğrencilere çeşitli beceriler kazandırmak için ev ödevini gerekli görmektedir.

Darn (1997) ev ödevlerinin faydalarını ve neden gerekli olduğunu aşağıdaki maddeler ile açıklamıştır;

- Ödev, öğrencilere sınıfta öğrenilen bilginin yanında yeni öğrenmeler için imkân sunar.
- Ödev öğrencilere çalışma alışkanlığı kazandırır ve kendi kendine öğrenmelerini geliştirir.
- Ödev daha geniş öğrenme imkânı sunar.
- Ödev bir önceki dersin tekrarı ve bir sonraki derse hazırlıklı olmayı sağladığı için dersler arasındaki bağlantının kurulmasını sağlar.
- Ödev okulda öğrenilen bilginin yaşam ile bağlantısını kurmayı sağlar okul öğrenmeleri ile yaşam arasında bağlantı kurulmasını sağlar.
- Ödev aracılığıyla okul-ev arasında, veli-okul arasında köprü oluşturulur.
- Ödev öğrencilerin değerlendirilmesine yardımcı olur.

Beden Eğitiminde Ev Ödevinin Rolü

Beden eğitiminde ödev kullanımı etkili bir öğretim stratejisi olabilir. Ev ödevi, öğrencilerin fiziksel olarak aktif olmanın yararları hakkında bilgi sahibi olması, okul dışı fiziksel etkinliklere ve beceri edinmeye katılımını teşvik etmek için kullanılabilir. Hayal gücü, planlama ve öğrencilere etkili öğrenme fırsatları sunma arzusu ile beden eğitimi öğretmenleri, beden eğitimi dersliklerinde ödevleri başarıyla uygulayabilirler (Novak ve Lynott III, 2015). Beden eğitiminde ev ödevlerinin kullanımı sadece sınıfta gerçekleşen öğrenmeyi arttırmakla kalmaz, aynı zamanda derse olan ilgiyi ve motivasyonu da artırabilir (Docheff, 1990). Beden eğitiminde ödev öğrencilere ders zamanından uzak olmayan öğrenme fırsatları sağlayabilir. Ödevler, öğrencilerin katılımı ile fiziksel olarak okuryazar bir birey yaratmaya yönelik sınıf içi eğitimi desteklemeye yardımcı olabilir (Novak ve Lynott III, 2015).

Lee ve Pruitt (1979) tarafından ödev ile ilgili olarak sunulan üç zamansal kavram vardır. Bu kavramlar, ders öncesi, sırası ve sonrasındaki süreyi temsil eder. Ödevin amacı, öğrencilerin bir sonraki dersin içeriğine hazır olmalarını sağlamak için yeterli altyapıyı edinmelerini sağlamaktır. Ders esnasında, yeni edinilen becerileri pekiştirmek veya yeni öğrenmeyi uygulamak için tasarlanmış en yaygın ev işidir. Ek çalışma, yeni becerilerin veya kavramların öğrenilmesinin bir durumdan diğerine aktarılmasını içerir. Bu tür bir ödev, öğrencileri sınıfta ele alınanların ötesine götürmek ve genellikle sınıf çalışmasına paralel olan uzun vadeli bir proje şeklinde bireyselleştirilmiş uygulamaları, araştırmaları ve çalışmaları teşvik etmek için tasarlanmıştır (Mitchell, Barton, ve Stanne, 2000). Ders zamanının eksikliği, beden eğitimi programı ile ilgili öğrenci öğrenme sonuçlarını en aza indirebilir (Williams, McGladrey, Silva, ve Hannon, 2013).

Beden Eğitiminde Ev Ödevi Uygulamaları ve Dikkat Edilmesi Gereken Noktalar

Smith ve Claxton (2003) ödevlerin beden eğitiminde başarılı bir şekilde uygulanabilmesi için öğrencilerin ödevleri tamamlamalarından sorumlu tutması gerektiğini belirtmiştir. Ödev verilirse ve öğrencilerin bunu tamamlamaları beklenirse, tamamlanmaları için ödüllendirme sistemi kullanılabilir. Bu durumda, ödülün öğrencinin ev ödevini tamamlama seviyesine karşılık gelen puanlar şeklinde olması önerilir. Kazanılan puanlar öğrencinin final notunu etkilemelidir. Bu prosedür öğrencilere verilen ödevleri tamamlamak için yeterli motivasyon sağlayabilir (Novak ve Lynott III, 2015).

Ödevlerin öğrenme sürecini geliştirmek için yararlı bir araç olduğu tespit edilse de paydaşlar ev ödevine karşı olumsuz tutumlara sahip olursa, uygulama muhtemelen başarısız olacaktır (Hill, 2018). Bu nedenle öncelikle öğrencilerin, öğretmenlerin ve velilerin ev ödevlerine ilişkin tutumları belirlenerek bu tutumu geliştirici davranışlarda bulunmak gerekmektedir. Özellikle aktif ev ödevi alanında, öğrencilere uygulayacağı faaliyetler hakkında seçimler verme uygulamasının faydalı olduğu görülmüştür (Novak ve Lynott, 2015; St. Ours ve Scrabis-Fletcher, 2013). Ayrıca, öğretmenlerin ödevlerin öğrenme hedeflerine bağlı olmasını ve öğrencilerin bağlantıyı anlamalarını sağlamalıdır (Smith ve Madden, 2014).

Ödev, ders içeriğiyle öğrenci temas süresini artırarak öğrenci öğrenmesini olumlu yönde etkileyebilir. Ayrıca, öğrencilerin okul çalışması ve okulun ötesindeki yaşam arasındaki bağlantıları bulmalarına yardımcı olabilir ve sonunda fiziksel aktiviteyi hayatlarının ayrılmaz bir parçası haline getirebilir (Mitchell, Barton, ve Stanne, 2000). Beden eğitiminde ödev kullanırken çeşitli dirençlerle karşılaşabilirsiniz. Bu direnci en aza indirmek için, ödevler geliştirirken aklınızda bulundurmanız gereken bazı önemli ipuçları vardır (Smith & Claxton, 2003);

- Ödev müfredata uygun olmalı,
- Ödev öğrenciler için uygun zorluk seviyesinde olmalı,
- Öğrencilerin ödevlerini başarıyla tamamlayabilmeleri için gerekli tüm kaynaklar ve bilgiler sağlanmalı,
- Ödevler öğrencilerin zaman ve çabalarına değmeli,
- Öğrenciler tüm ödevlerden sorumlu tutulmalı,
- Mümkün olduğunca ebeveynler sürece dahil edilmeli,
- Öğrencilere kendi aktivitelerini seçme fırsatı verilmeli.

Beden Eğitiminde Ev Ödevi Çeşitleri

Fiziksel Aktivite Gelişimi İçin Ev Ödevi

Araştırmacılar tarafından fiziksel aktivitenin geliştirilmesinde beden eğitimi ödevlerinin kullanımı ele alınmıştır. Fairclough ve diğ. (2013), orta düzeyde fiziksel aktivite içeren aktif ödevlerin öğrencilerin fiziksel aktivite gelişimlerini artırdığı sonucuna ulaşmışlardır (Fairclough ve ark. 2013). Benzer şekilde Kriemler ve diğ. (2010) birinci ve beşinci sınıf

öğrencilerine aktif ev ödevi içeren bir müdahalede bulunulduğunda öğrencilerin fiziksel aktivitelerinde artış belirlemişlerdir (Hill, 2018).

Öğrencilere kendi seviyelerine, ihtiyaçlarına ve hedeflerine uygun fitness ödevleri sunulabilir ve aktivitelerini seçme aşaması öğrencilere bırakılmalıdır. Bazı öğrenciler koşu, bisiklet, futbol veya basketbol oynayabilirler; diğerleri televizyondaki aerobik gösterileri ile egzersiz yapmayı tercih edebilir. Öğrencilerin, sevdikleri bir etkinliği seçmeleri sağlanmalıdır (Docheff, 1990).

Bilginin Tanıtımı İçin Ev Ödevi (Duyuşsal ve Bilişsel Gelişim)

Beden eğitimi dersi için sadece fiziksel beceri yeteneği yeterli değildir. Fiziksel becerinin yanında bilişsel becerinin de önemine de yer verilmelidir. Yüksek kaliteli bir beden eğitimi programının, bilişsel öğrenme alanındaki gelişimi teşvik etmesi gerekmektedir. Beden eğitimi öğretmenleri psikomotor becerilere ek olarak bilişsel becerileri geliştirmek için ödev kullanımını yoluna gidebilirler (Hill, 2018).

Aşağıda öğrencilere bilişsel ve duyuşsal alanda öğrenmeyi geliştirmek için verebilecekleri ödev türlerinin bazı örnekleri verilmiştir.

- Gelecek bir etkinliğin kuralları hakkında bir bölüm (ya da çalışma kâğıdı) okumak, öğrencilerin kendilerini güvenli rekabete hazırlamanın bir yoludur. Kurallar hakkında kısa bir sınav, öğrencileri materyali okumaktan sorumlu tutmanın kolay bir yoludur. Bu tür bir ödev öğrencilerin gelecekteki müfredat içeriği için iştahlarını da uyandırabilir.
- Öğrencilerden iyi ve kötü spor davranış modellerini gözlemlemeleri istenebilir. Öğrenciler, çeşitli spor etkinliklerinde oyuncuları ve hayranları izlemeye ve mümkünse gözlemlerini karşılaştırarak iyi ve kötü spor davranışlarının derecelerini tartışmaya teşvik edilebilir. İlkokul ya da ortaokul öğrencileri bu tür davranışları göstermek için resimler ya da kelimeler kullanabilirler (Mitchell, Barton ve Stanne, 2000).
- Fiziksel aktivite günlüğü tutmak her zaman iyi bir ödevdir. Günlükler, öğrencilerin fiziksel ihtiyaçları ve kendi formlarını geliştirmek için neler yaptıklarının farkında olmalarına yardımcı olabilir. Ayrıca sorumluluk duygusunu geliştirir. Bu günlük, öğrencinin egzersiz sırasında nasıl hissettiğini, kaydedilen ilerlemeyi, kalp atış hızı vb. bilgileri içerebilir.
- Öğrencilerden spor ve beden eğitimi alanındaki haberleri takip etmelerini isteyebilir.

- Günlük gazetenin spor bölümlerini inceleme devi verilebilir. Öğretmen ğrencilerin spor veya zindelik ile ilgili güncel bir olay hakkında rapor vermelerini zorunlu kılarak bu ilgiden faydalanmalıdır. Güncel olaylar ayrıca bir okullardaki bülten panosu ekranı için mkemmek malzeme yapar. Öğrenciler ilgilendikleri yerel, ulusal veya dünya Őampiyonaları ders müfredatına denk geldiğinde, okul spor salonuna ilgi ve motivasyonu artırmak için spor haberleri kullanılabilir.
- Bir beden eğitimi ğretmeni, öğrencilerden canlı veya televizyonda bir spor karşılaşmasını izlemelerini ve deneyimleri hakkında rapor vermelerini isteyebilir.
- Öğrencilerden oyun ve spor tarihinin araştırılması, biyografik yazılar, atletizm ile ilgili dikkat çeken konular hakkında öğrencilere her türlü konuda makale veya çalışma sayfaları geliştirmeleri istenebilir. Makaleler ğrencilerin daha yüksek eleştirel düşünme düzeylerine ulaşmalarına yardımcı olmak için de kullanılabilir. Araştırma makalesi, örneğın, beyın fırtınası stratejisinin öncüsü olarak kullanılabilir. Yaratıcı düşünme becerilerini geliştirebilir (Docheff, 1990).

Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Ev devleri ile İlgili Araştırmalar

Beden eğitimi ve spor dersinde öğrencilere verilen ev ödevlerini inceleyen çalışmalar bulunmaktadır. Bu konu ile ilgili yapılan bazı çalışmalar aşağda verilmiştir.

Williams ve ark. (2013) 9-12. sınıflarda beden eğitimi dersinde bilişsel bilgi öğrenimi ile ilgili sınıf ğretimi ve ev ödevlerinin öğrenme çıktılarına olan etkisini incelemek amacıyla sınıfları ders, dev ve ders-dev şeklinde üç gruba ayırarak çalışmayı gerçekleştirmişlerdir. Elde edilen sonuçlara göre her okulun n testten son teste kadar bilişsel bilgi öğrenim puanlarında istatistiksel bir artış tespit etmişlerdir.

Duncan ve diğ. (2011) Yeni Zelanda 9-11 yaş arası N = 97 öğrenciye verilen zorunlu ödevlerin fiziksel aktivite düzeyleri ve yeme alışkanlıkları üzerindeki etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirmiş oldukları çalışmada ev ödevlerinin öğrencilerin adım sayılarında artış sağlamada etkili olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Sonuç olarak verilen aktivite devi, öğrencilerin fiziksel aktivite seviyelerini arttırmak için etkili olmuştur.

BÖLÜM III

YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, evren ve örneklem, veri toplama araçları, verilerin toplanması, güvenilirlik ve verilerin analizi ile ilgili bilgilere yer verilmiştir.

Araştırmanın Modeli

Ortaokul öğrencilerinde ev ödevlerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları üzerine etkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen çalışma ön ve son test kontrol gruplu deneysel modeldir. Deneysel modellenli araştırmalar araştırmacı tarafından oluşturan unsurların bağımlı değişken üzerinde yarattığı etkiyi incelemeye yönelik çalışmalardır (Büyüköztürk ve diğ. 2014). Bu tür araştırmalar araştırmacıyı en doğru sonuçlara ulaştıran çalışmalardır. Bu durum, araştırmacının çeşitli işlemler uygulayarak ve bu işlemlerin etkililiğinin incelenmesinden kaynaklanmaktadır. (Büyüköztürk, 2012).

Araştırmanın Grubu

Bu araştırmanın çalışma grubunu 2019-2020 eğitim-öğretim yılında Ankara ili Sincan ilçesinde MEB'e bağlı Cumhuriyet Ortaokulunda öğrenim gören 7. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Rastgele örneklem yöntemi ile seçilen ve gönüllü olarak katılım sağlayan dört ayrı sınıf (7-A/F/G/H) belirlenmiş ve bu sınıflardaki toplam 84 öğrenci (42 kadın-42 erkek) ile çalışma gerçekleştirilmiştir. Araştırmacı, ev ödevlerinin kullanıldığı uygulama grubunda (7-A/G) 42 öğrenci ile ders dışı herhangi bir müdahale gerçekleştirmediği kontrol grubunda ise (7-F/H) 42 öğrenci ile çalışmayı yürütmüştür.

Veri Toplama Araçları

Bu başlık altında, verilerin toplanmasında kullanılan araçlara ve bu araçların hangi amaçla kullanıldığına yer verilmiştir. Araştırmanın katılımcılarından demografik bilgilerin elde edilmesi adına araştırmacı tarafından kişisel bilgi formu düzenlenmiştir. Ev ödevlerinin öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarına olan etkisini belirlemek amacıyla Demirhan ve Altay (2001) tarafından Türkçeye uyarlanan “Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek ders dışı etkinlikler öncesi ve sonrası olmak üzere iki kez uygulanmıştır. Araştırmanın uygulanabilmesi için Ankara İl Millî Eğitim Müdürlüğünden gerekli izinler alınarak belirlenen süre içerisinde araştırmacı tarafından uygulama gerçekleştirilmiştir (Ek-6).

Kişisel Bilgi Formu

Kişisel bilgi formu, araştırmaya katılan öğrenciler hakkında bilgi toplamak için hazırlanmıştır. Öğrenciler için geliştirilen Kişisel Bilgi Formu 7 maddeden oluşturulmuştur. Kişisel Bilgi Formunda yer verilen maddeler belirlenirken cinsiyet, aileye ilişkin bilgiler, sosyo-ekonomik durum ve spor alışkanlıklarını ölçmeye yönelik etki edecek faktörler dikkate alınmıştır.

Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği

Bu araştırmada öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarını ölçmek için Demirhan ve Altay (2001) tarafından Türkçeye uyarlanan “Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. 12 olumlu, 12 olumsuz olmak üzere 24 maddeden oluşan tutum ölçeği Ölçeği 5’li Likert tipi olup "Tamamıyla katılıyorum, katılıyorum, kararsızım, katılmıyorum, tamamiyle katılmıyorum" ifadelerinden oluşmaktadır. Ölçeğin olumlu maddeleri; 6,7,9,10,12,14,15,16,17,18,21, ve 23. madde olup, olumsuz maddeleri ise 1,2,3,4,5,8,11,13,19,20,22 ve 24. maddelerden oluşmaktadır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 24, en yüksek puan 120'dir. Ölçek toplam puanında, 1 ile 24 puan aralığı en olumsuz tutumu, 25 ile 48 puan aralığı olumsuz tutumu, 49 ile 72 puan aralığı nötr tutumu, 73 ile 94 puan aralığı olumlu tutumu, 95 ile 120 puan aralığı ise en olumlu tutumu ifade etmektedir. Ölçeğin Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı 0.93, sınıf içi korelasyon katsayısı 0.85, ölçüt geçerliği korelasyon katsayısı 0,83 olarak hesaplanmıştır (Demirhan ve Altay, 2001). Çalışma kapsamında Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeğinin Cronbach Alpha güvenirlik katsayıları Tablo’te verilmiştir.

Tablo 1

Tutum Ölçeğine Ait Cronbach Alfa Güvenirlik Katsayıları

Grup	Test	KR-20 Güvenirlik Katsayıları
Uygulama	Ön	,792
	Son	,823
Kontrol	Ön	,849
	Son	,891
Tüm Grup (Uygulama- Kontrol)	Ön	,831
	Son	,879

Tablo 1’de grup içi ve gruplar arası tutum ölçeğinin ön- son test uygulaması için güvenilirlik katsayıları KR-20 hesaplanmıştır. Kalaycı (2010) ölçeğin güvenilirlik katsayısının 0,00-0,40 aralığında olması güvenilir olmadığını; 0,40- 0,60 aralığında güvenilirliğinin düşük; 0,60- 0,80 aralığında oldukça güvenilir; 0,80-1.00 ise yüksek derecede güvenilir bir ölçek olduğunu belirtmiştir. Buna göre tutum ölçeği için elde edilen güvenilirlik katsayılarının bu uygulama için yeterli olduğu, elde edilen puanların güvenilir olduğu söylenebilir.

Verilerin Toplanması

Araştırmada yer alan alt problemlere cevap olacak olması amacıyla veri toplama işlemleri aşağıda sırasıyla verilmiştir.

1. Araştırmada uygulama gurubu üzerinde uygulanacak ev ödevleri için uzman görüşü alınarak 7 haftalık plan hazırlanmıştır (Tablo 2).
2. İlgili okul yöneticisi ve öğretmenler ile görüşme yapılarak çalışma hakkında bilgi verildi ve gerekli izinler alınmıştır. Çalışmaya gönüllük esasıyla katılmak isteyen öğrencilere ve ailelerine çalışma hakkında bilgi verildi ve “Aile Onam Formu (Ek- 5)” ile gerekli izinler alınmıştır.
3. Çalışmaya başlamadan önce, kontrol ve uygulama grubundaki öğrencilere beden eğitimi dersi tutum ölçeği uygulanmıştır.
4. Ön test verileri elde edildikten sonra, uygulama grubundaki öğrencilere 7 hafta boyunca 7. sınıf müfredatına uygun olarak planlanan ev ödevleri haftalık olarak beden eğitimi derslerinin bitimine son 10 dakika kala gerekli açıklamalar yapıldıktan sonra ev ödevi şeklinde verilmiştir.

Bir sonraki derste, öğrencilerin ev ödevlerine ilişkin dokümanları ve raporları araştırmacı tarafından toplanmıştır.

5. Kontrol grubunda ise, 7 hafta boyunca herhangi bir müdahalede bulunulmamış olup, beden eğitimi ve spor dersi ders öğretmeni tarafından müfredat çerçevesinde uygulanmaya devam edilmiştir.

6. Uygulama sonunda; kontrol ve uygulama grubu öğrencilerine tekrar beden eğitimi ve spor dersi tutum ölçeği son test olarak uygulanmıştır.

7. Elde edilen veriler üzerinde gerekli istatistiksel işlemler yapılmıştır

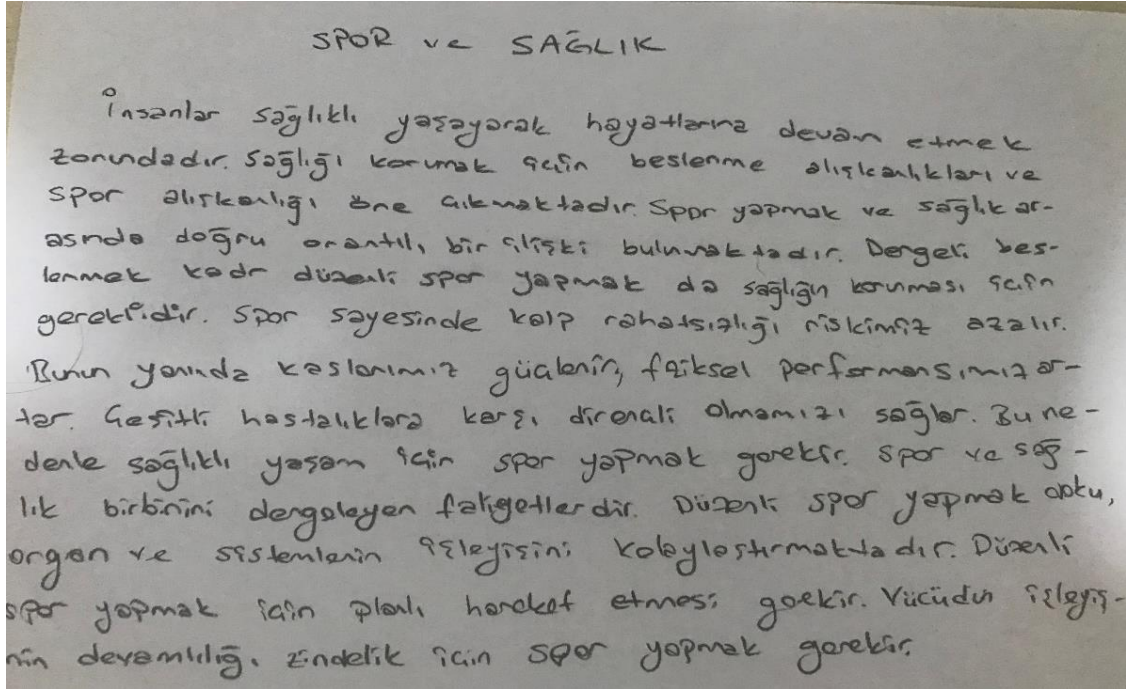
Tablo 2

Öğrencilere Çalışma Kapsamında Uygulanan Ev Ödevleri

1. Hafta	Konu ile ilgili olarak gazete hazırlatma (Oryantiring Gazetesi)
2. Hafta	Beden eğitimi ve sağlık arasındaki ilişkiyi araştırıp rapor hazırlatma
3. Hafta	Atletizm 'in ülkemizdeki yeri ve önemi. Jamaika'da atletizm ve Usain Bolt'u araştırarak rapor hazırlatma
4.Hafta	Haftalık TV spor haberlerini izleyerek haftalık rapor hazırlatma (5 günlük)
5.Hafta	İnternet- TV üzerinden canlı olarak yayınlana istenilen branşla ilgili bir yarışma, müsabaka, maç izleyerek rapor hazırlatma
6.Hafta	Gazetelerin spor sayfalarını okuyarak rapor hazırlatma
7.Hafta	Atatürk'ün spora verdiği önemi araştırarak, Atatürk'ün spor ile ilgili söylediği sözlerin onlar için ne anlam ifade ettiğini raporlama

Şekil 1. Konu ile ilgili gazete ödevi (oryantiring gazetesi)

Şekil 2. Beden eğitimi ve sağlık arasındaki ilişkiyi araştırma ödevi

Kanal: DigiTürk
Saat: 2000

Fenerbahçe, Ziraat Türkiye Kupası 5. tur maçında 4-0'ın rüvanşında TFF 1. Lig ekibi İstanbulspor'u deplasmanda 2-0 mağlup etti. Zanka ve Tolgay attıkları gollerle sarı lacivertlileri son 16 turunda taşıyan isimler oldu. Fenerbahçe, Ziraat Türkiye Kupası 5. tur maçında 4-0'ın rüvanşında İstanbulspor'u deplasmanda 2-0 mağlup etti ve son 16 turuna kaldı. Sarı lacivertlileri galibiyete getiren golleri Zanka ve Tolgay kaydetti. 3'üncü dakikada Fenerbahçe savunmasının arkasına sarı-lacivertli Seyyidmenek, kaleci Harun'u salımlayarak topu filelere gönderdi, ancak gol ofsayt nedeniyle geçerli sayılmadı. 6. dakikada kaleci ile karşı karşıya kalan Alper Potuk topu filelere gönderdi ancak gol yine ofsayt nedeniyle geçerli sayılmadı. 11'inci dakikada oynanırken Fenerbahçe'de Tolgay'ın çektiği şut defanstan sekenek direğe çarptı. Mevlüt Erdiç boşa kalan topu filelere gönderdi ancak gol yine ofsayt gerekçesiyle iptal edildi. 31'inci dakikada Fenerbahçe Deniz Türüç ile sağdan 1-0'la beraber olup kullandı. Deniz'in ceza sahası içine ortakladığı topa Adil Rami istediği gibi vuramadı. 34. dakikada Fenerbahçe hücumu hızla çıktı. Topu süren Alper Potuk yerde kaldı ancak hahem avantaja bırakarak oyunu devam ettirdi. Pozisyonun devamında Tolgay'ın ceza sahasına ortasını İstanbulspor savunması uzaklaştırdı. 45. dakikada Deniz ile paslaşan Mevlüt Erdiç'in vuruşu defanstan bekti ve çan ağlarında kaldı. Korner kazandı Fenerbahçe'de Deniz Türüç atışı kullandı. Ancak sarı siyahlı savunma tehlikeyi uzaklaştırdı. 53. dakikada Tolga Çiğdem'in şık ortasına Zanka kafayı vurdu ve skor 1-0'a geldi. 63. dakikada Fenerbahçe'de Alper Potuk yerde kaldı ve penaltı bekledi. Hahem Emre Malık maçı devam ettirdi. 65. dakikada cezanın çevresinde toplu buluşan Ferdi'nin yerden şutu az farkla auta çıktı. 83. dakikada ceza sahası içi sol çaprazda son çizgiye inen Deniz Türüç kale önünde uygun durumdaki Tolgay'a aktardı. Pasını Tolgay da topu getirene yaptığı düzgün vuruşla ağları buldu.

Şekil 5. İnternet- TV üzerinden canlı olarak yayınlanan bir yarışma, müsabaka, maç izleyerek rapor hazırlama ödevi

TAKVİM 2 Ocak Perşembe 2020

SPOR

FENERBAHÇE TFF'NİN AÇIKLADIĞI HARCAĞI HARCAĞI LİMİTİNE GÖRE YAKLAŞIK 100 milyon Lira ekside!

Büyük Kriş Kapıda ⚠

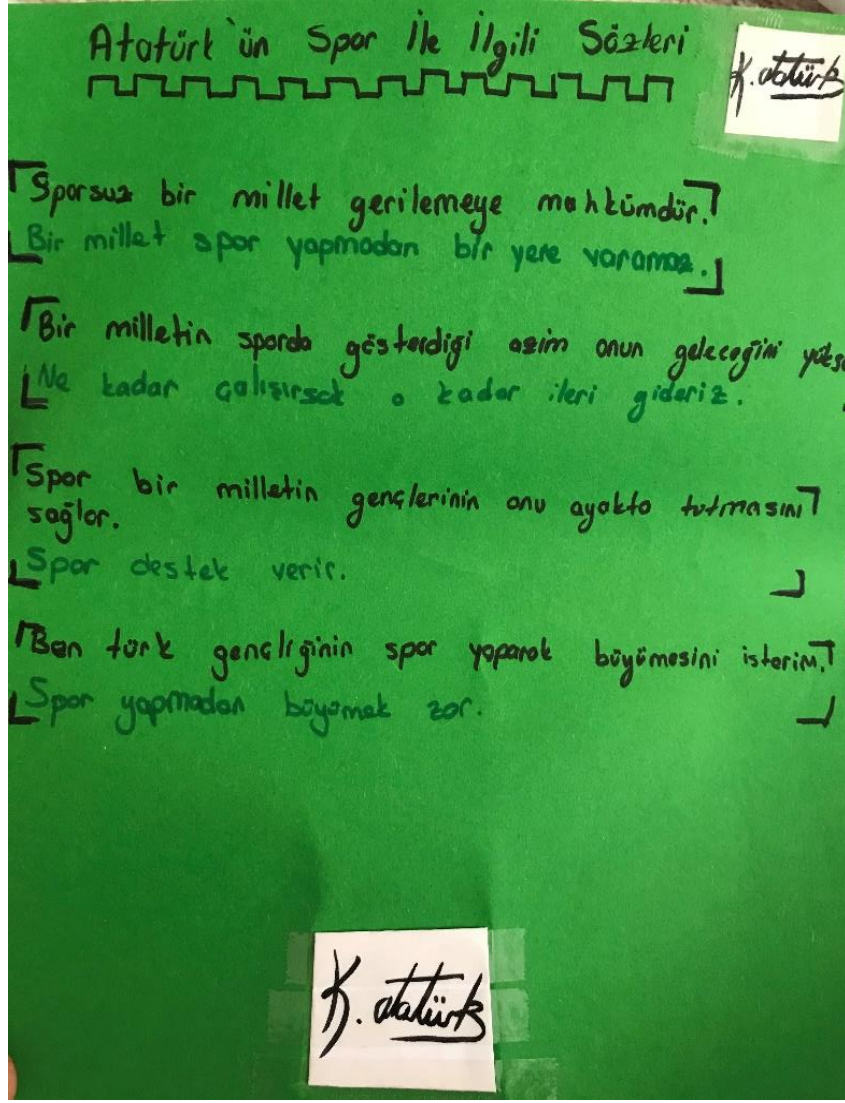
Fenerbahçe 1 Kasım'da yaptığı KAP açıklamasında futbolcu maaşları 393 milyon lıra. Ancak % 30 toplam dahil Fenerbahçe'nin Harcama Limiti 292 milyon lıra. Eğer bu fark kısa sürede kapatılmazsa transfer yasağı ve puan silme cezası gelebilir.

Maaş Yüklü Ağır

Fenerbahçe'nin 1 Kasım tarihinde Kap'a gönderdiği rakamlara göre futbolculara ödenen toplam maaş 56.6 milyon Euro yani bu da yaklaşık 393 milyon liradan

Şekil 6. Gazetelerin spor sayfalarını okuyarak rapor hazırlama ödevi

Şekil 7. Atatürk'ün spora verdiği önemi araştırarak, Atatürk'ün spor ile ilgili söylediği sözlerin onlar için ne anlam ifade ettiğini raporlama ödevi

Verilerin Analizi

Araştırmada öğrencilere uygulanan testlerden toplanan veriler SPSS-24 paket programına işlenmiştir. Bu verilerden elde edilen puanlar ile ölçeğin güvenirlik analizlerinde Cronbach Alpha güvenirlik analizi kullanılmıştır. Öğrencilerden toplanan veriler üzerinden yapılacak olan istatistiksel analizlere karar vermek için Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testleri yapılmış ve $p < ,05$ 'den küçük olduğu Tablo 3'de görülmektedir. Elde edilen sonuçlar normallik varsayımı sağlamadığından dolayı karşılaştırmalarda non-parametrik testler kullanılmasına karar verilmiştir.

Tablo 3

Uygulama ve Kontrol Gruplarındaki Tutum Ölçeğinin Ön- Son Test Uygulamasından Aldıkları Puanların Normallik Testine İlişkin Sonuçları

Grup	Test	N	Kolmogorov -Smirnov		Shapiro-Wilk	
			İstatistik	p	İstatistik	p
Uygulama	Ön	42	,100	,200*	,939	,027
Kontrol	Ön	42	,38	,044	,952	,076
Uygulama	Son	42	,184	,001	,918	,005
Kontrol	Son	42	,161	,008	,914	,004

Tablo 3 incelendiğinde öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarını ifade eden ölçeğin genel puan dağılımlarının normallik varsayımı test edildiğinde Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testine ait istatistiklerin $p < ,05$ 'e göre anlamlı olduğu yani iki grupta da ölçümlerin normal dağılım göstermediği yani normallik varsayımını karşılamadığı görülmektedir. Bu bağlamda toplanan veriler normallik varsayımı sağlamadığından dolayı karşılaştırmalarda non-parametrik istatistik tekniklerinden yararlanılmıştır. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin demografik özellikleri içerisinde iki grup olan değişkenlere göre tutum ölçeğinden aldıkları puanlar arasındaki farklılığı belirlemek amacıyla Mann-Whitney U Testi, üç ya da daha fazla grup olan değişkenlere göre tutum ölçeğinden aldıkları puanlar arasındaki farklılığa Kruskal-Wallis H testi ile bakılmıştır. Uygulama ve kontrol grubunun değişkenlere göre tutum ölçeğinin ön- son test puanları arasında anlamlı fark olup olmadığı Mann-Whitney U testi ile incelenmiştir.

7 haftalık “Ev Ödevleri” programının uygulama öncesi ve sonrası değişkenlere göre tutum puanları ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olup olmadığına ilişkin Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi ile bakılmıştır. Öğrencilerin beden kütle indeksi aralıklarının belirlenmesi sürecinde boy uzunluğu ve vücut ağırlıkları kendi ifadeleri doğrultusunda belirlenmiştir. Beden Kütle İndeksleri (BKİ) belirlemek için Sağlık Bakanlığı, Halk Sağlık Merkezi, Sağlıklı Beslenme ve Hareketli Hayat Dairesi Başkanlığı, Çocuk Beden Kitle İndeksi Sistemi üzerinden hesaplanmıştır.

BÖLÜM IV

BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde, veri toplama aracı ile bulunan ve analizleri yapılan verilerin sonuçları ve yorumları yer almaktadır.

Çalışmaya başlamadan önce uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin tutum puanlarının denkliklerine bakmak amacıyla ön test verileri analiz edilmiş olup grupların ön test ortalamalarında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir.

Tablo 4

Uygulama ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Tutum Ölçeğinin Ön Test Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann Whitney U Testi Sonuçları

Grup	Test	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	P
Uygulama	Ön	42	96,91±10,83	44,45	1867,00	-,734	,463
Kontrol		42	93,55±15,45	40,55	1703,00		

Tablo 4'e göre uygulama ve kontrol grubu öğrencilerinin tutum ölçeği ön test ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ($u = -,734$, $p = ,463 > 0,05$).

Çalışmanın giriş kısmında ifade edilen araştırma sorularını yanıtlamadan önce değişkenlere ait betimsel istatistiklere incelenmiştir. Uygulama ve kontrol gruplarının tutum ölçeğinin ön ve son test puanlarına ait en küçük, en büyük, ortalama, standart sapma, çarpıklık ve basıklık katsayıları hesaplanmıştır. Sonuçlar tablo 5 'de verilmiştir.

Tablo 5

Uygulama ve Kontrol Gruplarındaki Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Uygulamasından Aldıkları Puanlara İlişkin Betimsel İstatistikler

Grup	Test	N	Min	Max	$\bar{X} \pm Ss$	Çarpıklık	Basıklık
Uygulama	Ön	42	67	115	96,90±10,83	-,787	1,295
	Son		75	120	103,17±10,36	-1,036	,807
Kontrol	Ön	42	56	120	93,55±15,45	-,642	-,058
	Son		53	116	95,21±16,85	-,797	-,344

Tablo 5'e göre uygulama grubundaki öğrencilerin tutum ölçeğinden aldıkları en düşük puan 67; en yüksek puan ise 115'dir. Bu gruptaki öğrencilerin tutum ortalaması 96,90'dır. Kontrol grubundaki öğrencilerin ise tutum ölçeğinden aldıkları en düşük puan 56; en yüksek puan ise 120'dir. Bu gruptaki öğrencilerin tutum puanları ortalaması 93,55'dir.

Son test uygulamasında uygulama grubundaki öğrencilerin tutum puanlarında artış görülmektedir. Uygulama grubunun tutum ölçeğinin son test uygulamasından aldıkları en düşük puan 75; en yüksek puan ise 120'dir. Bu gruptaki öğrencilerin tutum puanları ortalaması 103,17'dir. Kontrol grubunun da aynı şekilde tutum puanları ortalamalarında artış görülmekte olup tutum ölçeği son test uygulamasında aldıkları en düşük puan 53; en yüksek puan ise 116'dir. Bu gruptaki öğrencilerin tutum puanları ortalaması 95,21'dir.

Cinsiyet Değişkenine Göre Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi Var mıdır?

Tablo 6

Uygulama ve Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Cinsiyet Değişkenine Göre Tutum Ölçeğinin Ön Test Kendi İçinde-Son Test Kendi İçinde Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Grup	Test	Cinsiyet	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	P
Uygulama	Ön	Kadın	20	93,00±11,55	17,88	357,50	-1,830	,067
		Erkek	22	100,45±8,99	24,80	545,50		
	Son	Kadın	20	101,10±11,05	18,78	375,50	-1,375	,169
		Erkek	22	105,05±9,54	23,98	527,50		
Kontrol	Ön	Kadın	22	95,23±14,47	22,86	503,00	-,757	,449
		Erkek	20	91,70±16,63	20,00	400,00		
	Son	Kadın	22	97,36±15,27	22,86	503,00	-,756	,450

Erkek	20	92,85±18,54	20,00	400,00
-------	----	-------------	-------	--------

Tablo 6 incelendiğinde öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları arasında farklılık olup olmadığı incelenmiştir. Uygulama grubundaki öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre ön ve son test ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir (ön test: $u = -1,830$, $p = ,067 > ,05$; son test: $u = -1,375$, $p = ,169 > ,05$). Kontrol grubundaki öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre ön ve son test ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir (ön test: $u = -,757$, $p = ,449 > ,05$; son test: $u = -,756$, $p = ,450 > ,05$).

Tablo 7

Cinsiyet Değişkeninin Kendi İçindeki Karşılaştırılmasına Göre Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Puanlarına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları

Grup	Cinsiyet	Test	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	P
Uygulama	Kadın	Ön	20	93,00±11,55	10,56	179,50	-2,782*	,005*
		Son	20	101,10±11,05				
	Erkek	Ön	22	100,45±8,99	11,61	162,50	-1,635	,102
		Son	22	105,05±9,54				
Kontrol	Kadın	Ön	22	95,23±14,47	12,95	129,50	-,487	,626
		Son	22	97,36±15,27				
	Erkek	Ön	20	91,70±16,63	9,73	126,50	-,803	,422
		Son	20	92,85±18,54				

* $p < ,05$

Cinsiyet değişkenine göre uygulama grubu kadınlarının ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($z = -2,782$, $p = ,005 < ,05$). Bu anlamlı farklılık kadın öğrencilerin son test puan ortalamalarının ($\bar{X} = 101,10$) ön test puan ortalamalarından ($\bar{X} = 93,00$) daha yüksek olmasından kaynaklanmaktadır. Uygulama grubu erkeklerinin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($z = -1,635$, $p = ,102 > ,05$). Kontrol grubu kadınlarının ($z = -,487$, $p = ,626 > ,05$) ve erkeklerinin ($z = -,803$, $p = ,422 > ,05$) ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir.

Vücut Kütle İndex Değişkenine Göre Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi Var mıdır?

Tablo 8

Uygulama ve Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Vücut Kütle İndex Değişkenine Göre Tutum Ölçeğinin Ön Test Kendi İçinde-Son Test Kendi İçinde Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Kruskal-Wallis H Sonuçları

Grup	Test	Vücut kütle indexi (kg/m ²)	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	df	X ²	P
Uygulama	Ön	Zayıf	8	100,38±9,77	25,06	2	2,682	,262
		Normal	21	98,61±9,00	22,90			
		Fazla Kilolu	13	92,00±13,08	17,04			
	Son	Zayıf	8	104,87±6,10	21,25	2	,599	,741
		Normal	21	103,77±11,00	22,83			
		Fazla Kilolu	13	101,16±11,68	19,50			
Kontrol	Ön	Zayıf	15	89,73±15,40	17,83	2	3,498	,174
		Normal	15	97,87±14,11	26,03			
		Fazla Kilolu	12	92,92±16,98	20,42			
	Son	Zayıf	15	91,13±18,29	18,47	2	3,207	,201
		Normal	15	100,27±16,09	26,00			
		Fazla Kilolu	12	94,00±15,61	19,67			

Tablo 8 incelendiğinde öğrencilerin vücut kütle index değişkenine göre beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları arasında farklılık olup olmadığı incelenmiştir. Uygulama grubundaki öğrencilerin vücut kütle index değişkenine göre ön ve son test ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı elde edilmiştir (ön test: $x^2=2,682$, $p=,262>,05$; son test: $x^2=,599$, $p=,741>,05$). Kontrol grubundaki öğrencilerin vücut kütle index değişkenine göre ön ve son test ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı bulunmuştur (ön test: $x^2=3,498$, $p=,174>,05$; son test: $x^2=3,207$, $p=,201>,05$).

Tablo 9

Vücut Kütle İndex Değişkeninin Kendi İçindeki Karşılaştırılmasına Göre Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Puanlarına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları

Grup	Vücut kütle indexi (kg/m ²)	Test	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	P
Uygulama	Zayıf	Ön	8	100,37±9,76	4,70	23,50	-,772	,440
		Son	8	104,87±6,10				
	Normal	Ön	21	98,62±9,00	11,07	166,00	-2,279 *	,023*
		Son	21	103,76±10,99				
		Ön	13	92,00±13,08				
					7,27	80,00	-2,413*	,016*

	Fazla Kilolu	Son	13	101,15±11,68				
Kontrol	Zayıf	Ön	15	89,73±15,40	6,50	48,50	-,377	,706
		Son	15	91,13±18,29				
	Normal	Ön	15	97,87±14,11	9,17	82,50	-1,279	,201
		Son	15	100,27±16,09				
	Fazla Kilolu	Ön	12	92,92±16,98	7,50	37,50	-,118	,960
		Son	12	94,00±15,61				

*p<,05

Vücut kütle index değişkenine göre uygulama grubunun zayıf öğrencilerinin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($z = -,772$, $p = ,440 > ,05$). Uygulama grubu normal kilolu ($z = -2,279$, $p = ,023 < ,05$) ve fazla kilolu ($z = -2,413$, $p = ,016 < ,05$) öğrencilerinin ön- son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Bu anlamlı farklılık normal kilolu ve fazla kilolu öğrencilerin son test puan ortalamalarının ön test puan ortalamalarından daha fazla olmasından kaynaklanmaktadır. Kontrol grubu zayıf ($z = -,377$, $p = ,706 > ,05$), normal ($z = -1,279$, $p = ,201 > ,05$) ve fazla kilolu ($z = -,118$, $p = ,960 > ,05$) öğrencilerinin ön-son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir.

Anne Eğitim Değişkenine Göre Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi Var mıdır?

Tablo 10

Uygulama ve Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Anne Eğitim Değişkenine Göre Tutum Ölçeğinin Ön Test Kendi İçinde-Son Test Kendi İçinde Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Grup	Test	Anne Eğitimi	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	P
Uygulama	Ön	İlkokul ve Ortaokul	20	96,15±9,59	20,50	410,00	-,505	,614
		Lise ve üstü	22	97,59±12,03	22,41	493,00		
	Son	İlkokul ve Ortaokul	20	101,95±11,84	21,35	427,00	-,076	,940
		Lise ve üstü	22	104,27±8,94	21,64	476,00		
Kontrol	Ön	İlkokul ve Ortaokul	26	92,73±17,48	21,31	554,00	-,130	,897
		Lise ve üstü	16	94,88±11,84	21,81	349,00		

Son	İlkokul ve Ortaokul	26	94,58±18,05	21,27	553,00	-,155	,876
	Lise ve üstü	16	96,25±15,20	21,88	350,00		

Tablo 10 incelendiğinde öğrencilerin anne eğitim değişkenine göre beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları arasında farklılık olup olmadığı incelenmiştir. Uygulama grubundaki öğrencilerin anne eğitim değişkenine göre ön ve son test ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir (ön test: $u = -,505$, $p = ,614 > ,05$; son test: $u = -,076$, $p = ,940 > ,05$). Kontrol grubundaki öğrencilerin anne eğitim değişkenine göre ön ve son test ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir (ön test: $u = -,130$, $p = ,897 > ,05$; son test: $u = -,155$, $p = ,876 > ,05$).

Tablo 11

Anne Eğitim Değişkeninin Kendi İçindeki Karşılaştırılmasına Göre Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Puanlarına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları

Grup	Anne Eğitimi	Test	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	P
Uygulama	İlkokul ve Ortaokul	Ön	20	96,15±9,59	9,93	149,00	1,645	,100
		Son	20	101,95±11,84				
	Lise ve Üstü	Ön	22	97,59±12,03	12,22	195,50	-2,784*	,005*
		Son	22	104,27±8,94				
Kontrol	İlkokul ve Ortaokul	Ön	26	92,73±17,48	15,81	205,50	-,763	,446
		Son	26	94,58±18,05				
	Lise ve Üstü	Ön	16	94,88±11,84	7,35	73,50	-,768	,442
		Son	16	96,25±15,20				

* $p < ,05$

Anne eğitim değişkenine göre uygulama grubunun ilkokul ve ortaokul olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($z = -1,645$, $p = ,100 > ,05$). Uygulama grubu anne eğitim değişkenine göre lise ve üstü olan öğrencilerin ön-son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($z = -2,784$, $p = ,005 < ,05$). Bu anlamlı farklılık anne eğitim durumu lise ve üstü olan öğrencilerin son test puan ortalamalarının ($\bar{X} = 104,27$) ön test puan ortalamalarından ($\bar{X} = 97,59$) daha yüksek olmasından kaynaklanmaktadır. Kontrol grubunun anne eğitim değişkenine göre ilkokul - ortaokul ($z = -,763$, $p = ,446 > ,05$) ve lise-üstü ($z = -,768$, $p = ,422 > ,05$) olan öğrencilerin ön-son test tutum puanları arasında anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir.

Baba Eğitim Değişkenine Göre Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi Var mıdır?

Tablo 12

Uygulama ve Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Baba Eğitim Değişkenine Göre Tutum Ölçeğinin Ön Test Kendi İçinde-Son Test Kendi İçinde Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Grup	Test	Baba Eğitimi	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	P
Uygulama	Ön	İlkokul ve Ortaokul	13	97,23±7,29	20,96	272,50	-,191	,849
		Lise ve üstü	29	96,76±12,21	21,74	630,50		
		İlkokul ve Ortaokul	13	99,92±11,46	17,81	231,50		
	Son	Lise ve üstü	29	104,62±9,68	23,16	671,50	-1,103	,191
		İlkokul ve Ortaokul	19	93,10±15,44	21,37	406,00		
		Lise ve üstü	23	93,91±15,79	21,61	497,00		
Kontrol	Ön	İlkokul ve Ortaokul	19	93,58±18,03	20,39	387,50	-,531	,595
		Lise ve üstü	23	96,57±16,09	22,41	515,50		
	Son	İlkokul ve Ortaokul	19	93,58±18,03	20,39	387,50		
		Lise ve üstü	23	96,57±16,09	22,41	515,50		

Tablo 12 incelendiğinde öğrencilerin baba eğitim değişkenine göre beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları arasında farklılık olup olmadığı incelenmiştir. Uygulama grubundaki öğrencilerin baba eğitim değişkenine göre ön ve son test ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı elde edilmiştir (ön test: $u = -,191$, $p = ,849 > ,05$; son test: $u = -1,103$, $p = ,191 > ,05$). Kontrol grubundaki öğrencilerin baba eğitim değişkenine göre ön ve son test ortalamalarında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık olmadığı bulunmuştur (ön test: $u = -,063$, $p = ,950 > ,05$; son test: $u = -,531$, $p = ,595 > ,05$).

Tablo 13

Baba Eğitim Değişkeninin Kendi İçindeki Karşılaştırılmasına Göre Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Puanlarına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları

Grup	Baba Eğitimi	Test	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	P
Uygulama		Ön	13	97,23±7,29	5,85	58,50	-,910	,363

Kontrol	İlkokul ve Ortaokul	Son	13	99,92±11,46	16,24	341,00	-3,145*	,002*
		Ön	29	96,76±12,21				
	Lise ve Üstü	Son	29	104,62±9,68	10,61	95,50	-,020	,984
		Ön	19	93,10±15,44				
	İlkokul ve Ortaokul	Son	19	93,58±18,03	11,61	162,50	-1,171	,242
		Ön	23	93,91±15,79				
	Lise ve Üstü	Son	23	96,57±16,09				
		Ön	23	93,91±15,79				

*p<,05

Baba eğitim değişkenine göre uygulama grubunun ilkokul ve ortaokul olan öğrencilerin ön- son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($z = -,910$, $p = ,363 > ,05$). Uygulama grubu baba eğitim değişkenine göre lise ve üstü olan öğrencilerin ön- son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık elde edilmiştir ($z = -3,145$, $p = ,002 < ,05$). Bu anlamlı farklılık baba eğitim değişkeni lise ve üstü olan öğrencilerin son test puan ortalamalarının ($\bar{X} = 104,62$) ön test puan ortalamalarından ($\bar{X} = 96,76$) daha yüksek olmasından kaynaklanmaktadır. Kontrol grubu baba eğitim değişkeni ilkokul-ortaokul ($z = -,020$, $p = ,984 > ,05$) ve lise-üstü ($z = -1,171$, $p = ,242 > ,05$) olan öğrencilerin ön-son test tutum puanları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Gelir Değişkenine Göre Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi Var mıdır?

Tablo 14

Uygulama ve Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Gelir Değişkenine Göre Tutum Ölçeğinin Ön Test Kendi İçinde-Son Test Kendi İçinde Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Grup	Test	Gelir Durumu	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	P
Uygulama	Ön	2000-3500	22	97,91±7,49	21,68	477,00	-,101	,920
		3501 ve üstü	20	95,80±13,74	21,30	426,00		
	Son	2000-3500	22	103,05±10,29	21,64	476,00	-,076	,940
		3501 ve üstü	20	103,30±10,69	21,35	427,00		

Kontrol	Ön	2000-3500	27	95,63±16,37	23,48	634,00	-1,408	,159
		3501 ve üstü	15	89,80±13,34	17,93	269,00		
	Son	2000-3500	27	96,74±18,52	23,57	636,50	-1,471	,141
		3501 ve üstü	15	92,47±13,49	17,77	266,50		

Tablo 14 incelendiğinde öğrencilerin gelir değişkenine göre beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları arasında farklılık olup olmadığı incelenmiştir. Uygulama grubundaki öğrencilerin gelir değişkenine göre ön ve son test ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir (ön test: $u = -1,101$, $p = ,920 > ,05$; son test: $u = -,076$, $p = ,940 > ,05$). Kontrol grubundaki öğrencilerin gelir değişkenine göre ön ve son test ortalamalarında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir (ön test: $u = -1,408$, $p = ,159 > ,05$; son test: $u = -1,471$, $p = ,141 > ,05$).

Tablo 15

Gelir Değişkeninin Kendi İçindeki Karşılaştırılmasına Göre Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Puanlarına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları

Grup	Gelir Durumu	Test	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	P
Uygulama	2000-3500	Ön	22	97,91±7,49	11,47	183,50	-1,853	,064
		Son	22	103,05±10,29				
	3501 ve üstü	Ön	20	95,80±13,74	10,67	160,00	-2,618*	,009*
		Son	20	103,30±10,69				
Kontrol	2000-3500	Ön	27	95,63±16,37	14,07	197,00	-,192	,847
		Son	27	96,74±18,52				
	3501 ve üstü	Ön	15	89,80±13,34	7,83	70,50	-1,132	,258
		Son	15	92,47±13,49				

* $p < ,05$

Gelir değişkenine göre uygulama grubunun 2000-3500 arasında olan öğrencilerin ön-son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($z = -1,853$, $p = ,064 > ,05$). Uygulama grubunun gelir değişkenine göre 3501 ve üstü olan öğrencilerin ön-son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık elde edilmiştir ($z = -2,618$, $p = ,009 < ,05$). Bu anlamlı farklılık gelir değişkeni 3501 ve üstü olan öğrencilerin son test puan ortalamalarının ($\bar{X} = 103,30$) ön test puan ortalamalarında ($\bar{X} = 95,80$) daha yüksek olmasından kaynaklanmaktadır. Kontrol grubunun gelir değişkenine göre 2000-3500 ($z = -,192$,

$p=,847>,05$) ve 3501-üstü ($z= -1,132$, $p=,258>,05$) arasında olan öğrencilerin ön- son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir.

Boş Zamanda Spor Yapma Değişkenine Göre Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi Var mıdır?

Tablo 16

Uygulama ve Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Boş Zamanda Spor Yapma Değişkenine Göre Tutum Ölçeğinin Ön Test Kendi İçinde-Son Test Kendi İçinde Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Grup	Test	Boş Zamanda Spor Yapma	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	P
Uygulama	Ön	Evet	29	100,07±8,40	24,45	709,00	-2,33	,020*
		Hayır	13	89,85±12,58	14,92	194,00		
	Son	Evet	29	105,79±8,18	24,17	701,00	-2,112	,035*
		Hayır	13	97,31±12,51	15,54	202,00		
Kontrol	Ön	Evet	21	99,19±11,42	25,62	538,00	-2,181	,029*
		Hayır	21	87,90±17,08	17,38	365,00		
	Son	Evet	21	102,14±12,07	26,00	546,00	-2,379	,017*
		Hayır	21	88,29±18,32	17,00	357,00		

* $p<,05$

Tablo 16 incelendiğinde uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin boş zamanda spor yapma değişkenine göre beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları arasında farklılık olup olmadığı incelenmiştir. Uygulama grubu öğrencilerinin boş zamanda spor yapma değişkenine göre ön test ortalamaları arasında ($u= -2,33$, $p=,020<,05$) anlamlı farklılık olduğu görülmektedir. Bu anlamlı farklılık boş zamanlarında spor yapan öğrencilerin tutum puanlarına ait sıra ortalamalarının (24,45), boş zamanlarında spor yapmayan öğrencilerin tutum puanlarına ait sıra ortalamalarından (14,92) daha yüksek olduğundan kaynaklanmaktadır. Aynı şekilde uygulama grubunun son test verilerinde de öğrencilerin boş zamanlarında spor yapma değişkenine göre tutumları arasında ($u= -2,112$, $p=,035<,05$) istatistiksel açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu anlamlı farklılık boş zamanlarında spor yapan öğrencilerin tutum puanlarına ait sıra ortalamalarının (24,17), boş zamanlarında spor yapmayan öğrencilerin tutum puanlarına ait sıra ortalamalarından (15,54) daha yüksek olmasından kaynaklanmaktadır. Kontrol grubu öğrencilerinin ön test verileri incelendiğinde de boş zamanda spor yapma

değişkenine göre tutumları arasında ($u = -2,181$, $p = ,029 < ,05$) istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu görülmektedir. Bu anlamlı farklılık boş zamanlarında spor yapan öğrencilerin tutum puanlarına ait sıra ortalamalarının ($25,62$), boş zamanlarında spor yapmayan öğrencilerin tutum puanlarına ait sıra ortalamalarından ($17,38$) daha yüksek olduğundan kaynaklanmaktadır. Aynı şekilde kontrol grubunun son test verilerinde de öğrencilerin boş zamanlarında spor yapma değişkenine göre tutumları arasında ($u = -2,379$, $p = ,017 < ,05$) anlamlı farklılık olduğu bulunmuştur. Bu anlamlı farklılık boş zamanlarında spor yapan öğrencilerin tutum puanlarına ait sıra ortalamalarının ($26,00$), boş zamanlarında spor yapmayan öğrencilerin tutum puanlarına ait sıra ortalamalarından ($17,00$) daha yüksek olmasından kaynaklanmaktadır.

Tablo 17

Boş Zamanda Spor Yapma Değişkeninin Kendi İçindeki Karşılaştırılmasına Göre Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Puanlarına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları

Grup	Boş Zamanda Spor Yapma	Test	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	P
Uygulama	Evet	Ön	29	100,07 $\pm$ 8,40	15,63	312,50	-	,013
		Son	29	105,79 $\pm$ 8,18				
	Hayır	Ön	13	89,85 $\pm$ 12,58	6,55	72,00	-1,855	,064
		Son	13	97,31 $\pm$ 12,51				
Kontrol	Evet	Ön	21	99,19 $\pm$ 11,42	10,42	135,50	-1,140	,254
		Son	21	102,14 $\pm$ 12,07				
	Hayır	Ön	21	87,90 $\pm$ 17,08	11,70	117,00	-,052	,958
		Son	21	88,29 $\pm$ 18,32				

* $p < ,05$

Boş zamanlarında spor yapma değişkenine göre uygulama grubunun spor yapan öğrencilerinin ön -son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmüştür ($z = -2,496$, $p = ,013 < ,05$). Bu anlamlı farklılık spor yapan öğrencilerin son test puan ortalamalarının ($\bar{X} = 105,79$) ön test puan ortalamalarında ($\bar{X} = 100,07$) daha yüksek olmasından kaynaklanmaktadır. Uygulama grubundaki spor yapmayan öğrencilerinin ön-son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık elde edilmemiştir ($z = -1,855$, $p = ,064 > ,05$). Kontrol grubunun spor yapan ($z = -1,140$, $p = ,254 > ,05$) ve yapmayan ($z = -,052$, $p = ,958 > ,05$) öğrencilerinin ön-son test tutum puanları arasında istatistiksel anlamda bir farklılık tespit edilmemiştir.

Kulüp Sporcusu Olma Değişkenine Göre Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi Var mıdır?

Tablo 18

Uygulama ve Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Kulüp Sporcusu Olma Değişkenine Göre Tutum Ölçeğinin Ön Test Kendi İçinde -Son Test Kendi İçinde Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Grup	Test	Kulüp Sporcusu Olma	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	P
Uygulama	Ön	Evet	14	99,57±10,14	23,14	324,00	-,615	,538
		Hayır	28	95,57±11,10	20,68	579,00		
	Son	Evet	14	105,93±8,81	24,64	345,00	-1,176	,240
		Hayır	28	101,79±10,94	19,93	558,00		
Kontrol	Ön	Evet	10	100,70±11,87	26,60	266,00	-1,510	,131
		Hayır	32	91,31±15,91	19,91	637,00		
	Son	Evet	10	102,20±13,21	26,10	261,00	-1,359	,174
		Hayır	32	93,03±17,44	20,06	642,00		

Tablo 18 incelendiğinde öğrencilerin kulüp sporcusu olma değişkenine göre beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları arasında farklılık olup olmadığı incelenmiştir. Uygulama grubundaki öğrencilerin kulüp sporcusu olma değişkenine göre ön ve son test ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir (ön test: $u = -,615$, $p = ,538 > ,05$; son test: $u = -1,176$, $p = ,240 > ,05$). Kontrol grubundaki öğrencilerin kulüp sporcusu olma değişkenine göre ön ve son test ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı elde edilmiştir (ön test: $u = -1,510$, $p = ,131 > ,05$; son test: $u = -1,359$, $p = ,174 > ,05$).

Tablo 19

Kulüp Sporcusu Olma Değişkeninin Kendi İçindeki Karşılaştırılmasına Göre Tutum Ölçeğinin Ön-Son Test Puanlarına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları

Grup	Kulüp Sporcusu Olma	Test	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	P
Uygulama	Evet	Ön	14	99,57±10,14	8,81	70,50	-1,748	,081
		Son	14	105,93±8,81				
	Hayır	Ön	28	95,57±11,10	13,80	317,50	-2,609*	,009*
		Son	28	101,79±10,94				

Kontrol	Evet	Ön	10	100,70±11,87	4,75	28,50	-,102	,919
		Son	10	102,20±13,21				
	Hayır	Ön	32	91,31±15,91	17,18	292,00	-,863	,388
		Son	32	93,03±17,44				

*p<,05

Kulüp sporcusu olma değişkenine göre uygulama grubundaki kulüp sporcusu olan öğrencilerin ön -son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($z = -1,748$, $p = ,081 > ,05$). Uygulama grubu kulüp sporcusu olmayan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($z = -2,609$, $p = ,009 < ,05$). Bu anlamlı farklılık kulüp sporcusu olmayan öğrencilerin son test puan ortalamalarının ($\bar{X} = 101,79$) ön test puan ortalamalarında ($\bar{X} = 95,57$) daha yüksek olmasından kaynaklanmaktadır. Kontrol grubundaki kulüp sporcusu olan öğrencilerin ($z = -,102$, $p = ,919 > ,05$) ve kulüp sporcusu olmayan ($z = -,863$, $p = ,388 > ,05$) öğrencilerin ön-son test tutum puanları arasında istatistiksel anlamda bir farklılık görülmemiştir.

Ev Ödevlerinin Ortaokul Öğrencilerinde Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Tutumları Üzerine Etkisi

Tablo 20

Uygulama Grubundaki Öğrencilerin Tutum Ölçeğinin Ön - Son Test Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları

Uygulama	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	P
Ön Test	42	96,91±10,83	18,70	187,00	-3,157*	,002**
Son Test	42	103,17±10,36	21,74	674,00		

**p<,01- *Pozitif sıralar lehine

Tablo 20 'ye göre uygulama grubundaki öğrencilerin tutum ölçeğinin ön ve son test ortalamaları arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir ($z = -3,157$ $p = ,002 < ,05$). Sıra ortalamalarına göre uygulama grubundaki öğrencilerin tutum son test ortalamaları ön test ortalamalarından daha yüksektir. Buna göre ortaokul öğrencilerinde uygulanan ev ödevleri öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının artmasına katkı sağlamıştır.

Tablo 21

Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Tutum Ölçeğinin Ön - Son Test Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıra Testi Sonuçları

Kontrol	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	P
Ön Test	42	93,55±15,45	20,25	364,50	-,856	,392
Son Test	42	95,21±16,85	21,59	496,50		

Tablo 21 'e göre kontrol grubu öğrencilerinin tutum ölçeği ön ve son test ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($z = -,856$, $p = ,392 > 0,05$).

Tablo 22

Uygulama ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Tutum Ölçeğinin Son Test Ortalamalarının Karşılaştırılmasına İlişkin Mann Whitney U Testi Sonuçları

Grup	Test	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	P
Uygulama	Son	42	103,17±10,36	47,77	2006,50	-1,984	,047*
Kontrol		42	95,21±16,85	37,23	1563,50		

* $p < ,05$

Tablo 22'ye göre uygulama ve kontrol grubu öğrencilerinin tutum ölçeği son test ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu bulunmaktadır ($z = -1,984$, $p = ,047 < 0,05$). Sıra ortalamalarına göre uygulama grubundaki öğrencilerin son test ortalamaları, kontrol grubunun son test ortalamalarından daha yüksektir.

BÖLÜM V

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu bölümde, öğrencilerin cinsiyeti, vücut kütle indeksi, anne eğitim durumu, baba eğitim durumu, ailenin geliri, okul dışı boş zamanlarında spor yapma durumu ve kulüpte oynama durumuna ait bulgular ve ev ödevlerinin beden eğitimi ve spor dersine olan etkisinin tartışmasına, elde edilen sonuçlara ve önerilere yer verilmiştir.

Tartışma

Bu araştırmada, Ankara İli Sincan İlçesindeki bulunan Cumhuriyet Ortaokulu 7. sınıf öğrencilerinde ev ödevlerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları üzerine etkisi incelenmiştir. Uygulama grubu öğrencilerinin %47,6'sı kadın, %52,3'ü erkek; kontrol grubu öğrencilerinin %52,3'ü kadın, %47,6'sı erkek olmak üzere toplam 84 öğrencinin gönüllü katılımı ile gerçekleştirilmiştir.

Araştırmamızda uygulama ve kontrol grubu öğrencilerinin cinsiyet değişkenine göre ön test kendi içindeki ortalamalarında ve son test kendi içindeki ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir (uygulama grubu; ön test: $z = -1,830$, $p = ,067 > ,05$; son test: $z = -1,375$, $p = ,169 > ,05$), (kontrol grubu; ön test: $z = -,757$, $p = ,449 > ,05$; son test: $z = -,756$, $p = ,450 > ,05$). Cinsiyet değişkenlerinin kendi içindeki karşılaştırılmalarına göre uygulama grubu kadınlarının ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($z = -2,782$, $p = ,005 < ,05$). Uygulama grubu erkeklerinin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($z = -1,635$, $p = ,102 > ,05$). Kontrol grubu kadınlarının ($z = -,487$, $p = ,626 > ,05$) ve erkeklerinin ($z = -,803$, $p = ,422 > ,05$) ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir.

Erhan ve Tamer (2009) ilkokul ve ortaokul öğrencileri ile yapmış oldukları çalışmada kadın öğrencilerin beden eğitimi derslerine yönelik öğrenci tutumlarının ve derse katılımının erkek öğrencilere göre daha yüksek olduğunu sonucuna ulaşmışlardır.

Akandere ve ark. (2010)'nın ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ile akademik başarı motivasyonlarının incelenmek amacıyla gerçekleştirmiş oldukları çalışmada erkeklerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının kadın öğrencilere göre daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmışlardır.

Güllü ve ark. (2016); Cengiz ve ark. (2018); Filiz (2018) gerçekleştirmiş oldukları çalışmalarda, ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık elde etmediği sonucuna ulaşmışlardır.

Smith, Cluph ve O'Connor (2001), ABD'de 3 ve 5. sınıflarda (N=607) beden eğitiminde ev ödevinin öğrencilerin fiziksel aktivite düzeyleri üzerindeki etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirmiş oldukları çalışmada sınıf seviyesinin ödevleri tamamlanma oranları üzerinde hiçbir etkisi olmadığını, kızların ödevlerini tamamlama oranlarının erkeklerden daha fazladır olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Sonuç olarak haftalık raporlama ve teşviklerle öğrencilerin ödevlere olan uyumunun artırılabilirliğini belirtmişlerdir.

Fairclough ve ark. (2013) gerçekleştirmiş oldukları çalışmada fiziksel aktivite içeren ev ödevlerinin öğrencilerde orta düzeyde fiziksel aktivitede artışlarla sonuçlandığını ve kızların ev ödevlerinden erkeklerden daha fazla yarar gördüklerini belirtmişlerdir.

Çalışmamızda öğrenciler ev ödevlerinin uygulandığı süre boyunca her hafta müfredat programına göre beden eğitimi ve sporun farklı alanlarında aktif olarak araştırma, izleme, dinleme, yorumlama faaliyeti içerisinde bulundular. Literatür taraması sonucunda yapılan çalışmalar doğrudan beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını çeşitli değişkenler açısından incelemeye yönelik olup dolayısıyla ev ödevlerinin “Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutum” üzerinde etkisini değerlendirmek amaçlı bir çalışmaya rastlanılmamıştır.

Cinsiyet değişkenine göre elde edilen veriler literatür ile tartışılmış olup grupların cinsiyetler arası ön ve son test ortalamalarına bakıldığında kadın öğrencilerin tutum puanları erkek öğrencilerin puanlarından yüksek olmakla beraber istatistiksel açıdan anlamlı farklılık elde edilmemiştir. Cinsiyet değişkeninin kendi içindeki ortalamalara bakıldığında ev ödevleri öncesi ve sonrasında kadın öğrencilerin tutum puanlarında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bu durumda ev ödevlerinin uygulama grubundaki kadın öğrencilerde beden

eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının artmasına katkı sağladığı söylenebilir. Elde edilen bu bulgular literatür ile paralellik göstermektedir.

Araştırmamızda uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerinin vücut kütle index değişkenine göre incelendiğinde ön test kendi içindeki ortalamalarında ve son test kendi içindeki ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir (uygulama grubu; ön test: $x^2=2,682$, $p=,262>,05$; son test: $x^2=,599$, $p=,741>,05$), (kontrol grubu; ön test: $x^2=3,498$, $p=,174>,05$; son test: $x^2=3,207$, $p=,201>,05$). Vücut kütle index değişkenine göre uygulama grubunun zayıf öğrencilerinin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($z= -,772$, $p=,440>,05$). Uygulama grubu normal kilolu ($z= -2,279$, $p=,023<,05$) ve fazla kilolu ($z= -2,413$, $p=,016<,05$) öğrencilerinin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Kontrol grubu zayıf ($z= -,377$, $p=,706>,05$), normal ($z= -1,279$, $p=,201>,05$) ve fazla kilolu ($z= -,118$, $p=,960>,05$) öğrencilerinin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir.

Koç (2009)'un öğrencilerin fiziksel uygunluk parametreleri ile beden eğitimi dersine ilişkin tutumları arasında ilişkiyi belirlemek amacıyla yapmış olduğu çalışmada, öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları ile boy uzunlukları arasında anlamlı düzeyde negatif, vücut ağırlıkları arasında anlamlı düzeyde negatif ve skinfold toplamaları arasında anlamlı düzeyde negatif ilişki olduğunu belirlemiştir.

Fairclough ve ark. (2013) fiziksel aktivite içeren ev ödevleri üzerine yapmış oldukları çalışmada obez olan öğrencilerin normal vücut ağırlığına sahip olan öğrencilere göre fiziksel aktivite performanslarında artış olduğunu tespit etmişlerdir.

Güllü ve ark. (2016)'nın ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarını belirlemek amacıyla gerçekleştirmiş oldukları çalışmada beden kütle index değişkenine göre öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarında anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir.

Çalışmamızda elde edilen sonuçlara göre normal ve fazla kilolu öğrenciler de uygulanan ev ödevlerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını artırdığını söyleyebiliriz. Öğrencilerin ön test puanlarında en yüksek tutuma sahip olan sırasıyla zayıf-normal ve fazla kilolu öğrencilerdir. Uygulama öncesinde en düşük tutum puanına fazla kilolu öğrenciler sahip olmakla birlikte uygulama sonrasında en yüksek artış fazla kilolu öğrencilerde ölçülmüştür. Bu durumun nedeni öğrencilere ev ödevi olarak verilen maç-müسابaka analizi yapma, spor gazetesi

hazırlama, başarılı sporcuların hayat öykülerini inceleme gibi görevlerin, sporun özellikle fiziksel görünümüne ve sağlığa olan katkısını kavramaları açısından bilinçli bir farkındalık yaratmış olabilir. Normal ve fazla kilolu olan öğrencilerinin beden eğitime yönelik tutumlarının artmasına neden olduğu düşünülmektedir. Bu sonuç literatür ile paralellik göstermektedir.

Araştırmamızda uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerinin anne eğitim değişkenine göre ön test kendi içindeki ortalamalarında ve son test kendi içindeki ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir (uygulama grubu; ön test: $z = -.505$, $p = .614 > .05$; son test: $z = -.076$, $p = .940 > .05$), (kontrol grubu; ön test: $z = -.130$, $p = .897 > .05$; son test: $z = -.155$, $p = .876 > .05$). Anne eğitim değişkenine göre uygulama grubunun ilkököl ve ortaoköl olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($z = -1.645$, $p = .100 > .05$). Uygulama grubu anne eğitim değişkenine göre lise ve üstü olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($z = -2.784$, $p = .005 < .05$). Kontrol grubunun anne eğitim değişkenine göre ilkököl-ortaoköl ($z = -.763$, $p = .446 > .05$) ve lise-üstü ($z = -.768$, $p = .422 > .05$) olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir.

Kumartaşı (2010) yapmış olduğu araştırmada ilköğretim öğrencilerinin annelerinin eğitim düzeylerinin artması veya azalması durumunda beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarında anlamlı düzeyde fark olmadığı sonucuna ulaşmıştır.

Kılçık (2016) yapmış olduğu çalışmada öğrencilerin annelerinin eğitim düzeyleri ile beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları arasında anlamlı bir fark olmadığı sonucuna ulaşmıştır.

Çalışmamızda elde edilen bu sonuçlar literatür ile tartışılmış olup grupların anne eğitimi değişkeni tutum ortalamalarına bakıldığında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık elde edilmemiştir. Elde edilen bu bulgular literatür ile paralellik göstermektedir. Anne eğitimi değişkeninin ev ödevi öncesi ve sonrasında anne eğitim düzeyi lise ve üstü olan öğrencilerin tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bu durumda ev ödevlerinin uygulama grubundaki anne eğitim düzeyi lise ve üstü olan öğrencilerde beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının artmasına katkı sağladığını söyleyebiliriz.

Araştırmamızda uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin baba eğitim değişkenine göre ön test kendi içindeki ortalamalarında ve son test kendi içindeki ortalamalarında anlamlı farklılık

olmadığı elde edilmiştir (uygulama grubu; ön test: $z = -.191$, $p = .849 > .05$; son test: $z = -1.103$, $p = .191 > .05$), (kontrol grubu; ön test: $z = -.063$, $p = .950 > .05$; son test: $z = -.531$, $p = .595 > .05$). Baba eğitim değişkenine göre uygulama grubunun ilkokul ve ortaokul olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($z = -.910$, $p = .363 > .05$). Uygulama grubu baba eğitim değişkenine göre lise ve üstü olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık elde edilmiştir ($z = -3.145$, $p = .002 < .05$). Kontrol grubu baba eğitim değişkeni ilkokul-ortaokul ($z = -.020$, $p = .984 > .05$) ve lise-üstü ($z = -1.171$, $p = .242 > .05$) olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Koç (2009)'un yapmış olduğu çalışmada öğrencilerin baba eğitim düzeylerine göre beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanları arasında anlamlı düzeyde fark olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Gürbüz (2011), baba eğitim değişkenine göre öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarını incelediğinde, baba eğitimi sadece okuma-yazma olan öğrencilerinin tutum puanlarının baba eğitimi üniversite ve üstü olan öğrencilere göre yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Kılçık (2016) yapmış olduğu çalışmada öğrencilerin baba eğitim düzeylerinin artması veya azalması durumunda beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarında anlamlı düzeyde fark olmadığı sonucuna ulaşmıştır.

Çalışmamızda elde edilen bu sonuçlar literatür ile tartışılmış olup grupların baba eğitimi değişkeni tutum puanı ortalamalarına bakıldığında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık elde edilmemiştir. Elde edilen bu bulgular literatür ile paralellik göstermektedir. Baba eğitimi değişkeninin ev ödevi öncesi ve sonrasında baba eğitim düzeyi lise ve üstü olan öğrencilerin tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bu sonuca göre baba eğitim düzeyi lise ve üstü olan öğrencilerde uygulanan ev ödevlerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını artırdığını söyleyebiliriz.

Araştırmamızda uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin gelir değişkenine göre ön test kendi içindeki ortalamalarında ve son test kendi içindeki ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı elde edilmiştir (uygulama grubu; ön test: $z = -.101$, $p = .920 > .05$; son test: $z = -.076$, $p = .940 > .05$), (kontrol grubu; ön test: $z = -1.408$, $p = .159 > .05$; son test: $z = -1.471$, $p = .141 > .05$). Gelir değişkenine göre uygulama grubunun 2000-3500 arasında olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($z = -1.853$,

$p=,064>,05$). Uygulama grubunun gelir değişkenine göre 3501 ve üstü olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık elde edilmiştir ($z= -2,618$, $p=,009<,05$). Kontrol grubunun gelir değişkenine göre 2000-3500 ($z= -,192$, $p=,847>,05$) ve 3501-üstü ($z= -1,132$, $p=,258>,05$) arasında olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir.

Kotan ve ark. (2009) ilköğretim okullarında okuyan sporcu öğrencilerin spor yapmalarında okul ve aile faktörünün etkisi incelemek amacıyla gerçekleştirdikleri çalışmada ailelerin gelir düzeyi arttıkça çocuğunu spor okullarına gönderme oranının da arttığı sonucuna ulaşmışlardır.

Kumartaşlı (2010) yapmış olduğu araştırmada öğrencilerin ailelerin aylık ortalama gelir düzeylerine artması veya azalması durumunda beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarında anlamlı düzeyde fark olmadığı sonucuna ulaşmıştır.

Gürbüz (2011) öğrencilerin durumlarıyla beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarını ailelerinin aylık gelir değişkenine göre incelediğinde öğrencilerin tutum puanları arasında anlamlı bir farklılığa rastlamamıştır.

Yaldız (2013) yapmış olduğu çalışmaya göre, öğrenci velilerinin gelir durumlarının artması veya azalması durumunda beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarında anlamlı düzeyde fark olmadığı sonucuna ulaşmıştır.

Çalışmamızda elde edilen bu sonuçlar literatür ile tartışılmış olup grupların gelir değişkeni tutum ortalamalarına bakıldığında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık elde edilmemiştir. Elde edilen bu bulgular literatür ile paralellik göstermektedir. Gelir değişkeninin ev ödevi öncesi ve sonrasında uygulama grubundaki öğrencilerden geliri 3501 ve üstü olan öğrencilerin ev ödevi öncesi ve sonrası tutum puanları arasında anlamlı düzeyde artış gözlenmiştir. Bu sonuca göre öğrencilere ev ödevi olarak verilen görevlerin ailesinin gelir durumu 3501 ve üstü olan öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının artmasına katkı sağlamış olabileceğini söyleyebiliriz.

Araştırmamızda uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin boş zamanda spor yapma değişkenine göre ön test kendi içindeki ortalamaları ve son test kendi içindeki ortalamaları incelendiğinde istatistiksel açıdan anlamlı farklılık elde edilmiştir (uygulama grubu; ön test, $z= -2,33$, $p=,020<,05$; son test, $z= -2,112$, $p=,035<,05$), (kontrol grubu; ön test, $z= -2,181$, son test, $z= -2,379$, $p=,017<,05$). Boş zamanlarında spor yapma değişkenine göre uygulama grubunun spor yapan öğrencilerinin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak

anlamli bir farklılık görülmüştür ($z = -2,496$, $p = ,013 < ,05$). Uygulama grubundaki spor yapmayan öğrencilerinin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık elde edilmemiştir ($z = -1,855$, $p = ,064 > ,05$). Kontrol grubunun spor yapan ($z = -1,140$, $p = ,254 > ,05$) ve yapmayan ($z = -,052$, $p = ,958 > ,05$) öğrencilerinin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel anlamda bir farklılık tespit edilmemiştir.

Kangalgil ve ark. (2004) ilköğretim, lise ve üniversite öğrencilerinden spor yapan ve yapmayan öğrencilerin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarını belirlemek için yapmış olduğu çalışmada boş zamanlarında spor yapan ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanlarının daha yüksek olduğu sonucunu elde etmişlerdir.

Güllü ve ark. (2009); Akandere ve ark. (2010); Keskin (2015), yapmış oldukları çalışmada boş zamanlarında düzenli spor yapan öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının, yapmayan öğrencilere göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Tanrıverdi (2016) yaptığı çalışmada ortaokul öğrencilerin ders dışı egzersiz yapma sıklıklarına göre beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarında arasında anlamlı düzeyde farklılık tespit etmiştir. Ders dışı egzersiz yapan öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanları en yüksek bulunurken; hiç spor yapmayan öğrencilerin tutum puanlarının en düşük olduğu görülmüştür.

Çalışmamızda grupların boş zamanda spor yapma değişkeni tutum ortalamalarına bakıldığında uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin tutum puanlarında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık elde edilmiştir. Boş zamanlarında spor yapan öğrencilerin tutum puanları anlamlı düzeyde yüksek çıkmıştır. Elde edilen bu bulgular literatür ile paralellik göstermektedir. Boş zamanda spor yapma değişkeninin ev ödevi öncesi ve sonrasında tutum puan ortalamaları incelendiğinde; uygulama grubundaki boş zamanda spor yapan öğrencilerin ev ödevi öncesi ve sonrası tutum puanlarında anlamlı düzeyde artış tespit edilmiştir. Kontrol grubunda ise boş zamanda spor yapan öğrencilerin ön test ve son test tutum puanlarında da anlamlı düzeyde artış elde edilmiştir. Bu sonuca göre kontrol grubu öğrencilerine beden eğitimi tutum ölçeğinin uygulanması ile beden eğitimi dersine yönelik farkındalıklarını arttırdığı söyleyebiliriz.

Araştırmamızda uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin kulüp sporcusu olma değişkenine göre ön test kendi içindeki ortalamalarında ve son test kendi içindeki ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı elde edilmiştir (uygulama grubu; ön test: $z = -,615$, $p = ,538 > ,05$; son test: $z = -1,176$, $p = ,240 > ,05$), (kontrol grubu; ön test: $z = -1,510$, $p = ,131 > ,05$; son test: $z = -1,359$, $p = ,174 > ,05$). Kulüp sporcusu olma değişkenine göre uygulama grubundaki

kulüp sporcusu olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($z = -1,748$, $p = ,081 > ,05$). Uygulama grubu kulüp sporcusu olmayan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($z = -2,609$, $p = ,009 < ,05$). Kontrol grubundaki kulüp sporcusu olan öğrencilerin ($z = -,102$, $p = ,919 > ,05$) ve kulüp sporcusu olmayan ($z = -,863$, $p = ,388 > ,05$) öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel anlamda bir farklılık görülmemiştir.

Kangalgil ve ark. (2006)'nın yapmış oldukları çalışmada sporcu lisansına sahip olan öğrencilerin, olmayan öğrencilere göre beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanlarının daha yüksek olduğu sonucunu elde etmiştir.

Alparslan (2008) öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını incelemek amacıyla yapmış olduğu çalışmada lisanslı öğrencilerin lisanssız öğrencilere tutum puanlarının daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Erbaş (2012) yapmış olduğu çalışmada sporcu lisansına sahip olan öğrencilerin düzenli olarak spor yapma durumlarına göre beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanlarının daha yüksek olduğu sonucunu elde etmiştir.

Filiz (2018) ortaokul öğrencilerinde beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarını okul takımında yer alma değişkenine göre incelediğinde, okul takımında yer alan öğrencilerin tutumlarının okul takımında yer almayan öğrencilere göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Çalışmamızda elde edilen bu sonuçlar literatür ile tartışılmış olup grupların kulüp sporcusu olma değişkeni tutum ortalamalarına bakıldığında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık elde edilmemiştir. Uygulama grubundaki kulüp sporcusu olan öğrencilerin ev ödevi öncesi ve sonrası tutum puanları ortalamaları, kulüp sporcusu olmayan öğrencilere göre yüksek olup istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Kulüp sporcusu olmayan öğrencilerin ev ödevi öncesi ve sonrası tutum puanlarında anlamlı düzeyde artış elde edilmiştir. Kulüp sporcusu olmayan öğrencilere ev ödevi olarak verilen görevlerin beden eğitimi dersine yönelik farkındalık yaratarak tutumlarının artmasına katkı sağlamış olabileceğini söyleyebiliriz.

Araştırmamızda uygulama grubundaki öğrencilerin tutum ölçeğinin ön ve son test ortalamaları arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir ($z = -3,157$ $p = ,002 < ,05$). Kontrol grubu öğrencilerinin tutum ölçeği ön ve son test ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık tespit

edilmemiştir ($z = -.856$, $p = .392 > 0,05$). Uygulama ve kontrol grubu öğrencilerinin tutum ölçeği ön test ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ($z = -.734$, $p = .463 > 0,05$). Ancak uygulama ve kontrol grubu öğrencilerinin tutum ölçeği son test ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu bulunmaktadır ($z = -1,984$, $p = .047 < 0,05$).

Yapılan araştırmalara göre ev ödevinin beden eğitimi dersi için bilişsel, duyuşsal ve psikomotor öğrenmeyi teşvik etmek için uygun ve etkili bir strateji olduğunu vurgulamışlardır (Graham, Holt / Hale ve Parker, 2013; Smith ve Claxton, 2003; Thompson, 1972; Williams, McGladrey, Silva ve Hannon, 2013).

Novak ve Lynott III (2015) beden eğitiminde öğrencinin öğrenmesini kolaylaştırmak için tasarlanmış ödevlerin verilmesi, öğrencilerin okuldaki akademik başarısını artırmaya yardımcı olacağını vurgulamışlardır.

Yapılan çeşitli çalışmalarda ödev vermenin beden eğitiminde yetersiz bir strateji olabileceğini öne sürmüşlerdir (Heesch, Masse, Dunn ve Frankowski, 2006; Tannehill, Romar ve O'Sullivan, 1994; Williams ve Hannon, 2013). Novak ve Lynott III (2015) beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ev ödevlerinin faydaları ve uygulanmasına ilişkin anlayış eksikliğinden dolayı ev ödevlerini yeterli sıklıkta vermediklerini belirtmişlerdir.

Williams ve diğ. (2013) 9-12. Sınıflarda öğrencilerin beden eğitiminde bilişsel bilgi edinimi ile ilgili sınıf öğretimi ve ev ödevlerinin öğrenme çıktıları (ön test ve son test puanları) karşılaştırmak amacıyla ders, ödev ve ders-ödev şeklinde üç grup ile çalışmayı gerçekleştirmişlerdir. Çalışmanın sonucuna göre uygulama sonucunda her grupta da artışlar gözlemlenmiş olup sınıfta daha fazla fiziksel aktivite süresi sağlamak için ödev verilebileceğini belirtmişlerdir. Thompson (1972) ev ödevlerinin öğrencileri sınıf dışında spor etkinliklerine katılmaya teşvik edebileceğini vurgulamıştır.

Yapılan çalışmalar sonucunda daha önceki öğrenimleri veya yetenekleri ne olursa olsun, ödevle ayrılan süre, akademik başarıyı artırdığını vurgulamışlardır (Epstein, 1988; Walberg, Paschal ve Weinstein, 1985).

Duncan ve diğ. (2011) Yeni Zelanda'da 9-11 yaş arasındaki öğrencilerde ($n=97$) zorunlu ödevlerin fiziksel aktivite düzeyleri ve yeme alışkanlıkları üzerindeki etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirmiş oldukları çalışma sonucunda ev ödevlerinin öğrencilerin fiziksel aktivite düzeylerini anlamlı düzeyde artırdığı sonucuna ulaşmışlardır.

Mitchell, Stanne ve Barton (2000) lise beden eğitimi öğretmenleri üzerinde gerçekleştirmiş oldukları nitel çalışmada beden eğitimi dersinde ev ödevlerinin yalnızca bilişsel alanda öğrencileri desteklediklerini söylemişlerdir.

Smith, Cluph ve O'Connor (2001) ABD'de 3 ve 5. Sınıflarda (n=607) beden eğitiminde ev ödevinin öğrencilerin fiziksel aktivite düzeyleri üzerindeki etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirmiş oldukları çalışmada sınıf seviyesinin ödevleri tamamlanma oranları üzerinde hiçbir etkisi olmadığını, kızların ödevlerini tamamlama oranlarının erkeklerden daha fazladır olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Sonuç olarak haftalık raporlama ve teşviklerle öğrencilerin ödevlere olan uyumunun artırılabilceğini belirtmişlerdir.

Williams, McGladrey, Silva ve Hannon (2013) yapmış oldukları çalışmada beden eğitiminde ev ödevlerinin kullanımının öğrencilere ders süresince fiziksel aktivite için daha fazla zaman bırakırken, bilişsel becerileri geliştirmek için etkili bir araç olarak kullanılabileceğini vurgulamışlardır.

Albayrak (2004) ilköğretimde ders dışı etkinlikler ve bunlarla ilgili öğrenci davranışları hakkında velilerin görüşlerini incelemek amacıyla yapmış olduğu çalışmada ödevin ders dışı öğretim etkinliklerinin en önemlilerinden biri olduğunu ve öğrencilerin öğrenmeleri ve öğrenilenlerin kalıcılığının arttırılması için önemli bir etkinlik olduğunu söylemiştir.

Bozdoğan (2008)'ın fen dersine yönelik gerçekleştirmiş olduğu çalışmanın sonucuna göre informal öğrenme deneyimlerinin öğrencilerin fen dersine yönelik tutumlarını artırabileceği sonucunu elde etmiştir.

Ertaş ve ark. (2011) okul dışı bilimsel etkinliklerin 9. sınıf öğrencilerinin, "Enerji" konusunu günlük hayatla ilişkilendirme düzeylerine etkisinin belirlemek amacıyla gerçekleştirdikleri çalışmada okul dışı bilimsel etkinliklerin, öğrencilerin "enerji" konusunu anlama ve konuyu günlük hayatla ilişkilendirme düzeylerini arttırdığı sonucunu elde etmişlerdir.

Yıldırım ve Tahiroğlu (2012)'nin 5. sınıf sosyal bilgiler dersi için sanal ortamda gerçekleştirilen müze gezilerinin öğrencilerin sosyal bilgiler dersine yönelik tutumları üzerine etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirmiş oldukları çalışmada, uygulama sonrasında öğrencilerin derse yönelik tutumlarında anlamlı düzeyde artış olduğu gözlemlenmiştir. Bu sonuca göre ders dışı etkinlik olarak gerçekleştirilen sanal müze gezilerinin öğrencilerin sosyal bilgiler dersine yönelik tutumlarının artmasına katkı sağladığını belirtmişlerdir.

Özer ve Öcal (2012) İlköğretim öğrencilerinin (4-5.Sınıf) ev ödevlerine yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla gerçekleştirmiş oldukları çalışmada öğrencilerin ev ödevlerine yönelik tutumlarının olumlu olduğunu belirtmişler.

Çalışmamızda elde edilen bu sonuçlar literatür ile tartışılmış olup, paralellik göstermektedir. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin gruplar arası ön ve son test puanları karşılaştırıldığında ön test tutum puanları arasında anlamlı bir fark tespit edilmemiş olup, son test tutum puanları arasında anlamlı düzeyde fark olduğu tespit edilmiştir. Bu anlamlılık uygulama grubundaki öğrencilerinin son test tutum puanlarının kontrol grubu öğrencilerinin son test tutum puanlarından daha yüksek olmasından kaynaklanmaktadır. Dolayısıyla uygulama grubundaki öğrencilere uygulanan ev ödevlerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını artırmış olabileceği söylenebilir. Sonuç olarak beden eğitimi ve spor dersine yönelik verilen ev ödevleri; öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor gelişimlerini sağlayarak bir sonraki derse motivasyon, ilgi ve farkındalığın oluşması ile beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının yükselmesine katkı sağlayabilir. Dolayısıyla öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının artması ile birlikte okul içi ve dışı fiziksel etkinliklere katılımlarına da destek olabilir.

Sonuç

Araştırmamızda ev ödevlerinin eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarına olan etkisi incelenmiş olup aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır.

1. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre ön test kendi içinde-son test kendi içinde tutum puanı ortalamaları karşılaştırıldığında, erkek ve kadın öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$).
2. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre kendi içindeki karşılaştırılması incelendiğinde, uygulama grubundaki kadın öğrencilerin ön-son test tutum puanları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Uygulama grubu erkeklerinin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p>0.05$). Kontrol grubundaki kadın ve erkek öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir ($p>0.05$).

3. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin vücut kütle index değişkenine göre ön test kendi içinde-son test kendi içinde tutum puanı ortalamaları karşılaştırıldığında, zayıf-normal ve fazla kilolu öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları arasında farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır($p>0.05$).
4. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin vücut kütle index değişkenine göre kendi içindeki karşılaştırılması incelendiğinde, uygulama grubunun zayıf öğrencilerinin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir($p>0.05$). Uygulama grubu normal kilolu ve fazla kilolu öğrencilerinin ön-son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir($p<0.05$). Kontrol grubundaki zayıf-normal ve fazla kilolu öğrencilerinin ön-son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir($p>0.05$).
5. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin anne eğitim durumu değişkenine göre ön test kendi içinde-son test kendi içinde tutum puanı ortalamaları karşılaştırıldığında, anne eğitimi ilkokul-ortaokul ve lise-üstü olan öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları arasında farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır($p>0.05$).
6. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin anne eğitimi değişkenine göre kendi içindeki karşılaştırılması incelendiğinde, uygulama grubunun ilkokul ve ortaokul olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p>0.05$). Uygulama grubu anne eğitim değişkenine göre lise ve üstü olan öğrencilerin ön-son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık bulunmuştur($p<0.05$). Kontrol grubunun anne eğitim değişkenine göre ilkokul-ortaokul ve lise-üstü olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir($p>0.05$).
7. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin baba eğitim durumu değişkenine göre ön test kendi içinde-son test kendi içinde tutum puanı ortalamaları karşılaştırıldığında, baba eğitimi ilkokul-ortaokul ve lise-üstü olan öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları arasında farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($p>0.05$).
8. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin baba eğitimi değişkenine göre kendi içindeki karşılaştırılması incelendiğinde, uygulama grubunun ilkokul ve ortaokul olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir($p>0.05$). Uygulama grubu baba eğitim değişkenine göre lise ve üstü olan öğrencilerin ön-son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı

bir farklılık bulunmuştur($p<0.05$). Kontrol grubunun baba eğitim değişkenine göre ilkokul- ortaokul ve lise-üstü olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir($p>0.05$).

9. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin gelir değişkenine göre ön test kendi içinde-son test kendi içinde tutum puanı ortalamaları karşılaştırıldığında, ailesinin geliri 2000-3500 arasında ve 3501 ve üstü olan öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları arasında farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır($p>0.05$).
10. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin gelir değişkenine göre kendi içindeki karşılaştırılması incelendiğinde, uygulama grubunun 2000-3500 arasında olan öğrencilerin ön-son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir($p>0.05$). Uygulama grubunun gelir değişkenine göre 3501 ve üstü olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık elde edilmiştir($p<0.05$). Kontrol grubunun gelir değişkenine göre 2000-3500 ve 3501-üstü arasında olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir($p>0.05$).
11. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin boş zamanda spor yapma değişkenine göre ön test kendi içinde -son test kendi içinde tutum puanı ortalamaları karşılaştırıldığında, uygulama grubu öğrencilerinin ön test ortalamaları arasında anlamlı farklılık olduğu görülmektedir($p<0.05$). Uygulama grubunun son test puanlarında da istatistiksel açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir($p<0.05$).

Kontrol grubu öğrencilerinin ön test boş zamanda spor yapma değişkenine göre tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu görülmektedir($p<0.05$). Aynı şekilde kontrol grubunun son test boş zamanlarında spor yapma değişkenine göre tutum puanları arasında anlamlı farklılık olduğu bulunmuştur($p<0.05$).

12. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin boş zamanda spor yapma değişkenine göre kendi içindeki karşılaştırılması incelendiğinde, uygulama grubunun spor yapan öğrencilerinin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmüştür($p<0.05$). Uygulama grubundaki spor yapmayan öğrencilerinin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık elde edilmemiştir($p>0.05$). Kontrol grubunun spor yapan ve yapmayan öğrencilerinin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel anlamda bir farklılık tespit edilmemiştir($p>0.05$).

13. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin kulüp sporcusu olma değişkenine göre ön test kendi içinde-son test kendi içinde tutum puanı ortalamaları karşılaştırıldığında, kulüp sporcusu olan ve olmayan öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları arasında farklılık olmadığı sonucu elde edilmiştir($p>0.05$).
14. Uygulama ve kontrol grubundaki öğrencilerin kulüp sporcusu olma değişkenine göre kendi içindeki karşılaştırılması incelendiğinde uygulama grubunda kulüp sporcusu olan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir($p>0.05$). Uygulama grubunun kulüp sporcusu olmayan öğrencilerinde ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık elde edilmiştir($p<0.05$). Kontrol grubunun kulüp sporcusu olan ve olmayan öğrencilerin ön ve son test tutum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir($p>0.05$).
15. Uygulama grubundaki öğrencilerin tutum ölçeğinin ön ve son test ortalamaları karşılaştırıldığında, uygulama grubundaki öğrencilerin ön ve son test tutum puanlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir($p<0.05$). Kontrol grubundaki öğrencilerinin ise tutum ölçeği ön ve son test ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir($p>0.05$).
16. Uygulama ve kontrol grubu öğrencilerinin tutum ölçeği ön test ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir($p>0.05$). Ancak uygulama ve kontrol grubu öğrencilerinin tutum ölçeği son test ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık elde edilmiştir($p<0.05$).

Öneriler

Öğrencilere ev ödevi verilerek çeşitli bilişsel ve fiziksel öğrenme süreçlerine aktif katılımları sağlanarak beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları artırılabilir.

Öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumunu artırabilmek için öğretmen yeterliliği kapsamında ev ödevleri konusunda hizmet içi eğitimlere yer verilerek öğretmenlerin beden eğitimi dersinde ev ödevlerini kullanmalarının faydaları belirtilmelidir.

Ev ödevleri aracılığı desteklenen bilişsel öğrenmeler ile beden eğitimi derslerinde daha çok fiziksel aktiviteye katılım süresi sağlanabilir.

Öğrencilere fiziksel aktivite ödevleri verilerek öğrencilerin fiziksel gelişimleri sağlanarak beden eğitimi dersine yönelik tutumları artırılabilir.

Öğrencilere oyun, oyun kuralları, maç analizi yapma, spor gazetesi analizi ve spor haberleri izleme ile ilgili araştırma ve inceleme ödevleri verilerek öğrencilerin bilişsel ve duyuşsal gelişimlerine katkı sağlanabilir

KAYNAKLAR

- Akalan, O. (2009). *İlköğretim kurumlarındaki okul takımlarında yer alan SBS ve OKS'deki başarılarının araştırılması (Kütahya İli Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kütahya.
- Akandere, M., Özyalvaç, N. T., & Duman, S. (2010). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ile akademik başarı motivasyonlarının incelenmesi (Konya Anadolu Lisesi Örneği). *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (24), 1-10.
- Akbaba, A. (2019). *Eğitim yönetimi ve teftişi programı destekleme ve yetiştirme kurslarının eğitim paydaşlarının görüşlerine göre değerlendirilmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Albayrak, A. (2004). İlköğretimde ders dışı etkinlikler ve bunlarla ilgili öğrenci davranışları hakkında velilerin görüşleri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 12(1), 13-18.
- Alkın, S. (2012). *İlköğretim öğretmenlerinin eleştirel düşünmeyi destekleme davranışlarının değerlendirilmesi*. Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Alpaslan, S. (2008). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi öğretmenlerinin sergilediği öğretim davranışlarına ilişkin algıları ve öğrencilerin bu derse karşı geliştirdikleri tutumları*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.
- Aracı, H. (2001). *Öğretmenler ve öğrenciler için okullarda beden eğitimi*. Ankara: Nobel.
- Arkonaç, S.A. (2001). *Sosyal Psikoloji*. Değiştirilmiş ve Genişletilmiş 2. Baskı, İstanbul: Alfa.

Avrupa Komisyonu/EACEA/Eurydice, 2013. Avrupa'daki Okullarda Beden Eğitimi ve Spor Raporu. Lüksemburg, AB Yayın Ofisi.

Aybek, A. (2007). *Öğrencilerin beden eğitimi dersine ve ders dışı etkinliklere yönelik tutumlarında beden eğitimi öğretmenlerinin rolü*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Samsun.

Aybek, A., İmamoğlu, O., & Taşmektepligil, M. (2011). Öğrencilerin beden eğitimi dersine ve ders dışı etkinliklere yönelik tutumlarının değerlendirilmesi. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 51-59.

Bal, E., (2010). *İlköğretim okullarındaki beden eğitimi dersinin yapılmasında karşılaşılan yetersizliklerin giderilmesinde yönetici ve öğretmenlerin rolü*. Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Balyan, M., Yerlikaya Balyan, K. & Kiremitçi, O. (2012). Farklı sportif etkinliklerin ilköğretim 2.kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum, sosyal beceri ve öz yeterlik düzeylerine etkisi. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 14(2), 196-201.

Barnes S. (2001). *Ladder to learning or stairway to stress: a study of grade 4 homework practices*. Unpublished Master of Education Thesis, University of Prince Edward Island, Canada.

Başaran, İ. E. (1996). *Eğitim psikolojisi: eğitimin psikolojik temelleri*. Ankara: Gül.

Batan, B. (2007). *İlköğretim öğrencilerinin ev ödevleri ile ilişkili tutumlarını etkileyen faktörler*. (Basılmamış yüksek lisans tezi). Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.

Baysal, A. C. (1981). *Sosyal ve örgütsel psikolojide tutumlar*. İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi, İstanbul.

Beycioğlu, K. & Aslan, B. (2012). Öğretmen ve yöneticilerin öğretmen liderliğine ilişkin görüşleri: Bir karma yöntem çalışması. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 18(2), 191-223.

- Biddle, S. (2006, September). *Researching the psycho-social outcomes of youth sport', paper presented at Researching Youth Sport: Diverse Perspectives*. Institute of Youth Sport/Institute of Sport Policy Conference, Loughborough University.
- Bilgin, N. (2017). *Spor eğitim modeli ve doğrudan eğitim modeli ile yapılan beden eğitimi derslerinin öğrencilerin derse olan tutumları üzerine etkisinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Burdur.
- Binbaşoğlu, C. (2000). *Okulda Ders Dışı Etkinlikler*. MEB Öğretmen Kitapları Dizisi. İstanbul: Milli Eğitim.
- Bozdoğan, A.E. (2008). Fen bilgisi öğretmen adaylarının bilim merkezlerini fen öğretimi açısından değerlendirmesi: Feza Gürsey Bilim Merkezi örneği. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*.
- Büyüköztürk, Ş. (2012). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E., Akgün, Ö., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2014). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. 17. Baskı. Ankara: Pegem Akademi, 194.
- Büyüktokatlı, N. (2009). *İlköğretimde ev ödevi uygulamalarına ilişkin öğretmen görüşlerinin incelenmesi*. Basılmamış Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Bynner, J., Elias, P., McKnight, A., Pan, H. and Peirre, G. (2002) *Young People's Changing Routes to Independence*. London: Joseph Rowntree Foundation.
- Canan, K. O. C. A., & Hülya, A. Ş. Ç. I. (2004). Atletik yeterlik düzeyi ve cinsiyetin beden eğitime yönelik tutum üzerine etkisi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(1), 15-24.
- Capel, S., Breckon, P., & O'Neill, J. (Eds.). (2013). *A Practical Guide to Teaching Physical Education in the Secondary School*. Routledge.
- Capel, S., Davison, J., Arthur J. & Moss, J. (2000). *Issues in Subject Teaching Series*. Routledge Falmer. London
- Cengiz, Ö., Kılıç, M. A., & Soylu, Y. (2018). Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Sosyal Bilimler Akademi Dergisi*, 1(2), 141-149.

- Crano, W. D., & Prislin, R. (2006). Attitudes and persuasion. *Annual Review of Psychology*, 57, 345–374.
- Creswell, J.W. & Plano Clark, V.L. (2015). *Karma Yöntem Araştırmaları: Tasarımı ve Yürütülmesi. (2. Baskıdan Çeviri). (Çeviri ed., Y. Dede ve S.B. Demir). Ankara: Anı Yayıncılık.*
- Çekbaş, Y., Yakar, H., Yıldırım, B. & Savran, A. (2003). Bilgisayar destekli eğitimin öğrenciler üzerine etkisi. *The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 2(4), 76-78.
- Çetin, M. (2007). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarının karşılaştırılması. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.*
- Çevik, H. (2013). *Sınıf öğretmenlerinin, ilköğretim okullarında kutlanan / anılan belirli gün ve haftalara ilişkin görüşlerinin değerlendirilmesi (Ankara ili örneği). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.*
- Çılğın, Ö. (2007). *Yatılı ilköğretim bölge okullarında öğrenim gören öğrenciler ile velilerinin beden eğitimi ve ders dışı etkinliklere yaklaşımları (Hakkâri ili örneği). Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.*
- Çokluk, Ö., Şekercioglu, G., & Büyüköztürk, Ş. (2014). *Sosyal bilimler için çok değişkenli istatistik: SPSS ve LISREL uygulamaları: Pegem Akademi.*
- Darn, S. (1997). Homework. *School Community Journal* 7 (9), 11-1
- Demirci, A. (2008). *İlköğretimde beden eğitimi dersi etkinlikleri. Ankara: Nobel.*
- Demirhan, G. & Altay, F. (2001). Lise birinci sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutum ölçeği. *Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 12(2), 9-20.
- Demirhan, G. & Şişko, M. (2002). İlköğretim Okulları ve Liselerde Öğrenim Gören Kız ve Erkek Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Tutumları. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23, 205-210.
- Demirhan, G. (2003). Beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi ve spora ilişkin felsefi görüşleri. *Spor Bilimleri Dergisi*, 14(2), 38-66.

- Demirhan, G., Hünük, D. & Kangalgil, M. (2006). İlköğretim, Lise Üniversite Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması. *Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 17(2), 48-57.
- Docheff, D. (1990). Homework in physical education? *Strategies*, 4(1), 10-14.
- Duncan, S., McPhee, J. C., Schluter, P. J., Zinn, C., Smith, R., & Schofield, G. (2011). Efficacy of a compulsory homework program for increasing physical activity and healthy eating in children: The healthy homework pilot study. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 8, 127.
- Ekici, S., Bayrakdar, A., Uğur, O. (2009). Ortaöğretim kurumlarındaki yöneticilerin ve öğrencilerin ders dışı etkinliklere bakış açılarının incelenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 6 (1), 430- 444.
- Eminoğlu, E. (2011). *Boş zamanların değerlendirilmesinde ilköğretim okullarındaki öğrenci kulüplerinin yeri*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Epstein, J.L. (1986). Parents' reactions to teacher practices ofparentinvolvement. *Elementary School Journal*, 86, 277-294.
- Erbaş, M. K. (2012). *İlköğretim 8. sınıf öğrencilerinin anne – baba tutumlarının psikomotor beceri düzeyleri ve beden eğitimi ve spor ders tutumlarına etkisi*. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Erhan, S. E., & Tamer, K. (2009). Doğu Anadolu bölgesi ilköğretim ve ortaöğretim okullarında beden eğitimi dersi için gereken tesis araç-gereç durumları ile öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları arasındaki ilişkiler. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 11(3), 57-66.
- Ertürk, S. (1998), *Eğitimde program geliştirme*. (10.Baskı), Ankara: Meteksan
- Fairclough, S. J., Hackett, A. F., Davies, I. G., Gobbi, R., Mackintosh, K. A., Warburton, G. L., & Boddy, L. M. (2013). Promoting healthy weight in primary school children through physical activity and nutrition education: a pragmatic evaluation of the CHANGE! randomised intervention study. *BMC public health*, 13(1), 626.

- Filiz, M. A. (2018). *Ortaokul çağındaki çocukların beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları ile okula bağlanma düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Fox, K. (2003). Physical activity, psychological well-being and mental health: from evidence to practice. *BASES World*, December: 8.
- Göksel, A. & Caz, Ç. (2016). Anadolu lisesi öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 1-9.
- Gömlekçi A.E. (2019). *Bilgisayar destekli öğretim yönteminin 7.sınıf öğrencilerinin elektrik enerjisi konusunda akademik başarısına etkisi*. Süleyman Demirel Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Isparta.
- Graham, G. Holt/Hale, SA. & Parker M. (2001). *Children Moving: A Reflective Approach to Teaching Physical Education*. Fifth Ed., USA: Myfield Publishing Company.
- Güllü, M. (2007). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının araştırılması*. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Güllü, M., Cengiz, Ş. Ş., Öztaşyonar, Y., & Kaplan, B. (2016). Ortaokul öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi (Şanlıurfa ili örneği). *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(2), 49-61.
- Güllü, M., Güçlü M. & Arslan, C. (2009). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının incelenmesi. *Sport Sciences*, 4(4), 273-288.
- Güneş, F. (2014). Eğitimde Ödev Tartışmaları. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(2), 1-25.
- Gürbüz, A. (2011). *İlköğretim ikinci kademe öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının belirlenmesi (Muğla il örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Muğla.
- Harmandar, İ. H. (2004). *Beden eğitimi ve sporda özel öğretim yöntemleri*. Ankara: Nobel.
- Haslofça, F. (2013). Beden eğitimi programlarının oluşturduğu motivasyonel iklimin hedef yönelimlere ve derse olan etkisi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 4(special),33-47.

- Heesch, K. C., Mâsse, L. C., Dunn, A. L., & Frankowski, R. F. (2006). The association between number of homework assignments completed during a lifestyle physical activity intervention and scores on transtheoretical measures. *Journal of Applied Sport Psychology*, 18(2), 83-96.
- Hekim, M., (2015). *Çocuk gelişimi ve eğitiminde beden eğitimi derslerinin yeri ve önemi*. VII Uluslararası Türkiye Eğitim Araştırmaları Kongresi. Muğla
- Hill, K. (2018). Homework in physical education? A review of physical education homework literature. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 89(5), 58-63.
- Holland, A., Andre, T. (1987). Participation in extracurricular activities in secondary school: What is known, what needs to be known? *Review of Educational Research*, 57(4), 437-466.
- İlgar, Ş. (2005). Ev Ödevlerinin Öğrenci Eğitimi Açısından Önemi. *Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2(1), 119-134.
- Ivankova, N.V., Creswell, J.W. and Stick, S. (2006). Using mixed methods sequential explanatory design: From theory to practise. *Field Methods*, 18(1), 3-20.
- İnceoğlu, M. (2011). *Tutum, algı, iletişim*. Ankara: Elips Kitap.
- Kağıtçıbaşı, Ç. (1999). *Yeni insan ve insanlar*. 10. Basım. İstanbul: Evrim.
- Kalaycı, Ş. (2010). *SPSS uygulamalı çok değişkenli istatistik teknikleri (Vol. 5)*. Ankara, Asil Yayın Dağıtım.
- Kalemoğlu Varol, Y., Ünlü, H., Erbaş, M. K., & Sünbül, A. M. (2016). İlköğretim beden eğitimi dersi tutum ölçeğinin Türkçeye uyarlanması. *Spor Bilimleri Dergisi*, 27(1), 16–26.
- Kangalgil, M., Hünük, D., & Demirhan, G. (2006). İlköğretim, lise ve üniversite öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarının karşılaştırılması. *Spor Bilimleri Dergisi*, 17(2), 48-57.
- Karakılıç, M. (2009). *Beden eğitimi dersi için hazırlanan tutum ölçeğinin psikometrik kuramlar açısından incelenmesi*. Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- Karaküçük, S. ve Yetim, A. A. (2000, 26-27 Mayıs). *Okul Müdürlerinin Ders Dışı Etkinlik Uygulamalarına Yönelik Sorunları*. 1. Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Kongresi, Ankara.
- Karapınar, S. (2019). *Belirli gün ve haftalar etkinliklerinin ortaokul görsel sanatlar dersi öğretim programı öğrenme alanlarına etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Karslı, A. (2006). *İlköğretim Okullarında Sosyal Kulüp Çalışmalarının Öğrencilerin Yöneticilik Niteliklerinin Gelişmesine katkısı (Beypazarı İlçesinde Bir Araştırma)*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Keskin, N. (2015). *Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum ve öz-yeterlikleri*. Yüksek Lisans Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Kılçık, M. (2016). *İlköğretim okulları 2. kademe öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının belirlenmesi (Düzce örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Düzce.
- Kılıç, D. (2019). *Ortaöğretim kurumlarındaki öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları ile sosyal beceri düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Bartın Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bartın.
- Kılıç, T., & Çimen, P. N. (2018). Ortaokul ve lise öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine karşı tutumlarının incelenmesi. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 1-13.
- Koca, C. & Aşçı, H. (2004). Atletik yeterlik düzeyi ve cinsiyetin beden eğitime yönelik tutum üzerine etkisi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(1), 15-24.
- Koç, Y. (2009). *İlk ve ortaöğretim öğrencilerinin fiziksel uygunlukları ile beden eğitim dersine ilişkin tutumlarının incelenmesi*. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- Koçak, D & Göçer, Ö. (2020). Ortaokul Öğrencilerinin ev ödevlerine ilişkin görüşlerinin ve ev ödevlerinin İngilizce dersi başarısına etkisinin belirlenmesi. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20 (1), 300-315.
- Kotan, Ç., Hergüner, G., & Yaman, Ç. (2009). İlköğretim okullarında okuyan sporcu öğrencilerin spor yapmalarında okul ve aile faktörünün etkisi, Sakarya ili örneği. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1), 49-58.
- Köklü, N., Büyüköztürk, Ş., & Bökeoğlu, Ç. Ö. (2007). *Sosyal bilimler için istatistik*. Ankara: Pegem.
- Kriemler, S., Zahner, L., Schindler, C., Meyer, U., Hartmann, T., Hebestreit, H., & Puder, J. J. (2010). Effect of school based physical activity program (KISS) on fitness and adiposity in primary schoolchildren: Cluster randomized controlled trial. *British Medical Journal*, 340, c785–c785. doi:10.1136/bmj.c785
- Kumartaşlı, M. (2010). *İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının ve yaşam doyum düzeylerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış doktora tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Laker, A. (2000). *Beyond the boundaries of physical education: Educating young people for citizenship and social responsibility*. Psychology Press. 15-16.
- Lakin, L. (2006). Science beyond the classroom. *Journal of Biological Education*, 40(2), 88-90.
- Lee Jr, J. F., & Pruitt, K. W. (1979). Homework assignments: Classroom games or teaching tools? *The Clearing House*, 53(1), 31-35.
- Maden, S. (2012). Temel dil becerilerinin eğitimi açısından ders dışı (informal) etkinliklere yönelik öğretmen ve öğrenci tercihleri. *Millî Eğitim*, 196, 36-55.
- MEB, İ. K., & Başkanlığı, T. G. K. (2013). *Fen Bilimleri Dersi (3, 4, 5, 6, 7 ve 8. Sınıflar) Öğretim Programı*. MEB Yayınları, Ankara.
- MEB. (2018). *Beden eğitimi ve spor dersi öğretim programı (Ortaokul 5, 6, 7 ve 8. Sınıflar)*. <http://mufredat.meb.gov.tr/Programlar> sayfasından erişilmiştir.

- Mitchell M, Barton G, Stanne K. (2000). The role of homework in helping students meet physical education goals. *J Phys Ed Rec Dance*. 71(5), 30–34.
- Murdoch, E. B. (1990). ‘Physical education and sport: the interface’ in N. Armstrong (ed.), *New Directions in Physical Education. Human Kinetics*, 1, 63–77.
- Nebioğlu, D. (2006). *Beden eğitimi dersi genel esasları ve planlaması denetimi*. Ankara: Nobel.
- Novak, B. E., & Lynott III, F. J. (2015). Homework in physical education: Benefits and implementation. *Strategies*, 28(1), 22-26.
- Oluşum, B. (2016). *4. Sınıf Türkçe Dersinde Verilen Ev Ödevlerinin İncelenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Özdemir, S. (2000). *Eğitimde örgütsel yenileşme*. Pegem Yayıncılık.
- Özer, B., & Öcal, S. (2012). İlköğretim 4. Ve 5. Sınıf öğrencilerinin ev ödevlerine yönelik tutumlarının değerlendirilmesi. *Dicle University Journal of Ziya Gokalp Education Faculty*, 18.
- Özkurt, R. & Pepe, K. (2016). Kadın ve erkek lise öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının araştırılması. *Uluslararası, Spor, Egzersiz ve Antrenman Bilimi Dergisi*, 2(3), 93-101.
- Öztürk, F. (1998), *Toplumsal Boyutlarıyla Spor*. Bağırhan Yayınevi, Ankara
- Özyalvaç, N. T. (2010). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ve akademik başarı motivasyonlarının incelenmesi (Konya Anadolu Lisesi örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Pehlivan, Z., & Selçuk, T. (2005, Haziran). *Ders Dışı Spor Etkinliklerine Yönelik Öğretmen görüşleri (Mersin İli Örneği)*. 4.Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, Bursa.
- Plano Clark V. L., (2017) Mixed methods research. *The Journal of Positive Psychology*, 12(3), 305-306, <http://dx.doi.org/10.1080/17439760.2016.1262619>.

- Sezen, G. (2007). *Sosyo-ekonomik yapısı düşük öğrencilere yönelik ders dışı etkinliklerin sağlanması (İntel öğrenci programı-İstanbul ili örneği)*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Silverman, S., & Subramaniam, P. R. (1999). Student attitude toward physical education and physical activity: A review of measurement issues and outcomes. *Journal of Teaching in Physicale Duction*, 19(1), 97-125.
- Smith, J., Cluphf, D., & O'Connor, J. (2001). Homework in elementary physical education: A pilot study. *Perceptual and Motor Skills*, 92(1), 133-136.
- Smith, M. A., & Claxton, D. B. (2003). Using active homework in physical education. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 74(5), 28-32.
- Smith, M., & Madden, M. (2014). Middle school students' reactions to the implementation of active homework in physical education. *Global Journal of Health & Physical Education Pedagogy*, 3(2).
- St. Ours, E., & Scrabis-Fletcher, K. A. (2013). Implementing active homework in secondary physical education. *Strategies*, 26(6), 23-27.
- Şenel, N. (1994). *Ders geçme ve kredi sisteminden sonra müzik eğitimi, çağdaş eğitim*. Tekışık Matbaası, Ankara.
- Şişko, M., & Demirhan, G. (2002). İlköğretim okulları ve liselerde eğitim gören kız ve erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23, 205-210.
- Tamer, K., & Pulur, A. (2001). *Beden eğitimi ve sporda öğretim yöntemleri*. Ankara: Kozan.
- Tannehill, D., Romar, J. E., O'Sullivan, M., England, K., & Rosenberg, D. (1994). Attitudes toward physical education: Their impact on how physical education teachers make sense of their work. *Journal Of Teaching In Physical Education*, 13, 406-420.
- Tanrıverdi, İ. (2016). *Ortaokulda öğrenim gören öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının karşılaştırılması (Van il örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ağrı.

- Tavşancıl, E. (2018). *Tutumların ölçülmesi ve SPSS ile veri analizi*. Ankara: Nobel.
- Temel, C., Avşar, P., (2008). *İlköğretim beden eğitimi dersi 1-8. Sınıflar öğretmen kılavuz kitabı, devlet kitapları*. Birinci Baskı, Ankara.
- Tezcan, M. (1980). *Çocuk, çalışma yaşamı ve boş zaman uğraşları, çocuk ve eğitim*. Türk Eğitim Derneği Yayınları, Ankara.
- Thompson, J. C. (1972). Homework in physical fitness. *The Physical Educator*, 29, 58.
- Topkaya, İ. (2011). *Hareket, beden eğitimi ve spor öğretiminde öğrenme ve öğretimin temelleri*. Ankara: Nobel.
- Uğurlu, S. N., (2018). Sosyal Psikolojide Tutumlar ve Tutum Değişimi, İmge Kitapevi Yayınları, Ankara.
- Ünal, A., Yıldırım, A. ve Sürücü, A. (2018). Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Etkili Olarak Kabul Ettikleri Ödevler. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 555-574.
- Williams, S. M., & Hannon, J. C. (2013). Physical education homework that involves the family. *Strategies*, 26(3), 3–8.
- Williams, S. M., McGladrey, B. W., Silva, A., & Hannon, J. C. (2013). Comparison of classroom instruction versus use of homework assignments on cognitive knowledge acquisition in physical education. *Physical Educator*, 70, 206–220.
- Woods, C. B., Tannehill, D., & Walsh, J. (2010). The Children's Sport Participation and Physical Activity Study (Csppa). Proceedings of the Fifth Physical Education, *Physical Activity and Youth Sport (PE PAYS) Forum*. University of Limerick June.
- Yağcı, İ. (2012). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afyon.
- Yaldız, S. (2013). *İlköğretim okullarında beden eğitimi dersine ilişkin öğrenci ve ana-baba tutumları*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Yeşilyurt, G. (2019). *Sosyal bilgiler öğretmenlerinin algıları doğrultusunda destekleme ve yetiştirme kurslarının değerlendirilmesi*. Yüksek Lisans Tezi, İnönü Üniversitesi Türkçe ve Sosyal Bilgiler Eğitimi Ana Bilim Dalı, Malatya.

Yetim, A. (2005). *Sosyoloji ve Spor*, Morpa Kültür Yayınları, İstanbul.

YıldırımT., & Tahiroğlu, M. (2012). Sanal ortamda gerçekleştirilen müze gezilerinin ilköğretim öğrencilerinin sosyal bilgiler dersine yönelik tutumlarına etkisi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 11(39), 104-114.

EKLER

EK 1. Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı 7. Sınıf Kazanım ve Açıklamaları

7.1. Hareket Yetkinliği Öğrenme Alanı

7.1.1. Hareket Becerileri

7.1.1.1. Bireysel sporlara hazırlayıcı oyun ve etkinliklerdeki hareket becerilerini artan bir doğrulukla sergiler.

7.1.1.2. Takım sporlarına hazırlayıcı oyun ve etkinliklerdeki hareket becerilerini artan bir doğrulukla sergiler.

7.1.1.3. Raket ve uzun saplı araçlarla yapılan sporlara hazırlayıcı oyun ve etkinliklerde hareket becerilerini artan bir doğrulukla sergiler.

7.1.1.4. Doğada yapılan etkinliklerle ilgili becerileri geliştirir.

7.1.1.5. Su sporları/etkinlikleri ile ilgili hareket becerilerini geliştirir

7.1.1.6. Hazırladığı jimnastik serisini uygular.

7.1.1.7. Seçtiği müzikle uyumlu özgün koreografi sergiler.

7.1.1.8. Halk danslarına özgü hareket becerilerini artan bir doğrulukla sergiler.

7.1.2. Hareket Kavramları, İlkeleri ve İlgili Hayat Becerileri

7.1.2.1. Spor ve etkinliklere hazırlayıcı oyunlara katılırken ilgili hareket kavramlarını yerinde kullanır.

7.1.2.2. Sporlara hazırlayıcı oyun ve etkinliklerde kendi performansını analiz eder.

7.1.2.3. Sporlara hazırlayıcı oyun ve etkinliklerde karşılaştığı problemlere grupla çözümler üretir.

7.1.2.4. Sporlara hazırlayıcı oyun ve etkinliklerde etkili iletişim yolları kullanır.

7.1.2.5. Sporlara hazırlayıcı oyun ve etkinliklerde iş birliğine dayalı davranışlar gösterir.

7.1.2.6. Sporlara hazırlayıcı oyun ve etkinliklerde adil oyun anlayışına uygun davranır.

7.1.2.7. Sporlara hazırlayıcı oyun ve etkinliklerde liderlik becerileri gösterir.

7.1.2.8. Sporlara hazırlayıcı oyun ve etkinliklerde bireysel farklılığı olanlarla çalışmaya istekli olur.

7.1.2.9. Geliştirdiği materyali spor ve etkinliklerde kullanır.

7.1.2.10. Akranının performansını değerlendirir.

7.1.3. Hareket Strateji ve Taktikleri

7.1.3.1. Sporlara hazırlayıcı oyunlardaki strateji ve taktikleri çözümler.

7.2. Aktif ve Sağlıklı Hayat Öğrenme Alanı

7.2.1. Düzenli Fiziksel Etkinlik

7.2.1.1. Uyguladığı planın etkilerini gözleyerek fiziksel etkinliklere katılır.

7.2.1.2. Yakın çevresindeki fiziksel etkinlik ve spor imkânlarını kullanır.

7.2.2. Fiziksel Etkinlik Kavramları, İlkeleri ve İlgili Hayat Becerileri

7.2.2.1. Fiziksel etkinliğe katılımda kendini motive edecek teknikleri tanır.

7.2.2.2. Fiziksel etkinliklerde uygulayabileceği kişisel beslenme programını hazırlar.

7.2.2.3. Fiziksel etkinlikler sırasında, kendisinin ve başkalarının güvenliğini sağlayacak davranışlar sergiler. Kazanım ile ilgili değerler üzerinde durulmalıdır.

7.2.2.4. Temel ilk yardım uygulamalarını gösterir.

7.2.2.5. Fiziksel etkinlikler ve sporla ilgili güvenilir bilgi kaynaklarını kullanır.

7.2.3. Kültürel Birikimlerimiz ve Değerlerimiz

7.2.3.1. Bayram, kutlama ve törenler için etkinlikler hazırlar. Kazanım ile ilgili değerler üzerinde durulmalıdır.

7.2.3.2. Cumhuriyet Döneminde spora ve sporcuya verilen önem üzerinde durulur.

7.2.3.3. Farklı yörelere ait halk danslarını araştırır.

7.2.3.4. Ülkemizin olimpiyat tarihini araştırır.

EK 2. Öğrenci Kişisel Bilgi Formu

Bu anket, “Ortaokul Öğrencilerinde Ev Ödevlerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi” adlı yüksek lisans tezinde kullanılmak üzere hazırlanmıştır. Lütfen soruları dikkatli okuduktan sonra size en uygun cevabı veriniz. Göstereceğiniz ilgi için şimdiden teşekkür ederim.

Emine DERELİ

1. Cinsiyetiniz? () Kız () Erkek
2. Boy: Kilo:
3. Annenizin eğitim durumu nedir? () İlkokul () Ortaokul () Lise () Lisans () Yüksek lisans () Doktora
4. Babanızın eğitim durumu nedir? () İlkokul () Ortaokul () Lise () Lisans () Yüksek lisans () Doktora
5. Ailenizin ortalama aylık geliri ne kadardır (TL) ?
6. Okul dışı boş zamanlarınızda egzersiz veya spor yapıyor musunuz? () Evet () Hayır
7. Bir kulüpte (futbol, voleybol, masatenisi vb) düzenli olarak spor yapıyor musunuz? () Evet () Hayır

EK 3. Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği

Aşağıda sizlerin beden eğitimi ve spora ilişkin görüşlerinizi ifade eden görüşlere yer verilmiştir. Sizlere uygulanan veri toplama aracı bilimsel amaçlarla kullanılacak olup, sizden bunları değerlendirmeniz istenmektedir. Araştırmaya katılanların bütün soruları eksiksiz doldurmaları, araştırmanın sonuçlarının güvenilirliği açısından çok önemlidir. Bu nedenle lütfen bütün maddeleri dikkatlice okuyarak, doldurunuz. Zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

		TAMAMEN KATILMIYORUM	KATILMIYORUM	KARARSIZIM	KATILMIYORUM	TAMAMEN KATILMIYORUM
1	Beden eğitimi ve spor derslerinde hep korku hissine kapılırım.					
2	Beden eğitimi ve spor etkinliklerinde çok sıkılırım.					
3	Beden eğitimi ve spor etkinliklerine katılmaktan daima çekinirim.					
4	Beden eğitimi ve spor dersinde başarılı olmak için çaba sarf etmem.					
5	Beden eğitimi ve spor dersine diğer dersler gibi zorunlu olduğu için katılırım.					
6	Beden eğitimi ve sporla ilgili konuşmak çok zevklidir.					
7	Beden eğitimi ve spordan zevk aldığım için dersi özlemle beklerim.					
8	Beden eğitimi dersinde ön plana çıkmaktan sakınırım.					
9	Beden eğitimi dersinde iş birliği duygularım gelişir.					
10	Beden eğitimi ve spor dersi sağlıklı ve temiz olmayı öğretir.					
11	Gelecekteki öğrencilik yaşamımda beden eğitimi ve spor dersi almak istiyorum.					

12	Beden eğitimi ve spor etkinliklerinin insanın sağlıklı gelişimine katkı sağladığına inanırım.					
13	Okul ders programlarına beden eğitimi ve spor dersi koymak gerekli değildir.					
14	Beden eğitimi ve spor uğraşının gelecek yaşamımda önemli yarar sağlayacağına inanırım.					
15	Okul ders programlarının her yılında beden eğitimi ve spor dersi olmalıdır.					
16	Beden eğitimi ve spor etkinliklerine katılmak beni dinlendirir.					
17	Beden eğitimi ve sporla ilgili etkinliklerin dürüstlük ve demokratik yaşam davranışları kazandırdığına inanırım.					
18	Egzersiz ve spor yaparak serbest zamanların daha iyi değerlendirildiğine inanırım.					
19	Beden eğitimi ve spor etkinlikleriyle uğraşmanın zaman kaybı olduğuna inanırım.					
20	Serbest zamanlarımda egzersiz ve spor yapmak içimden gelmez.					
21	Beden eğitimi ve spor etkinliklerine önemli bir zaman ayırıyorum.					
22	Beden eğitimi ve sporla ilgili hiçbir şeye ilgi duymam.					
23	Beden eğitimi ve spor etkinlikleri her zaman ilgimi çeker.					
24	Beden eğitimi ve spor etkinliklerine katılmayı başkalarına önermem.					

EK 4. Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutum Ölçeği İzni

Gıyasettin Demirhan <demirhang@gmail.com>

Alıcı: ben, Gıyaseddin ▼

19 Ara 2019 Per 12:51

Tabi ki kullanabilirsiniz. Başarılar dilerim.

Gıyasettin Demirhan
Hacettepe University, Faculty of Sport Sciences
Department of Physical Education and Sport Teacher
Beytepe/Ankara/Turkey

Tel : +90 312 2976890
Fax : +90 312 29921 67
e-mail : demirhan@hacettepe.edu.tr; demirhang@gmail.com
avesis : <https://avesis.hacettepe.edu.tr/demirhan>
url : <http://yunus.hacettepe.edu.tr/~demirhan>
GHC : <http://www.gchfoundation.org>
WLO : <http://worldleisure.org/board-of-directors>
SGD : <http://trsgd.org/hakkimizda>
ERANet-SELI : <http://seliproject.org>
E+IMPACT PE: <http://www.impactpe.eu/site/index.php/en>
E+EUPETE : <http://www.eupete.com>
E+LUDUS : <http://www.ludusproject.com>

- Misyonum; adaletli davranmak, kendimi iyi şekilde ifade etmek, nitelikli ve dürüstçe yaşama çabası içinde olmak, birlikte olduğum ve çalıştığım insanların kendilerini ifade etmelerine ve yaşamlarında fark yaratmalarına katkıda bulunmak, akademik yaşamda dürüstlük, liyakat ve özgür düşüncüyü desteklemektir.

EK 5. Gönüllü Olur Formu

GÖNÜLLÜ OLUR FORMU

ARAŞTIRMANIN ADI: Ortaokul Öğrencilerinde Ders Dışı Etkinliklerin Beden Eğitimi Ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi

Bir araştırma çalışmasına katılmanız istenmektedir. Katılmak isteyip istememe kararı tamamen size aittir. Eğer çalışmaya katılmaya karar vererseniz imzalamanız için size bu Gönüllü Olur Formu verilecektir. Çalışmadan herhangi bir zamanda ayrılmakta özgürsünüz.

Araştırmada size ilk önce 'Kişisel Bilgi Formu' ve beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarınızı belirlemek için 'Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutum Ölçeği' uygulanacaktır.

Daha sonra 8 hafta boyunca o haftaki ders programına uygun olarak ders dışı etkinlikler verilecek ve verilen görenlerin bir sonraki hafta raporları istenecektir. Bu süre sonunda beden eğitimi dersine yönelik tutumunuzu tekrar değerlendirebilmek için 'Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutum Ölçeği' uygulanacaktır. Çalışmaya katılmanızın size herhangi bir maliyeti yoktur.

Bu formu imzalayarak araştırmacının çalışma için sizin kişisel bilgilerinizi toplamasına ve kullanmasına onay vermiş olacaksınız. Verileriniz bilimsel bir çalışma için kullanılacaktır. Çalışmanın sonuçları yayınlanabilir ancak kimlik bilgileriniz hiçbir şekilde açıklanmayacaktır.

SORU VE PROBLEMLERİNİZ İÇİN BAŞVURACAĞINIZ KİŞİ

Emine Dereli

0534 610 20 98

eminedereli773@gmail.com

ÇALIŞMAYA KATILMA ONAYI:

Yukarıdaki bilgileri araştırmacıyla birlikte ayrıntılı bir inceledim. Gönüllü olur belgesini okudum ve onayladım. Bu araştırmaya katılmayı kabul ediyorum ve bu onay belgesini kendi hür irademle imzalıyorum.

Öğrencinin telefonu:

Öğrencinin adı- soyadı:

Velinin adı- soyadı:

Velinin telefonu:

İmza:

İmza:

Tarih:

Tarih:

EK 6. İl Milli Eğitim Müdürlüğü İzin Belgesi

T.C.
ANKARA VALİLİĞİ
Milli Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 14588481-605.99-E.20172223
Konu : Araştırma izni

16.10.2019

GAZİ ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE

- İlgi a) 02/04/2019 tarihli ve 11440 sayılı yazınız.
b) MEB Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü'nün 2017/25 nolu Genelgesi.

Üniversiteniz Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Öğrencisi Emine DERELİ'nin "Ortaokul Öğrencilerinde Ders Dışı Etkinliklerin Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları Üzerine Etkisi" konulu tezi kapsamında Sincan ilçesine bağlı Cumhuriyet Ortaokulu'nda uygulanacak olan veri toplama araçları ilgi (b) Genelge çerçevesinde incelenmiştir.

Yapılan inceleme sonucunda, söz konusu araştırmanın Müdürlüğümüzde muhafaza edilen ölçme araçlarının; Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, Milli Eğitim Temel Kanunu ile Türk Milli Eğitiminin genel amaçlarına uygun olarak, ilgili yasal düzenlemelerde belirtilen ilke, esas ve amaçlara aykırılık teşkil etmeyecek, eğitim-öğretim faaliyetlerini aksatmayacak şekilde okul ve kurum yöneticilerinin sorumluluğunda gönüllülük esasına göre uygulanması Müdürlüğümüzce uygun görülmüştür.

Bilgilerinizi ve gereğini rica ederim.

Turan AKPINAR
Vali a.
Milli Eğitim Müdürü

Ek:
Uygulama araçları (9 sayfa)
Dağıtım:
Gereği:
Gazi Üniversitesi Rektörlüğü
Bilgi:
Sincan ilçe MEM

Adres: Emniyet Mah. Alparslan Türkeş Cad. 4/A Yenimahalle

Elektronik Ağı: ankara.meb.gov.tr
e-posta: istatistik06@meb.gov.tr

Bilgi için: Emine KONUR

Tel: 0 (312) 212 36 00
Faks: 0 ()

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evraksorgu.meb.gov.tr/adresinden> bb20-e6da-3e31-8a2e-0582 kodu ile teyit edilebilir.

GAZİLİ OLMAK AYRICALIKTIR...